

ประวัติความเป็นมาของหนังสือ 1 พงศกษัตริย์

เราไม่รู้ว่าใครเขียนหนังสือเล่มนี้ หนังสือ 1 พงศกษัตริย์พูดถึงความตายของกษัตริย์ดาวิด การปกครองของกษัตริย์ซาโลมอน การที่ซาโลมอนนมัสการรูปเคารพต่างประเทศ และการแบ่งอิสราเอลเป็นสองอาณาจักรในสมัยของกษัตริย์เรโหโบอัม เล่มนี้บันทึกประวัติศาสตร์ของกษัตริย์ทั้งหลายของยูดาห์จนถึงกษัตริย์เยโฮรัม และประวัติศาสตร์ของกษัตริย์ทั้งหลายของ อิสราเอลจนถึง กษัตริย์อาหัสยาห์ เป้าหมายของหนังสือ 1 และ 2 พงศกษัตริย์ คือบันทึกประวัติศาสตร์ของอิสราเอลตั้งแต่สมัยที่อิสราเอลเจริญมากที่สุดจนถึงการสิ้นสุดลงของประเทศนั้น หัวเรื่องของสองเล่มนี้คือว่า พระเจ้าจะทรงอวยพระพรกษัตริย์และประชาชนเมื่อเขา รักษาพันธสัญญาของพระองค์ไว้ และพระเจ้าจะทรงลงโทษผู้ที่ไม่เชื่อฟังพระราชบัญญัติของพระองค์ หนังสือ 1 พงศกษัตริย์บันทึกชีวิตของอาหับและเอลีซาห์ด้วย อาร์ทิมิซอบ เจมส์ อาชซูร์ บอกว่าระยะเวลาของหนังสือเล่มนี้คือ 118 ปี

ดาวิดทรงพระชรา

1 กษัตริย์ดาวิดมี พระชนมายุและทรงพระชรามากแล้ว แม้เขาจะห่มผ้าให้พระองค์มากก็ยังไม่อบอุ่น 2 เพราะฉะนั้นบรรดาข้าราชการของพระองค์จึงกราบทูลว่า ข้าขอเสาะหาหญิงสาวพรหมจารีมาถวายกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ และขอให้เธออยู่งานเฉพาะพระพักตร์พระองค์ และดูแลพระองค์ ให้เธอนอนในพระทรวงของพระองค์ เพื่อกษัตริย์

ย้เจ้า นายของข้าพระองค์จะได้ทรงอุปถัมภ์ 3 เขาจึงได้แสวงหานางสาวที่สวยงามตลอดดินแดนอิสราเอล ได้พบนางสาวอาบิซาคหญิงชาวชูเนม จึงได้นำเธอมาเผ่ากษัตริย์ 4 หญิงสาวคนนั้นงามยิ่งนัก เธอได้ดูแลกษัตริย์และอยู่ปรนนิบัติพระองค์ แต่กษัตริย์หาทรงร่วมกับเธอไม่

อาโดเนียฮ้างแผนการให้ตนเองเป็นกษัตริย์

5 ฝ่ายอาโดเนียห์ โอรสของพระนางฮักกิท ได้ยกตัวเองขึ้นกล่าวว่า □เราเองจะเป็นกษัตริย์□ และท่านได้เตรียมรถรบและพลม้า กับพลวิงนำหน้าห้าสิบคนไว้เพื่อตนเอง 6 พระราชบิดาของท่านก็ไม่เคยขัดใจท่านด้วยถ้ามว่า □ทำไมเจ้ากระทำเช่นนี้เช่นนั้น□ ท่านเป็นชายงามด้วย ท่านเกิดมาถัดอัชบาโลม 7 ท่านได้ปรึกษากับโยอาบบุตรชายนางเศรยาห์ และกับอาบิยาธาร์ปุโรหิต เขาทั้งสองก็ติดตามและช่วยเหลืออาโดเนียห์ 8 แต่ศาโดกปุโรหิต และเบไนยาห์บุตรชายเยโฮยาดา และนาธันผู้พยากรณ์กับชิมอีและเรอี และพวกทแกล้วทหารของดาวิดมิได้อยู่ฝ่ายอาโดเนียห์ 9 อาโดเนียห์ได้ถวายแกะ วัว และสัตว์อ้วนพีเป็นเครื่องบูชา ณ ศิลาแห่งโศเฮเลทซึ่งอยู่ข้างๆเอนโรเกล และท่านได้เชิญพี่น้องทั้งสิ้นของท่าน คือราชโอรสของกษัตริย์ และประชาชนทั้งสิ้นแห่งยูดาห์ที่เป็นข้าราชการของกษัตริย์ 10 แต่ท่านมิได้เชิญนาธันผู้พยากรณ์ หรือเบไนยาห์ หรือพวกทแกล้วทหาร หรือชาโลมอนอนุชาของท่าน

นาธันกับพระนางบัทเชาวางแผนการ

11 แล้วนาธันก็ทูลพระนางบัทเชาพระชนนีของชาโลมอนว่า □พระองค์ไม่ทรงได้ยินหรือว่า อาโดเนียห์ โอรสของพระนางฮักกิทได้ทรงราชย์แล้ว และดาวิดเจ้านายของข้าพระองค์ก็มีได้ทรงทราบเรื่อง 12 เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอข้า

พระองค์ถวายคำปรึกษา เพื่อพระองค์จะได้ทรงช่วยชีวิตของพระองค์ และชีวิตของซาโลมอน โอรสของพระองค์ไว้ 13 ขอเสด็จเข้าเฝ้ากษัตริย์ดาวิด และกราบทูลพระองค์ว่า โอ กษัตริย์เจ้านายของหม่อมฉัน พระองค์ได้ทรงปฏิญาณกับสาวใช้ของพระองค์ไว้มิใช่หรือว่า โอซาโลมอนบุตรของเจ้าจะครองสมบัติต่อจากเราแน่นอน และจะนั่งบนบัลลังก์ของเรา มิใช่หรือ ไฉนอาโดเนียห์จึงทรงครองเส้าเพคะ 14 ดูเถิด ขณะที่พระองค์กราบทูลกษัตริย์อยู่ ข้าพระองค์จะตามเข้าไปเฝ้า และสนับสนุนพระเสาวนีย์ของพระองค์ 15 แล้วพระนางบัทเชบาก็เข้าไปเฝ้ากษัตริย์ที่ห้องบรรทม กษัตริย์ทรงพระชรามาก และอาบิซาคชาวซุนेमก็กำลังอยู่ปรนนิบัติกษัตริย์ 16 เมื่อพระนางบัทเชบากราบายบังคมกษัตริย์แล้ว กษัตริย์ก็ตรัสถามว่า โอเจ้าประสงค์สิ่งใด 17 พระนางทูลพระองค์ว่า ข้าแต่เจ้านายของข้าพระองค์ พระองค์ได้ทรงปฏิญาณในพระนามของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ต่อสาวใช้ของพระองค์ว่า โอซาโลมอนบุตรของเจ้าจะครองสมบัติต่อจากเราแน่นอน และเขาจะนั่งบนบัลลังก์ของเรา 18 ดูเถิด บัดนี้อาโดเนียห์ทรงราชย์แล้ว แม้ว่าพระองค์คือกษัตริย์เจ้านายของหม่อมฉันก็หาทรงทราบไม่ 19 เธอได้ถวายวัว สัตว์อ้วนพีและแกะเป็นอันมาก และได้เชิญบรรดาโอรสของกษัตริย์ กับอาบิยาราร์ปโรหิต กับโยอาบผู้บัญชาการกองทัพ แต่ซาโลมอนผู้รับใช้ของพระองค์ เธอหาได้เชิญไม่ 20 โอ ข้าแต่กษัตริย์เจ้านายของหม่อมฉัน อิสราเอลทั้งสิ้นก็ฟังดูพระองค์ เพื่อพระองค์จะตรัสแก่เขาว่า จะทรงให้ผู้ใดนั่งบนบัลลังก์ของกษัตริย์เจ้านายของหม่อมฉันแทนพระองค์ 21 มิฉะนั้นจะเป็นดังนี้ คือเมื่อกษัตริย์เจ้านายของหม่อมฉันล่วงลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์แล้ว หม่อมฉันและซาโลมอนบุตรของหม่อมฉันก็จะตกเป็นฝ่ายผิด 22 ดูเถิด ขณะที่พระนางกำลังกราบ

ทูลกษัตริย์อยู่ นานันผู้พยากรณ์ก็เข้ามา ²³ เขาทั้งหลายจึงกราบทูลกษัตริย์ว่า □ดูเถิด นานันผู้พยากรณ์□ เมื่อนานันเข้ามาต่อพระพักตร์กษัตริย์ เขาก็ซบหน้าลงถึงพื้นถวายคำนับกษัตริย์ ²⁴ และนานันกราบทูลว่า □โอ ข้าแต่กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ พระองค์รับสั่งไว้หรือว่า □อาโดเนียห์จะครองต่อจากเรา และจะนั่งบนบัลลังก์ของเรา□ ²⁵ เพราะวันนี้เธอได้ลงไปถวายวัว สัตว์อ้วนพีและแกะเป็นอันมาก และได้เชื่อเชิญบรรดาโอรสของกษัตริย์ ทั้งผู้บัญชาการกองทัพ และอาบิยาธาร์ปุโรหิต และดูเถิด เขาทั้งหลายกำลังกินดื่มต่อหน้าเธอ และกล่าวว่า □ขอกษัตริย์อาโดเนียห์ทรงพระเจริญ□ ²⁶ แต่ส่วนข้าพระองค์ผู้รับใช้ของพระองค์และศาโดกปุโรหิต กับเบไนยาห์บุตรชายเยโฮยาดา และซาโลมอนผู้รับใช้ของพระองค์เธอหาได้เชิญไม่ ²⁷ เหตุการณ์ทั้งนี้บังเกิดขึ้นโดยกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์หรือ และพระองค์มิได้ตรัสบอกแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ว่า จะทรงให้ผู้ใดนั่งบนบัลลังก์ของกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ต่อจากพระองค์□ ²⁸ แล้วกษัตริย์ดาวิดตรัสตอบว่า □จงเรียกบัทเชบาให้มาหาเรา□ พระนางก็เสด็จเข้ามาเฝ้าต่อพระพักตร์กษัตริย์ และประทับยืนอยู่ต่อพระพักตร์กษัตริย์ ²⁹ แล้วกษัตริย์ทรงปฏิญาณว่า □พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใดคือพระองค์ผู้ทรงไถ่ชีวิตของเราจากบรรดาความทุกข์ยาก ³⁰ เราได้ปฏิญาณต่อเจ้าในพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลว่า □ซาโลมอนบุตรของเจ้าจะครองสมบัติต่อจากเราแน่นอน และเธอจะนั่งบนบัลลังก์ของเราแทนเรา□ เราก็จะกระทำอย่างนั้นวันนี้แหละ□ ³¹ แล้วพระนางบัทเชบาก็ซบพระพักตร์ลงถึงดินถวายบังคมกษัตริย์ และกราบทูลว่า □ขอกษัตริย์ดาวิดเจ้านายของหม่อมฉันจงทรงพระเจริญเป็นนิตย์□ ³² กษัตริย์ดาวิดรับสั่งว่า □จงเรียกศาโดกปุโรหิต

และนารันผู้พยากรณ์ กับเบไนยาห์บุตรชายเยโฮยาตามาหาเรา □ เขาทั้งหลายจึงเข้ามาเผ่ากษัตริย์³³ และกษัตริย์ตรัสสั่งเขาทั้งหลายว่า □จงพาข้าราชการของเจ้านายของเจ้าไปจัดให้ชาโลมอนโอรสของเราขึ้นขี่ล่อของเรา และนำเขาลงไปที่กิโฮน³⁴ และให้ศาโดกบุตรโรหิต และนารันผู้พยากรณ์เจิมตั้งเขาไว้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลที่นั่น แล้วท่านทั้งหลายจงเป่าแตร และประกาศว่า □ขอกษัตริย์ชาโลมอนทรงพระเจริญ□³⁵ แล้วท่านทั้งหลายจงติดตามเขาขึ้นมา และเขาจะมานั่งบนบัลลังก์ของเรา เพราะว่าเขาจะได้เป็นกษัตริย์แทนเรา เราได้กำหนดตั้งเขาไว้ให้เป็นผู้ครอบครองเหนืออิสราเอลและเหนือยูดาห์□³⁶ และเบไนยาห์บุตรชายเยโฮยาดาได้กราบทูลตอบกษัตริย์ว่า □เอเมน ขอพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ตั้งตั้งนั้นเทอญ³⁷ พระเยโฮวาห์ได้ทรงสถิตกับกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์มาแล้วฉันใด ก็ขอทรงสถิตกับชาโลมอนนั้นนั่น และขอทรงกระทำให้พระที่นั่งของพระองค์ใหญ่ยิ่งกว่าพระที่นั่งของกษัตริย์ดาวิดเจ้านายของข้าพระองค์□³⁸ ดังนั้นศาโดกบุตรโรหิต นารันผู้พยากรณ์ และเบไนยาห์บุตรชายเยโฮยาดา และคนเคเรีกับคนเปเลทได้ลงไปจัดให้ชาโลมอนประทับบนล่อพระที่นั่งของกษัตริย์ดาวิดและได้นำท่านมาถึงกิโฮน

การเจิมตั้งชาโลมอนไว้ที่กิโฮน

³⁹ แล้วศาโดกบุตรโรหิตได้นำเขาสัตว์ที่บรรจุน้ำมันมาจากพลับพลา และเจิมตั้งชาโลมอนไว้ และเขาทั้งหลายก็เป่าแตร และประชาชนทั้งปวงกล่าวว้ □ขอกษัตริย์ชาโลมอนทรงพระเจริญ□⁴⁰ และประชาชนทั้งปวงก็ตามเสด็จไปเป่าปี่ และเปรมปรีดีด้วยความชื่นบานยิ่งนัก แผ่นดินก็แยกด้วยเสียงของเขาทั้งหลาย

แผนการของอาโดเนียห์พ่ายแพ้

41 อาโดเนียห์และบรรดาแขกที่อยู่กับท่านเมื่อรับประทานเสร็จแล้วก็ได้ยินเสียงนั้น และเมื่อโยอาบได้ยินเสียงแตรก็พูดว่า □เสียง อีภทิก คริกโครม นี้ ที่ ใน กรุง หมายถึงความว่ ภาระไร□ 42 ขณะที่เขากำลังพูดอยู่ ดูเถิด โยนาธานบุตรชายอาบียาธาร์ปุโรหิตก็มาถึง และอาโดเนียห์ก็กล่าวว่า □เข้ามาเถิด เพราะเจ้าเป็นคนมีกำลังมากจึงนำชาวดีมา□ 43 โยนาธานกราบเรียนอาโดเนียห์ว่า □ห้ามมิได้ เพราะกษัตริย์ดาวิดเจ้านายของเราทั้งปวงได้ทรงกระทำให้ซาโลมอนเป็นกษัตริย์ 44 และกษัตริย์ได้รับสั่งให้ศาโดกปุโรหิต นาอันผู้พยากรณ์ และเบไนยาห์บุตรชายเยโฮยาดา กับคนเคเรีและคนเปเลทตามซาโลมอนไป และเขาทั้งหลายก็ได้จัดให้ซาโลมอนประทับบนล่อพระที่นั่งของกษัตริย์ 45 และศาโดกปุโรหิต กับนาอันผู้พยากรณ์ได้เจิมตั้งท่านไว้ให้เป็นกษัตริย์ ณ กิโฮน และเขาทั้งหลายก็ขึ้นมาจากที่นั่นด้วยความเปรมปรีดี เพราะฉะนั้นในกรุงจึงอีภทิกคริกโครม นี้เป็นเสียงที่ท่านทั้งหลายได้ยิน 46 ซาโลมอนได้ทรงประทับบนพระราชบัลลังก์ด้วย 47 ยิ่งกว่านั้นอีกบรรดาข้าราชการของกษัตริย์ก็เข้าไปถวายพระพรแด่กษัตริย์ดาวิดเจ้านายของเราว่า □ขอพระเจ้าทรงกระทำให้พระนามของซาโลมอนบันลือไปยิ่งกว่าพระนามของพระองค์ และขอทรงกระทำให้บัลลังก์ของซาโลมอนใหญ่ยิ่งกว่าบัลลังก์ของพระองค์□ แล้วกษัตริย์ก็ทรงโน้มพระกายลงบนแท่นที่บรรทม 48 และกษัตริย์ก็ตรัสด้วยว่า □สาธุการแด่พระเจ้าของอิสราเอล ผู้ได้ทรงประทานให้มีคนหนึ่งนั่งบนบัลลังก์ของเราในวันนี้ ด้วยตาของเราเองได้เห็นแล้ว□ □ 49 แล้วบรรดาแขกทั้งปวงของอาโดเนียห์ก็กลัว และลุกขึ้น ต่างคนต่างไปตามทางของตน 50 ฝ่ายอาโดเนียห์ก็กลัวซาโลมอน จึงลุกขึ้นไปจับเชิงนอนของแท่นบุ

ชา 51 มีคนไปกราบทูลซาโลมอนว่า □ ดูเถิด อาโดเนียห์กษัตริย์ซาโลมอน เพราะดูเถิด เธอจับเชิงนอนที่แท่นบูชา อยู่กล่าวว่า □ ขอ กษัตริย์ซาโลมอน ได้ปฏิญาณแก่ข้าพเจ้าในวันนี้ว่า พระองค์จะไม่ประหารผู้รับใช้ของพระองค์เสียด้วย ดาบ □ □ 52 และซาโลมอนตรัสว่า □ ถ้าแม่เขาสำแดงตัวได้ว่าเป็นคนที่สมควร ผมสักเส้นเดียวของเขาจะไม่ตกลงยังพื้นดิน แต่ถ้าพบความชั่วอยู่ในตัวเขา เขาจะต้องถึงแก่ความตาย □ 53 กษัตริย์ซาโลมอนตรัสสั่งให้คนไปนำท่านลงมาจากแท่นบูชา และท่านก็มากกราบลงต่อ กษัตริย์ซาโลมอน และซาโลมอนตรัสแก่ท่านว่า □ จงกลับไปวังของท่านเถิด □

2

ดาวิดสั่งสอนซาโลมอน

1 เมื่อเวลาที่ดาวิดจะสิ้นพระชนม์ใกล้เข้ามา พระองค์ทรงกำชับซาโลมอนราชโอรสของพระองค์ว่า 2 □ เรา กำลังจะเป็นไปตามทางของโลกแล้ว จงเข้มแข็งและสำแดงตัวของเจ้าให้เป็นลูกผู้ชาย 3 และจงรักษาพระบัญชากำชับของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า คือ ดำเนินในบรรดาพระมรรคาของพระองค์ และรักษา กฎเกณฑ์ของพระองค์ พระบัญญัติของพระองค์ คำตัดสินของพระองค์ และพระโอวาทของพระองค์ ดังที่ได้จารึกไว้ในพระราชบัญญัติของโมเสส เพื่อเจ้าจะได้จำเริญในบรรดาการซึ่งเจ้าได้กระทำ และในที่ใดๆที่เจ้าไป 4 เพื่อพระเยโฮวาห์จะได้รักษาพระวณะของพระองค์ ซึ่งพระองค์ตรัสเกี่ยวกับเราว่า □ ถ้าลูกหลานทั้งหลายของเจ้า รมัดระวังในวิถีทางทั้งหลายของเขา ที่จะดำเนินต่อหน้าเราด้วยความจริงอย่างสุดจิตสุดใจของเขา (พระองค์ตรัสว่า □ ราชวงศ์จะไม่ขาดหายที่จะนั่งบนบัลลังก์ของอิสราเอล □ 5 ยิ่งกว่านั้นอีก เจ้าก็รู้อยู่แล้วว่า โยอาบ

บุตรนางเศรฎาห์ได้กระทำอะไรแก่เรา คือว่าเขาได้กระทำ
 ประการใดแก่ผู้บัญชาการทั้งสองแห่งกองทัพของอิสราเอล
 คือกระทำแก่อับเนอรับุตรเนอรั และแก่อามาสาบุตรเยเรอ
 รัที่โยอาบได้ฆ่าเสีย ทำให้โลหิตที่ตกในยามสงครามไหลใน
 ยามสันติ และวางโลหิตที่ตกในยามสงครามลงบนรัดประคุด
 ที่เอวของเขา และลงบนรองเท้าของเขา ⁶ เพราะฉะนั้น
 เจ้าจงกระทำให้เหมาะสมตามปัญญาของเจ้า อย่าปล่อยให้
 ศีรษะหงอกของเขาลงไปสู่แดนคนตายอย่างสันติ ⁷ แต่จงปฏิ
 บัตด้วยความเมตตาต่อบุตรชายทั้งหลายของบารซิลัยคนกิ
 เลอาด จงยอมให้เขาอยู่ในหมู่คนที่รับประทานอยู่ที่โต๊ะของ
 เจ้า เพราะว่าเมื่อเราหนีจากอับซาโลมพี่ชายของเจ้า นั้น เขา
 ทั้งหลายได้มาพบกับเราด้วยความเมตตาตั้งนั้นแหละ ⁸ และ
 ดูกีต มีซิเมอับตรเก□ราคนเบนยามินจากบ้านบาธูริมอยู่กับ
 เจ้าด้วย เขาเป็นผู้ดำเราอย่างน่าสลดใจในวันที่เราเดินไปยัง
 มาหะนาอิม แต่เขามาต้อนรับเราที่แม่น้ำจอร์แดน และเรา
 จึงได้ปฏิญาณต่อเขาในพระนามพระเยโฮวาห์ว่า □เราจะไม่
 ประหารชีวิตเจ้าด้วยดาบ□ ⁹ เพราะฉะนั้นบัดนี้เจ้าอย่าถือว่า
 เขาไม่มีความผิด เพราะเจ้าเป็นคนมีปัญญา เจ้าจะทราบว่
 ควรจะกระทำประการใดแก่เขา และเจ้าจงนำศีรษะหงอก
 ของเขาลงไปสู่แดนคนตายพร้อมกับโลหิต□

ดาวิดสิ้นพระชนม์ ซาโลมอนขึ้นครองราชย์ (1 พศต
 29:23-30)

¹⁰ แล้วดาวิดก็บรรทมหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของ
 พระองค์ และเขาก็ฝังพระศพไว้ในนครดาวิด ¹¹ และเวลา
 ที่ดาวิดทรงครอบครองอยู่เหนืออิสราเอลนั้นเป็นสี่สิบปี
 พระองค์ทรงครอบครองในเฮโบรนเจ็ดปี และพระองค์ทรง
 ครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสามสิบสามปี ¹² ดังนั้นแหละ

ซา โลมอน จึง ประทับ บน พระที่นั่ง ของ ดาวิด ราชาบิดา ของ พระองค์ และราชอาณานิกรของพระองค์ก็ดำรงมั่นคงอยู่

อาโดनियाห์ถูกประหารชีวิต

13 แล้วอาโดเนียห์โอรสของพระนางฮักกิทได้เข้าเฝ้าพระนางบัทเชบาพระชนนีของซาโลมอน พระนางมีพระเสาวนีย์ว่า □เจ้ามาอย่างสันติหรือ□ ท่านทูลว่า □อย่างสันติขอรับกระหม่อม□ 14 แล้วท่านทูลว่า □เกล้ากระหม่อมมีเรื่องที่จะทูลพระองค์□ พระนางมีพระเสาวนีย์ว่า □จงพูดไปเถิด□ 15 ท่านจึงทูลว่า □พระองค์ทรงทราบแล้วว่าราชอาณานิกรนั้นเป็นของกระหม่อม และว่าบรรดาชนอิสราเอลทั้งสิ้นก็หมายใจว่า กระหม่อมจะได้ครอบครอง อย่างไรก็ตามราชอาณานิกรก็กลับกลายมาเป็นของพระอนุชาของกระหม่อม ด้วยราชอาณานิกรเป็นของเธอจากพระเยโฮวาห์ 16 บัดนี้กระหม่อมทูลขอแต่ประการเดียว ขอพระองค์อย่าได้ปฏิเสธเลย□ พระนางมีพระเสาวนีย์ต่อเธอว่า □จงพูดไปเถิด□ 17 และท่านทูลว่า □ขอพระองค์ทูลกษัตริย์ซาโลมอน (ท่านคงไม่ปฏิเสธพระองค์□ คือทูลขออาบิชากชาวชูเนมให้เป็นชายาของกระหม่อม□ 18 พระนางบัทเชบามีพระเสาวนีย์ว่า □ดีแล้ว เราจะทูลกษัตริย์แทนเจ้า□ 19 พระนางบัทเชบาจึงเข้าเฝ้ากษัตริย์ซาโลมอน เพื่อทูลพระองค์ให้อาโดเนียห์ และกษัตริย์ทรงลุกขึ้นต้อนรับพระนาง และทรงค้ำับพระนาง แล้วก็เสด็จประทับบนพระที่นั่งของพระองค์ รับสั่งให้นำพระแก้วมาถวายพระชนนี พระนางก็เสด็จประทับที่ เมืองขวาของพระองค์ 20 แล้วพระนางทูลว่า □แม่จะขอจากเธอสักประการหนึ่ง ขออย่าปฏิเสธแม่เลย□ และกษัตริย์ทูลพระนางว่า □ขอมาเถิด ผมจะไม่ปฏิเสธเสด็จแม่□ 21 พระนางทูลว่า □ขอยกอาบิชากชาวชูเนมให้กับอาโดเนียห์เซษฐาของเธอให้เป็นชายาเถิด□ 22 กษัตริย์ซาโลมอนตรัสตอบพระชนนี

ของพระองค์ว่า □ โฉนเสด็จแม่จึงขออาบิชาคชาวซูเนมให้ แก้อาโดเนียห์เล่า น่าจะขอราชอาณาจักรให้เขาเสียด้วย เพราะเขาเป็นพระเชษฐาของผม และฝ่ายเขามีอาบิยาธาร์ปุโรหิตและโยอาบบุตรนางเศรฺยาห์ □ 23 แล้วกษัตริย์ซาโลมอนทรงปฏิญาณในพระนามของพระเยโฮวาห์ว่า □ ถ้าถ้อยคำนี้ไม่เป็นเหตุให้อาโดเนียห์เสียชีวิตของเขาแล้ว ก็ขอพระเจ้าทรงลงโทษผมและให้หนักยิ่งกว่า 24 เพราะฉะนั้นบัดนี้พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด พระองค์ผู้ทรงสถาปนาผมไว้ และตั้งผมไว้บนบัลลังก์ของดาวิดราชบิดาของผม และทรงตั้งไว้เป็นราชวงศ์ ดังที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ อาโดเนียห์จะต้องตายในวันนี้ฉันนั้น □ 25 ดังนั้นกษัตริย์ซาโลมอนจึงรับสั่งใช้เบไนยาห์บุตรชายเยโฮยาดา เขาก็ไปประหารชีวิตอาโดเนียห์เสีย และท่านก็ตาย

อาบิยาธาร์ถูกไล่ออกจากหน้าที่ปุโรหิต

26 ส่วนอาบิยาธาร์ปุโรหิตนั้น กษัตริย์รับสั่งว่า □ จงไปอยู่ที่อานาโธท ไปสู่ไร่นาของเจ้า เพราะเจ้าสมควรที่จะตาย แต่ในเวลานี้เราจะไม่ประหารชีวิตเจ้า เพราะว่าเจ้าห้ามหีบขององค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าไปข้างหน้าดาวิดราชบิดาของเรา และเพราะเจ้าได้เข้าส่วนในบรรดาความทุกข์ใจของราชบิดาเรา □ 27 ซาโลมอนจึงทรงขับไล่อาบิยาธาร์เสียจากหน้าที่ปุโรหิตของพระเยโฮวาห์ กระทำให้อาบิยาธาร์สำเร็จตามพระวาทะของพระเยโฮวาห์ซึ่งพระองค์ตรัสเกี่ยวกับวงศวานของเอลีที่เมืองซีโลห์

โยอาบถูกประหารชีวิตเพราะท่านฆ่าอับเนอร์

28 เมื่อข่าวนี้ทราบไปถึงโยอาบ เพราะแม้ว่าโยอาบมิได้สนับสนุนอับซาโลม ท่านได้สนับสนุนอาโดเนียห์ โยอาบก็หนีไปที่พลับพลาของพระเยโฮวาห์และจับเชิงงอนแทนนุซาไว้

29 เมื่อมีคนไปกราบทูลกษัตริย์ซาโลมอนว่า □โยอาบได้หนีไปที่พลับพลาของพระเยโฮวาห์ และดูเถิด เขาอยู่ข้างแท่นบูชา □ ซาโลมอนรับสั่งเบไนยาห์บุตรชายเยโฮยาดาตรัสว่า □จงไปประหารชีวิตเขาเสีย □ 30 เบไนยาห์ก็มายังพลับพลาของพระเยโฮวาห์พูดกับท่านว่า □กษัตริย์มีรับสั่งว่า จงออกมาเถิด □ ท่านตอบว่า □ไม่ออกไป ข้าจะตายที่นี่ □ แล้วเบไนยาห์ก็นำความไปกราบทูลกษัตริย์อีกว่า □โยอาบพูดอย่างนี้ และเขาตอบข้าพระองค์อย่างนี้ □ 31 กษัตริย์ตรัสตอบเขาว่า □จงกระทำตามที่เขาบอก จงประหารเขาเสียและฝังเขาไว้ ทั้งนี้จะได้เอาโลหิตไร้ความผิดซึ่งโยอาบได้กระทำให้ไหลนั้น ไปเสียจากเรา และจากวงศ์วานบิดาของเรา 32 พระเยโฮวาห์ทรงทำให้โลหิตของเขา กลับมาตกบนศีรษะของเขาเอง เพราะว่า เขาได้โจมตีและฆ่าชายสองคนที่ชอบธรรม และดีกว่าตัวเขาด้วยดาบ โดยที่ดาวิดราชบิดาของเราหาทรงทราบไม่ คืออับเนอร์บุตรเนอร์ผู้บัญชาการกองทัพของอิสราเอล และอามาสาบุตรเยเธอร์ผู้บัญชาการกองทัพของยูดาห์ 33 ดังนั้นต้องให้โลหิตของเขาทั้งสองตกบนศีรษะของโยอาบ และบนศีรษะ เชื้อสายของเขา เป็นนิตย์ แต่ส่วนดาวิดและเชื้อสายของพระองค์ และราชวงศ์ของพระองค์ และราชบัลลังก์ ของพระองค์จะมี สันติภาพจากพระเยโฮวาห์ อยู่เป็นนิตย์ □ 34 แล้วเบไนยาห์บุตรชายเยโฮยาดาก็ขึ้นไปประหารชีวิตเขาเสีย และฝังเขาไว้ในบ้านของเขาเองซึ่งอยู่ในถิ่นทุรกันดาร

เบไนยาห์รับตำแหน่งเป็นแม่ทัพ ศาโดกรับตำแหน่งเป็นมหาปุโรหิต

35 กษัตริย์ได้ทรง แต่งตั้ง เบไนยาห์บุตรชายเยโฮยาดาเหนือกองทัพแทนโยอาบ และกษัตริย์ก็ทรง แต่งตั้ง ศาโดกผู้เป็นปุโรหิตไว้ในตำแหน่งของอาบียาฮาร์

ซิเมอีถูกประหารชีวิต

36 แล้วกษัตริย์ทรงใช้คนไปเรียกซิเมอีให้เข้ามาเฝ้า และตรัสกับเขาว่า □ท่านจงสร้างบ้านอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มและอาศัยอยู่ที่นั่น อย่าออกจากที่นั่นไปที่ไหนเลย 37 เพราะในวันที่ท่านออกไป และข้ามลำธารซิดโรนนั้น ท่านจงรู้เป็นแน่เถิดว่า ท่านจะต้องตายแน่ แล้วโลหิตของเจ้าจะต้องตกบนศิระษะของเจ้าเอง□ 38 และซิเมอีทูลกษัตริย์ว่า □ที่พระองค์ตรัสนั้นก็ดีแล้ว ผู้รับใช้ของพระองค์จะกระทำตามที่กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ตรัสนั้น□ ซิเมอีจึงได้อาศัยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มเป็นเวลานาน 39 ต่อมาเมื่อล่วงไปสามปีแล้วทาสสองคนของซิเมอีได้หลบหนีไปยังอาคีซโอรสของมาอาคาคาห์ กษัตริย์เมืองกัท และเมื่อเขามายอกซิเมอีว่า □ดูเถิด ทาสของท่านอยู่ในเมืองกัท□ 40 ซิเมอีก็ลุกขึ้นผูกอานขี่ลาไปเฝ้าอาคีซที่เมืองกัทเพื่อเสาะหาทาสของตน ซิเมอีได้ไปนำทาสของตนมาจากเมืองกัท 41 และเมื่อมีผู้กราบทูลซาโลมอนว่าซิเมอีได้ไปจากกรุงเยรูซาเล็มถึงเมืองกัท และกลับมาแล้ว 42 กษัตริย์ก็ทรงใช้ให้เรียกซิเมอีมาเฝ้าและตรัสกับเขาว่า □เราได้ให้ท่านปฏิญาณ ในพระนามของพระเยโฮวาห์มิใช่หรือ และได้ตักเตือนท่านแล้วว่า □ท่านจงรู้เป็นแน่ว่า ในวันที่ท่านออกไป ไม่ว่าจะไปที่ใดๆ ท่านจะต้องตายแน่□ และท่านก็ได้ตอบเราว่า □คำตรัสที่ข้าพระองค์ได้ยินนั้นก็ดีแล้ว□ 43 ทำไมท่านจึงไม่รักษาคำปฏิญาณไว้ต่อพระเยโฮวาห์ และรักษาคำบัญชาซึ่งเราได้กำชับท่านนั้น□ 44 กษัตริย์ตรัสกับซิเมอีว่า □ท่านเองรู้เรื่องเหตุร้ายทั้งสิ้นซึ่งอยู่ในใจของท่าน ซึ่งท่านได้กระทำต่อดาวิดราชบิดาของเรา เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์จะทรงนำเหตุร้ายมาสนองเหนือศิระษะของท่านเอง 45 แต่กษัตริย์ซาโลมอนจะได้รับพระพร และพระที่นั่งของดา

วิดจะตั้งมั่นคงต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์อยู่เป็นนิตย์ 46 แล้วกษัตริย์ทรงบัญชาเบไนยาห์บุตรชายเยโฮยาดาและเขาก็ออกไปประหารชีวิตซีเมอีเสีย ดังนั้นราชอาณาจักก็ตั้งมั่นคงอยู่ในพระหัตถ์ของซาโลมอน

3

ซาโลมอนทรงแต่งงานกับราชธิดาของฟาโรห์

1 ซาโลมอนได้ทรงกระทำให้เป็นทองแผ่นเดียวกันกับฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ โดยได้ทรงรับราชธิดาของฟาโรห์ และทรงนำพระนางมาไว้ในนครของดาวิด จนพระองค์ทรงสร้างพระราชวังของพระองค์ และทรงสร้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และกำแพงรอบกรุงเยรูซาเล็มสำเร็จ 2 อย่างไรก็ตาม ประชาชนได้ถวายสัตวบูชา ณ ปุชนียสถานสูง เพราะในเวลานั้นยังไม่ได้สร้างพระนิเวศเพื่อพระนามของพระเยโฮวาห์ 3 ซาโลมอนทรงรักพระเยโฮวาห์ ทรงดำเนินตามกฎเกณฑ์ของดาวิดราชบิดาของพระองค์ เว้นแต่พระองค์ทรงถวายสัตวบูชาและเผาเครื่องหอม ณ ปุชนียสถานสูง

กษัตริย์ถวายเครื่องสัตวบูชาที่เมืองกิเบโอน (2 พศต 1:2-6)

4 และกษัตริย์เสด็จไปที่เมืองกิเบโอนเพื่อถวายเครื่องสัตวบูชาที่นั่น เพราะที่นั่นเป็นมหาปุชนียสถานสูง ซาโลมอนทรงถวายเครื่องเผาบูชาพันตัวบนแท่นบูชาที่นั่น

ซาโลมอนทูลขอสติปัญญา (2 พศต 1:7-13)

5 พระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก่ซาโลมอนที่เมืองกิเบโอน เป็นพระสุบินในกลางคืน และพระเจ้าตรัสว่า □เจ้าอยากให้เราให้อะไรเจ้าก็จงขอเถิด□ 6 และซาโลมอนตรัสว่า □

พระองค์ได้ทรงสำแดงความเมตตายิ่งใหญ่แก่ดาวิดพระราชบิดาผู้รับใช้ของพระองค์ เพราะว่าเสด็จพ่อดำเนินต่อพระพักตร์พระองค์ด้วยความจริงและความชอบธรรม ด้วยจิตใจเที่ยงตรงต่อพระองค์ และพระองค์ทรงรักษาความเมตตายิ่งใหญ่ไว้เพื่อเสด็จพ่อ และได้ทรงประทานบุตรชายคนหนึ่งแก่เสด็จพ่อให้นั่งบนราชบัลลังก์ของท่านในวันนี้ 7 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ ถึงแม้ว่าข้าพระองค์เป็นแต่เด็ก บัดนี้พระองค์ทรงกระทำให้ผู้รับใช้ของพระองค์เป็นกษัตริย์แทนดาวิดเสด็จพ่อของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ไม่ทราบว่าจะเข้าออกอย่างไรถูก 8 และผู้รับใช้ของพระองค์ก็อยู่ท่ามกลางประชาชนของพระองค์ ผู้ซึ่งพระองค์ทรงเลือกไว้ เป็นชนชาติใหญ่ ซึ่งจะนับหรือคำนวณประชาชนก็ไม่ได้ 9 เพราะฉะนั้นขอพระองค์ทรงประทานความคิดความเข้าใจแก่ผู้รับใช้ของพระองค์เพื่อจะวินิจฉัยประชาชนของพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะประจักษ์ในความผิดแผกกระหว่างดีและชั่ว เพราะว่าผู้ใดเล่าจะสามารถวินิจฉัยประชาชนใหญ่ของพระองค์นี้ได้ 10 ที่ซาโลมอนทูลขอเช่นนี้ก็เป็นที่พอพระทัยองค์พระผู้เป็นเจ้า 11 พระเจ้าจึงตรัสกับซาโลมอนว่า เพราะเจ้าได้ขอสิ่งนี้และมีได้ขอชีวิตยืนยาว หรือความมั่งคั่งหรือชีวิตของบรรดาศัตรูของเจ้าเพื่อตัวเจ้าเอง แต่เจ้าขอความเข้าใจเพื่อตัวเจ้าเองเพื่อให้ประจักษ์ในการวินิจฉัย 12 ดูเถิด เราจะกระทำตามคำของเจ้า ดูเถิด เราให้จิตใจอันประกอบด้วยปัญญาและความเข้าใจ เพื่อว่าจะไม่มีใครที่เป็นอยู่ก่อนเจ้าเหมือนเจ้า และจะไม่มีใครที่ขึ้นมาภายหลังเจ้าเหมือนเจ้า 13 เราจะทำให้สิ่งที่เจ้าไม่ได้ขอแก่เจ้าด้วย ทั้งความมั่งคั่งและเกียรติยศ เพื่อว่าตลอดวันเวลาทั้งสินของเจ้า จะไม่มีกษัตริย์องค์อื่นเปรียบเทียบกับเจ้าได้ 14 และถ้าเจ้าจะดำเนินตามทาง

ของเรา รักษากฎเกณฑ์ของเรา และบัญญัติของเราตั้งดาวিদบิดาของเจ้าได้ดำเนินนั้น เราก็จะให้วันเวลาของเจ้ายืนยาว□ 15 และซาโลมอนก็ตื่นบรรทม และดูเถิด เป็นพระสุบิน แล้วพระองค์ก็เสด็จมาที่กรุงเยรูซาเล็ม และประทับยืนอยู่หน้าหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ และถวายเครื่องเผาบูชา และเครื่องสันติบูชา และพระราชทานเลี้ยงแก่บรรดาข้าราชการของพระองค์

การพิสูจนัสติปัญญาของซาโลมอน

16 แล้วหญิงแพศยาสองคนมาเฝ้ากษัตริย์ และยื่นอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ 17 หญิงคนหนึ่งทูลว่า □โอ ข้าแต่เจ้านายของข้าพระองค์ ข้าพระองค์และผู้หญิงคนนี้อาศัยอยู่ในเรือนเดียวกัน และข้าพระองค์ก็คลอดบุตรคนหนึ่งขณะที่นางนั้นอยู่ในเรือน 18 ต่อมาเมื่อข้าพระองค์คลอดบุตรได้สามวันแล้ว นางคนนี้ก็คลอดบุตรด้วย และข้าพระองค์ทั้งสองอยู่ด้วยกัน ไม่มีผู้ใดอยู่กับข้าพระองค์ทั้งสองในเรือนนั้น ข้าพระองค์ทั้งสองนั้นอยู่ในเรือนนั้น 19 แล้วบุตรของหญิงคนนี้ก็ตายเสียในกลางคืน ด้วยเขานอนทับ 20 พอเที่ยงคืน นางก็ลุกขึ้น และเอาบุตรชายของข้าพระองค์ไปเสียจากข้างข้าพระองค์ ขณะที่สาวใช้ของพระองค์หลับอยู่ และวางเขาไว้ในอกของเธอ และเธอเอาบุตรของเธอที่ตายแล้วนั้นไว้ในอกของข้าพระองค์ 21 เมื่อข้าพระองค์ตื่นขึ้นในตอนเช้า เพื่อให้บุตรของข้าพระองค์กินนม ดูเถิด เขาตายเสียแล้ว แต่เมื่อข้าพระองค์พินิจดูในตอนเช้า ดูเถิด เด็กนั้นไม่ใช่บุตรชายที่ข้าพระองค์คลอดมา□ 22 แต่หญิงอีกคนหนึ่งพูดว่า □ไม่ใช่ เด็กที่เป็น เป็นบุตรชายของฉัน เด็กที่ตายเป็นบุตรชายของเจ้า□ หญิงคนที่หนึ่งพูดว่า □ไม่ใช่ เด็กที่ตายเป็น

บุตรชายของเจ้า และเด็กที่เป็น เป็นบุตรชายของฉัน□ เขาทั้งสองพูดกันดังนี้ต่อพระพักตร์กษัตริย์²³ แล้วกษัตริย์ตรัสว่า □คนหนึ่งพูดว่า □คนนี้เป็นบุตรชายของฉัน คือเด็กที่เป็นอยู่ และบุตรชายของเจ้าตายเสียแล้ว□ และอีกคนหนึ่งพูดว่า □ไม่ใช่ แต่บุตรชายของเจ้าตายเสียแล้ว และบุตรชายของฉันเป็นคนที่มิมีชีวิต□ □²⁴ และกษัตริย์ตรัสว่า □เอาดาบมาให้เราเล่มหนึ่ง□ เขาจึงเอาพระแสงดาบมาไว้ต่อพระพักตร์กษัตริย์²⁵ และกษัตริย์ตรัสว่า □จงแบ่งเด็กที่มีชีวิตนั้นออกเป็นสองท่อน และให้คนหนึ่งครึ่งหนึ่ง และอีกคนหนึ่งครึ่งหนึ่ง□²⁶ แล้วหญิงคนที่บุตรของตนยังมีชีวิตอยู่นั้นทูลกษัตริย์ เพราะว่าจิตใจของเธออาลัยในบุตรชายของเธอ เธอว่า □โอ ข้าแต่เจ้านายของข้าพระองค์ ขอทรงมอบเด็กที่มีชีวิตนั้นให้เขาไป และถึงอย่างไรก็ดีอย่าทรงฆ่าเสีย□ แต่หญิงอีกคนหนึ่งว่า □อย่าให้ฉันเป็นเจ้าของหรือของฉัน ขอทรงแบ่งเถิดเพคะ□²⁷ แล้วกษัตริย์ตรัสตอบเขาว่า □จงให้เด็กที่มีชีวิตนั้นแก่คนนั้น อย่าฆ่าเสียเลย นางเป็นมารดาของเด็กนั้น□²⁸ อีสราเอลทั้งปวงได้ยินเรื่องการพิพากษา ซึ่งกษัตริย์ประทานการพิพากษานั้น และเขาทั้งหลายก็เกรงกลัวกษัตริย์ เพราะเขาทั้งหลายประจักษ์ว่า พระสติปัญญาของพระเจ้าอยู่ในพระองค์ที่จะทรงวินิจฉัย

4

ข้าราชการผู้ใหญ่แห่งอิสราเอล ในอาณาจักรของซาโลมอน

1 กษัตริย์ซาโลมอนเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลทั้งสิ้น
 2 และคนต่อไปนี้เป็นข้าราชการผู้ใหญ่ของพระองค์คือ อาซาริยาห์บุตรชายศาโดกเป็นปุโรหิต³ เอลีโฮเฟลและอาหิยาห์บุตรชายซิบา เป็นราชเลขา เยโฮซาฟัทบุตรชายอาหิลูด

เป็นเจ้าของกรมสารบรรณ ⁴ เบไนยาห์บุตรชายเยโฮยาดา เป็นผู้บัญชาการกองทัพ ศาโดกและอาบียาธาห์เป็นปุโรหิต ⁵ อาซารียาห์บุตรชายนาธันเป็นหัวหน้าข้าหลวง ศบุดบุตรชายนาธันเป็นข้าราชการผู้ใหญ่ และเป็นพระสหายของกษัตริย์ ⁶ อาหิซาร์เป็นเจ้าของกรมวัง และอาโดนีรัมบุตรชายอับดาเป็นผู้ควบคุมคนที่ทำงานโยธา

ข้าหลวงสิบสองคนเป็นผู้จัดหาเสบียงอาหารสำหรับกษัตริย์สำนัก

⁷ ชาโลมอนทรงมีข้าหลวงสิบสองคนอยู่เหนืออิสราเอลทั้งปวง เป็นผู้จัดหาเสบียงอาหารสำหรับกษัตริย์และสำหรับกษัตริย์สำนัก ข้าหลวงคนหนึ่งจัดหาเสบียงอาหารสำหรับเดือนหนึ่งในหนึ่งปี ⁸ ต่อไปนี้เป็นชื่อของเขาคือ เบนเฮอร์ ประจำแดนเทือกเขาเอเฟราอิม ⁹ เบนเดเคอร์ ประจำในมาคาสและในซาอัลบิม เบธเซเมช และเอโลนเบธฮานัน ¹⁰ เบนเฮเสด ประจำในอารูบ โบท โสโคห์และแผ่นดินเฮเฟอร์ทั้งสิ้น ขึ้นอยู่กับเขา ¹¹ เบนอาบีนาตบ ประจำในบริเวณโดร์ทั้งหมด เขามีทาฟัทธิดาของชาโลมอนเป็นชายา ¹² บาอานาบุตรชายอาหิลูด ประจำในทาอานาค เมกิดโดและเบธซานทั้งหมด ซึ่งอยู่ข้างศาเรธานเชิงเมืองยิสเรเอล และตั้งแต่เบธซานถึงอาเบลเมโฮลาห์ไปจนถึงปากข้างโน้นของโยกเนอัม ¹³ เบนเกเบอร์ ประจำในราโมทกิเลอาด เขามีเมืองทั้งหลายของยาอีร์บุตรชายมนัสเสห์ซึ่งอยู่ในกิเลอาด และเขามีห้องถิ่นอารโกบ ซึ่งอยู่ในบาซาน หัวเมืองใหญ่หกสิบหัวเมือง ซึ่งมกำแพงเมือง และदानทองสัมฤทธิ์ขึ้นอยู่แก่เขา ¹⁴ อาหินาดับบุตรชายอิดโด ประจำในมาหะนาอิม ¹⁵ อาหิมาอัส ประจำในนัฟทาลี เขาก็เหมือนกันได้บาเสมัทธิดาของชาโลมอนเป็นชายา ¹⁶ บาอานาบุตรชายหุซัย ประจำในอาเซอร์และเบ

อาโลท 17 เยโฮซาฟัทบุตรชายปารูอาห์ ประจำในอิสราศาร์ 18 ซิเมอียบุตรชายเอลาห์ ประจำในเบนยามิน 19 เกเบอรันบุตรชายอูรี ประจำในแผ่นดินกิเลอาด ในแผ่นดินของสิโหนกษัตริย์ของคนอาโมไรต์และของโอกษัตริย์แห่งเมืองบาซาน ท่านเป็นข้าหลวงคนเดียวที่ประจำในแผ่นดินนั้น 20 คนยูดาห์และคนอิสราเอลนั้นมีจำนวนมากมายังเม็ดทรายชายทะเล เขาทั้งหลายกินและดื่มและมีจิตใจเบิกบาน 21 และซาโลมอนทรงปกครองเหนือราชอาณาจักรทั้งสิ้น ตั้งแต่แม่น้ำไปจนถึงแผ่นดินฟีลิสเตียและถึงพรมแดนอียิปต์ เขาทั้งหลายถวายส่วยอากร และปรนนิบัติซาโลมอนตลอดวันเวลาแห่งพระชนม์ชีพของพระองค์ 22 เสบียงอาหารสำหรับซาโลมอนในวันหนึ่งนั้น คือยอดแบ่งสามสิบโคระและแบ่งหกสิบโคระ 23 วัวอ้วนสิบตัว วัวจากทุ่งหญ้าสิบตัว แกะหนึ่งร้อยตัว นอกจากนี้มีกวางตัวผู้ เนื้อสมัน อีเก้งและไก่อ้วน 24 เพราะพระองค์ทรงครอบครองเหนือท้องถื่นทั้งสิ้น ฟากแม่น้ำข้างนี้ตั้งแต่ทิฟสาห์ถึงกาซา และทรงครอบครองเหนือบรรดาษัตริย์ที่อยู่ฟากแม่น้ำข้างนี้ และพระองค์ทรงมีสันติภาพอยู่ทุกด้านรอบพระองค์ 25 ยูดาห์และอิสราเอลก็อยู่อย่างปลอดภัย ทุกคนก็นั่งอยู่ใต้เงาของตนและใต้ต้นมะเดื่อของตน ตั้งแต่เมืองดานกระทั่งถึงเมืองเบเออร์เซบา ตลอดวันเวลาของซาโลมอน 26 ซาโลมอนยังมีคอกขังม้าเดี่ยวอีกสี่หมื่นสำหรับบรรดาของพระองค์ และพลม้าหนึ่งหมื่นสองพันคน 27 และบรรดาข้าหลวงเหล่านั้นก็จัดเสบียงอาหารส่งกษัตริย์ซาโลมอน และเพื่อทุกคนที่มายังโต๊ะเสวยของกษัตริย์ซาโลมอน ต่างก็ส่งของตามเดือนของตน เขาทั้งหลายไม่ให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดขาดไปเลย 28 ทั้งข้าวบาร์เล็ยและฟางข้าวสำหรับม้าและม้าอาชาไนย เขานำมายังสถานที่ของข้าหลวงเหล่านั้นตามที่ได้มีรับสั่งแก่ทุกคน

สติปัญญาของซาโลมอนมาจากพระเจ้า

29 และพระเจ้าทรงประทานสติปัญญาและความเข้าใจแก่ซาโลมอนอย่างเหลือประมาณ ทั้งพระทัยอันกว้างขวางดุจเม็ดทรายที่ชายทะเล 30 และสติปัญญาของซาโลมอนล้ำกว่าสติปัญญาทั้งสิ้นของชาวตะวันออกและกว่าบรรดาสติปัญญาของอียิปต์ 31 เพราะพระองค์ทรงมีสติปัญญาฉลาดกว่าคนอื่นทุกคน ทรงฉลาดกว่าเอธานคนเอสร่าห์ และเฮมาน คาลโคล์และดาร์ดา บรรดาบุตรชายของมาโฮล และพระนามของพระองค์ก็เลื่องลือไปในทุกประชาชาติที่อยู่ล้อมรอบ 32 พระองค์ตรัสสุภาพษิตสามพันข้อด้วย และบทเพลงของพระองค์มีหนึ่งพันห้าบท 33 พระองค์ตรัสถึงต้นไม้ตั้งแต่ต้นสนสีดาร์ซึ่งอยู่ในเลบานอน จนถึงต้นหุสบซึ่งงอกออกมาจากกำแพง พระองค์ตรัสถึงสัตว์ป่าด้วย ทั้งบรรดานก สัตว์เลื้อยคลานและปลา 34 และคนมาจากชนชาติทั้งหลายเพื่อฟังสติปัญญาของซาโลมอน และมาจากบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก ผู้ได้ยินถึงสติปัญญาของพระองค์

5

ซาโลมอนเตรียมสำหรับการสร้างพระวิหาร (2 พศต 2:1-16)

1 ฝ่ายฮีรามกษัตริย์เมืองไทระได้ส่งข้าราชการของท่านมาเฝ้าซาโลมอน เมื่อท่านได้ยินว่าเขาได้เจิมตั้งพระองค์ไว้เป็นกษัตริย์แทนราชบิดาของพระองค์ เพราะฮีรามรักดาวิดอยู่เสมอ 2 และซาโลมอนได้ส่งพระดำรัสไปยังฮีรามว่า 3 □ท่านคงทราบอยู่แล้วว่าดาวิดราชบิดาของข้าพเจ้าสร้างพระนิเวศสำหรับพระนามของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ไม่ได้ เพราะการสงครามซึ่งอยู่ล้อมรอบพระองค์

ทุกด้าน จนกว่าพระเยโฮวาห์จะทรงปราบ เขาเสียให้อยู่ใต้พระบาทของพระองค์⁴ แต่บัดนี้พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าทรงประทานให้ข้าพเจ้าได้หยุดพักรอบด้าน ปฏิบัติหรือเหตุร้ายก็ไม่มี⁵ ดูเถิด ข้าพเจ้าจึงประสงค์จะสร้างพระนิเวศสำหรับพระนามของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้า ดังที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้กับดาวิดราชาบิดาของข้าพเจ้าว่า บุตรชายของเจ้า ผู้ซึ่งเราจะตั้งไว้บนบัลลังก์แทนเจ้า จะสร้างพระนิเวศสำหรับนามของเรา⁶ เพราะฉะนั้น บัดนี้ ขอ ท่าน สั่ง ให้ ตัด ไม้ สน สี ดาร์ แห่ง เลบานอน เพื่อข้าพเจ้า และข้าราชการของข้าพเจ้าจะสมทบกับพวกข้าราชการของท่าน ข้าพเจ้าจะมอบเงินค่าจ้างข้าราชการของท่านแก่ท่านตามที่ท่านตั้งไว้ เพราะท่านคงทราบแล้วว่า ท่ามกลางเรา นี้ไม่มีผู้ใดรู้จักตัดไม้เหมือนชาวซีโตน⁷ และอยู่มาเมื่อฮีราม ได้ยินถ้อยคำของซาโลมอน ท่านก็ชื่นชมยินดียิ่งนักและว่า วิศวกรแต่พระเยโฮวาห์ในวันนี้ ผู้ทรงประทานบุตรชายที่ฉลาดองค์หนึ่งแก่ดาวิด ให้อยู่เหนือชนชาติใหญ่นี้⁸ และฮีรามก็ใช้คนให้มายังซาโลมอนทูลว่า ข้าพเจ้าได้พิจารณาสิ่งต่างๆซึ่งท่านส่งไปยังข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าพร้อมที่จะกระทำการสิ่งสารพัดตามที่ท่านปรารถนาในเรื่องไม้สนสีดาร์ และไม้สนสามใบ⁹ ข้าราชการของข้าพเจ้าจะนำลงมาจากเลบานอนถึงทะเล และข้าพเจ้าจะผูกแพล่องมาตามทะเลถึงที่ที่ท่านจะกำหนดให้ และข้าพเจ้าจะให้แก่แพที่นั่น ขอท่านมารับเอา และขอท่านส่งเสบียงอาหารแก่สำนักวังของข้าพเจ้าก็แล้วกัน เป็นที่พอใจข้าพเจ้าแล้ว¹⁰ ฮีรามจึงได้จัดส่งไม้สนสีดาร์และไม้สนสามใบให้แก่ซาโลมอนตามที่พระองค์มีพระประสงค์ทุกประการ¹¹ ฝ่ายซาโลมอนทรงประทานข้าวสาลีให้เป็นอาหารแก่สำนักวังของฮีราม สองหมื่นโคระและน้ำมันบริสุทธิ์ยี่สิบโคระ ซาโลมอนทรงประทานแก่ฮีรามเป็นปีๆไปอย่างนี้แหละ¹² และพระเยโฮ

วาท้พระราชทานสติปัญญาแก่ชาโลมอน ดังที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ และมีสันติภาพระหว่างฮีรามและชาโลมอน และทั้งสองก็ทรงกระทำสนธิสัญญากัน

พวกกรรมกรเพื่อสร้างพระวิหาร

¹³ กษัตริย์ชาโลมอนทรงเกณฑ์แรงงานจากชนอิสราเอล ทั้ง ปวง คนที่ ถูก เกณฑ์ แรง นับ ได้ สาม หมื่น คน ¹⁴ และ พระองค์ทรงใช้เขา ไปยัง เลบานอน เวนละหนึ่งหมื่นคนต่อเดือน เขาจะอยู่ที่เลบานอนเดือนหนึ่ง และอยู่บ้านสองเดือน และอาดอนิรัมเป็นผู้บังคับบัญชาพวกถูกเกณฑ์แรง ¹⁵ ชาโลมอนมี คน ชน ของ หนัก เจ็ด หมื่น คน และ คน สกั ด หิน ใน ถิ่น เทือกเขาแปดหมื่นคน ¹⁶ นอกจากข้าราชการผู้ใหญ่ของชาโลมอนซึ่งเป็นผู้ดูแลการงานนี้ ก็มีอีกสามพันสามร้อยคนซึ่งเป็นผู้ปกครองดูแลประชาชนผู้ดำเนินงาน ¹⁷ กษัตริย์ทรงบัญชาและเขาทั้งหลายสกั ด ก้อน หิน ใหญ่ มี ค่า ออก มา เพื่อวางรากฐานของพระนิเวศด้วยหินที่แต่งแล้ว ¹⁸ ดังนั้น พนักงานก่อสร้างของชาโลมอน และพนักงานก่อสร้างของฮีราม และช่างสลักหินก็แต่งหินเหล่านั้น และเตรียมตัวไม้ และหินเพื่อสร้างพระนิเวศ

6

การเริ่มสร้างพระวิหาร (2 พศต 3:1-2)

¹ อยู่มาในปีที่สี่ร้อยแปดสิบหลังจากที่ชนอิสราเอลออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ ในปีที่มีสี่แห่งการที่ชาโลมอนครอบครองอิสราเอล ในเดือนศิฟ ซึ่งเป็นเดือนที่สอง พระองค์ทรงเริ่มสร้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

การพรรณนาถึงพระวิหาร

2 พระนิเวศซึ่ง กษัตริย์ซาโลมอนทรงสร้างสำหรับพระเยโฮวาห์นั้น ยาวหกสิบศอก กว้างยี่สิบศอกและสูงสามสิบศอก 3 มุขหน้าห้องโถงของพระนิเวศนั้นยาวยี่สิบศอก เท่ากับด้านกว้างของพระนิเวศ และลี้กเข้าไปหน้าพระนิเวศสิบศอก 4 และพระองค์ทรงสร้างหน้าต่างสำหรับพระนิเวศมีขอบสอปอกข้างนอก 5 พระองค์ทรงสร้างห้องติดผนังพระนิเวศอยู่รอบผนังของพระนิเวศ ทั้งที่ห้องโถงและที่ห้องหลัง และพระองค์ทรงสร้างห้องระเบียงโดยรอบ 6 ห้องชั้นล่างที่สุดกว้างห้าศอก ชั้นกลางกว้างหกศอก และชั้นที่สามกว้างเจ็ดศอก เพราะรอบด้านนอกของพระนิเวศพระองค์ทรงสร้างหยักบัวไว้ที่ผนัง เพื่อว่าไม่รอดจะไม่ได้ทะลวงเข้าไปในผนังพระนิเวศ 7 เมื่อกำลังสร้าง พระนิเวศนั้นก็สร้างด้วยศิลา ซึ่งเตรียมมาจากบ่อศิลา เพราะฉะนั้นจึงไม่ได้ยินเสียงค้อนหรือขวานหรือเครื่องมือเหล็กใดๆในพระนิเวศ ขณะเมื่อทำการก่อสร้าง 8 ทางเข้าห้องชั้นล่างอยู่ทางด้านขวาของตัวพระนิเวศ และคนขึ้นไปยังห้องชั้นกลางทางบันไดเวียน และขึ้นจากห้องชั้นกลางไปห้องชั้นที่สาม 9 พระองค์ทรงสร้างพระนิเวศดังนี้และทรงให้สำเร็จ และพระองค์ทรงสร้างเพดานของพระนิเวศ มีไม้คร่าว และกระดานเป็นไม้สนสีดาร์ 10 พระองค์ทรงสร้างห้องรอบพระนิเวศสูงห้าศอก และติดกับตัวพระนิเวศด้วยกระดานไม้สนสีดาร์ 11 และพระวจนะของพระเยโฮวาห์มาถึงซาโลมอนว่า 12 □ เกี่ยวด้วยพระนิเวศนี้ซึ่งเจ้าสร้างอยู่ ถ้าเจ้าดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และประพฤติตามคำตัดสินของเรา และรักษาบัญญัติของเราทั้งสั้นและดำเนินตาม เราก็จะกระทำถ้อยคำของเรากับเจ้าซึ่งเราพูดกับดาวิดบิดาของเจ้านั้นให้สำเร็จ 13 และเราจะอยู่ในหมู่ชนอิสราเอล และจะไม่ทอดทิ้งอิสราเอลชนชาติของเราเลย □ 14 ซาโลมอนได้ทรงสร้างพระนิเวศและทรงให้สำเร็จ 15 พระองค์ทรงกรุณาง้างในพระนิเวศด้วยกระดาน

ไม้สนสีดาร์ ตั้งแต่พื้นพระนิเวศจนถึงไม้เพดาน พระองค์ทรงกรูข้างในด้วยไม้ และพระองค์ทรงปูปิดพื้นพระนิเวศด้วยไม้สนสามใบ 16 พระองค์ทรงสร้างอีกข้างหนึ่งของพระนิเวศ ยี่สิบศอกด้วยกระดานไม้สนสีดาร์จากพื้นถึง ไม้เพดาน และพระองค์ทรงสร้างห้องนี้ภายใน ให้เป็นห้องหลัง คือที่บริสุทธิ์ที่สุด 17 ตัวพระนิเวศคือห้อง โถงซึ่งอยู่ส่วนหน้านั้นยาวสี่สิบศอก 18 มีไม้สนสีดาร์ที่อยู่ข้างในพระนิเวศแกะเป็นรูปดอกตูมและดอกไม้บาน เป็นไม้สนสีดาร์ทั้งสิ้น ในที่นั้นแลไม่เห็นหินเลย 19 พระองค์ทรงจัดเตรียมห้องหลังไว้ข้างในพระนิเวศ เพื่อจะวางหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ไว้ที่นั่น 20 ส่วนข้างในห้องหลังนั้นยาวยี่สิบศอก กว้างยี่สิบศอก และสูงยี่สิบศอก และพระองค์ทรงบุด้วยทองคำบริสุทธิ์ พระองค์ทรงกรูแทนบุชาด้วยไม้สนสีดาร์ด้วย 21 และชาโลมอนทรงบุข้างในพระนิเวศด้วยทองคำบริสุทธิ์ และพระองค์ทรงลากโซ่ทองคำข้ามข้างหน้าห้องหลัง และบุด้วยทองคำ 22 และพระองค์ทรงบุพระนิเวศทั้งหลังด้วยทองคำ จนพระนิเวศนั้นสำเร็จทั้งสิ้น แทนบุชาทั้งแทนที่เป็นของห้องหลัง พระองค์ก็ทรงบุด้วยทองคำ 23 ในห้องหลังพระองค์ทรงสร้างเศรฐสองรูปด้วยไม้มะกอกเทศ สูงรูปละสิบศอก 24 ปีกข้างหนึ่งของเศรฐยาวห้าศอก ปีกอีกข้างหนึ่งของเศรฐยาวห้าศอก จากปลายปีกข้างหนึ่ง ไปถึงปลายปีกอีกข้างหนึ่งยาวสิบศอก 25 เศรฐอีกรูปหนึ่งก็วัดได้สิบศอกด้วย เศรฐทั้งสองมีขนาดเท่ากัน และรูปอย่างเดียวกัน 26 ความสูงของเศรฐรูปหนึ่งเป็นสิบศอก และเศรฐอีกรูปหนึ่งก็เหมือนกัน 27 พระองค์ทรงวางเศรฐไว้ในส่วนชั้นในที่สุดของพระนิเวศ ปีกของเศรฐบนนั้นกางออกเพื่อให้ปีกหนึ่งจดผนังข้างหนึ่ง และปีกของเศรฐอีกรูปหนึ่งจดผนังอีกข้างหนึ่ง ส่วนปีกข้างอื่นก็มาจดกัน

ตรงกลางพระนิเวศ 28 และพระองค์ทรงบุเครูบด้วยทองคำ 29 พระองค์ทรงสลักผนังของพระนิเวศนั้นโดยรอบ ด้วยรูปแกะสลักเป็นรูปเครูบ และต้นอินทผลัมและดอกไม้บานทั้งข้างในและข้างนอก 30 ผนังของพระนิเวศนั้น พระองค์ทรงบุด้วยทองคำทั้งข้างในและข้างนอก 31 สำหรับทางเข้าสู่ห้องหลัง พระองค์ทรงสร้างประตูด้วยไม้มะกอกเทศ กรอบประตูชันบนและวงกบประตูรวมเข้าเป็นหนึ่งในห้าของขนาดของผนัง 32 พระองค์ทรงสร้างบานประตูทั้งสองด้วยไม้มะกอกเทศ แกะรูปเครูบ ต้นอินทผลัม และดอกไม้บาน ทรงบุด้วยทองคำ พระองค์ทรงแผ่ทองคำหุ้มเครูบและห้อมต้นอินทผลัม 33 พระองค์ทรงสร้างวงกบประตูทางเข้าห้องโถงด้วยไม้มะกอกเทศ เป็นหนึ่งในสี่ของขนาดของผนัง 34 และประตูสองบานด้วยไม้สนสามใบ บานสองบานของบานประตูหนึ่งก็หมุนได้ และบานอีกสองบานของบานประตูหนึ่งก็หมุนได้ 35 พระองค์ทรงแกะเครูบ ต้นอินทผลัมและดอกไม้บานบนบานประตูนั้น และพระองค์ทรงบุด้วยทองคำสม่ำเสมอทั้งบนบานแกะสลักนั้น 36 พระองค์ทรงสร้างลานภายในด้วยกำแพงหินสกัดสามชั้น และด้วยไม้สนสีดาร์ชั้นหนึ่ง 37 ในปีທີ່สี่ก็ได้วางรากพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ในเดือนศิฟ 38 และในปีที่สิบเอ็ดในเดือนบูล ซึ่งเป็นเดือนที่แปด พระนิเวศนั้นก็สำเร็จหมดทุกๆส่วน และสำเร็จตามรายการทั้งสิ้น พระองค์ทรงสร้างพระนิเวศนั้นเจ็ดปี

7

การพรรณนาถึงพระวิหารและเครื่องตกแต่งต่างๆ

1 ชาโลมอนทรงสร้างพระราชวังของพระองค์สิบสามปี และพระองค์ทรงให้พระราชวังของพระองค์สำเร็จทั้งสิ้น 2 พระองค์ทรงสร้างพระตำหนักพนาเลบานอน ยาวหนึ่งร้อยศอก กว้างห้าสิบศอกและสูงสามสิบศอก อยู่บนเสาไม้สนสีดาร์สีแถว มีคานไม้สนสีดาร์อยู่บนเสา 3 ชั้นบนมุงด้วยไม้สนสีดาร์บนห้อง ซึ่งอยู่บนเสาสี่สิบห้าห้อง แถวละสิบห้าห้อง 4 มีกรอบหน้าต่างสามแถว หน้าต่างอยู่ตรงข้ามหน้าต่างทั้งสามแถว 5 ประตูและหน้าต่างทั้งหมดมีกรอบสี่เหลี่ยม และหน้าต่างก็อยู่ตรงข้ามหน้าต่างทั้งสามแถว 6 และพระองค์ทรงสร้างห้องพระโรงเสา ยาวห้าสิบศอกและกว้างสามสิบศอก มีมุขด้านหน้า และมีเสากับหลังคาข้างหน้า 7 และพระองค์ทรงสร้างห้องพระโรงพระที่นั่ง เป็นที่ซึ่งพระองค์ทรงให้คำพิพากษา คือห้องพระโรงพิณฉัยย ก็ทำทั้งห้องสำเร็จด้วยไม้สนสีดาร์ด้วย 8 พระราชวังของพระองค์ซึ่งพระองค์จะทรงประทับอยู่นั้นมีลานอีกแห่งหนึ่งซึ่งอยู่ภายในห้องพระโรง ก็กระทำด้วยฝีมือช่างอย่างเดียวกัน ชาโลมอนได้ทรงสร้างวังเหมือนห้องพระโรงนี้สำหรับราชธิดาของฟาโรห์ ซึ่งพระองค์ทรงได้มาเป็นมเหสี 9 ทั้งสิ้นเหล่านี้สร้างด้วยหินอันมีค่า สกัดออกมาตามขนาด ไข่เลื่อย เลื่อยทั้งด้านหลังและด้านหน้า ตั้งแต่ฐานถึงยอดผนัง และมีตั้งแต่ข้างนอกถึงลานใหญ่ 10 ฐานนั้นทำด้วยหินมีค่า หินก้อนเมหีมา หินขนาดแปดและสิบศอก 11 ข้างบนก็เป็นหินมีค่า สกัดออกมาตามขนาด และไม้สนสีดาร์ 12 กำแพงลานใหญ่มีหินสกัดสามชั้นโดยรอบ และไม้สนสีดาร์ชั้นหนึ่ง ลานชั้นในของพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ก็มีเหมือนกัน ทั้งมุขพระนิเวศด้วย 13 กษัตริย์ชาโลมอนทรงใช้คนให้นำฮีรามมาจากเมืองไทระ 14 ท่านเป็นบุตรชายของหญิงมายตระกูลนัฟทาลี และบิดาของท่านเป็นชายชาวเมืองไทระ เป็นช่างทองสัมฤทธิ์ และท่าน

ประกอบด้วยสติปัญญา ความเข้าใจและฝีมือที่จะทำงานทุกอย่าง ด้วยทองสัมฤทธิ์ ท่านมา เฝ้ากษัตริย์ชาโลมอนและทำงานทั้งสิ้นของพระองค์¹⁵ ท่านได้ทำเสาทองสัมฤทธิ์สองเสา แต่ละเสาสูงสิบแปดศอก วัดขนาดเส้นรอบแต่ละเสาได้สิบสองศอก¹⁶ ท่านทำบัวคว่ำหัวเสาสองอันด้วยทองสัมฤทธิ์หล่อ เพื่อจะวางไว้บนยอดเสา บัวคว่ำหัวเสาอันหนึ่งสูงห้าศอก และความสูงของบัวคว่ำหัวเสาอีกอันหนึ่งก็ห้าศอก¹⁷ แล้วมีตาข่ายเป็นตาหมากรุกด้วยมาลัยโซ่สำหรับบัวคว่ำที่อยู่บนหัวเสา เจ็ดอันสำหรับบัวคว่ำอันหนึ่ง และเจ็ดอันสำหรับบัวคว่ำอีกอันหนึ่ง¹⁸ ท่านทำเสานั้นพร้อมด้วยลูกทับทิม มีสองแถวล้อมทับตาข่ายผืนหนึ่ง เพื่อคลุมบัวคว่ำที่อยู่ยอดเสา และท่านก็ทำเช่นเดียวกันสำหรับบัวคว่ำอีกอันหนึ่ง¹⁹ ฝ่ายบัวคว่ำซึ่งอยู่บนยอดเสาที่อยู่ในมุขนั้นเป็นดอกบัวขนาดสี่ศอก²⁰ บัวคว่ำซึ่งอยู่บนเสาสองต้นนั้นมีลูกทับทิมด้วย และอยู่เหนือคิ้วซึ่งอยู่ถัดตาข่าย มีลูกทับทิมสองร้อยลูกอยู่ล้อมรอบเป็นสองแถว บัวคว่ำอีกอันหนึ่งก็มีเหมือนกัน²¹ ท่านตั้งเสาไว้ที่มุขพระวิหาร ท่านตั้งเสาข้างขวาไว้ และเรียกชื่อว่ายาคิน และท่านตั้งเสาข้างซ้ายไว้ เรียกชื่อว่าโบอัซ²² และบนยอดเสานั้นเป็นลายดอกบัว งานของเสาก็สำเร็จดังนี้แหละ²³ แล้วท่านได้หล่อชั้นสาครเป็นชั้นกลม วัดจากขอบหนึ่ง ไปถึงอีกขอบหนึ่งได้สิบศอก สูงห้าศอก และวัดโดยรอบได้สามสิบศอก²⁴ ใต้ขอบเป็นลูกดอกตูม ในระยะหนึ่งศอกมีลูกดอกตูมสิบลูก อยู่รอบชั้นสาคร ดอกตูมอยู่สองแถวหล่อพร้อมกับเมื่อหล่อชั้นสาคร²⁵ ชั้นสาครนั้นวางอยู่บนบัวสิบสองตัว หันหน้าไปทิศเหนือสามตัว หันหน้าไปทิศตะวันตกสามตัว หันหน้าไปทิศใต้สามตัว หันหน้าไปทิศตะวันออกสามตัว เขาวางชั้นสาครอยู่บนบัว ส่วนหลังทั้งหมด

ของวัวอยู่ด้านใน 26 ชั้นสาครหนาหนึ่งคืบ ที่ขอบของชั้น ทำเหมือนขอบถ้วยเหมือนอย่างดอกบัว บรรจุได้สองพันบัท 27 ท่านทำแท่นทองสัมฤทธิ์สิบอัน แท่นอันหนึ่งยาวสี่ศอก กว้างสี่ศอก สูงสามศอก 28 ท่านสร้างแท่นอย่างนี้ แท่นนี้มี แผง แผงนี้ฝังอยู่ในกรอบ 29 บนแผงที่ฝังอยู่ในกรอบนั้นมีรูปสิงโต วัว และครุฑ ข้างบนกรอบมีแท่นที่อยู่เหนือ และได้สิงโตและวัวมีลวดลายเป็นมาลัยฝัดอ่อน 30 แล้วแท่นหนึ่งมีลวดทองสัมฤทธิ์สีล่อ และมีเพลาทองสัมฤทธิ์ ที่มุมทั้งสี่มีที่หนุน ชั้นที่หนุนอันหนึ่งล่อมีมาลัยห้อยข้างๆทุกข้าง 31 ช่องเปิดอยู่ในบัวคว่ำ ซึ่งยื่นขึ้นไปหนึ่งศอก ช่องเปิดนั้นกลมอย่างที่เขาทำแท่น ลึกหนึ่งศอกคืบ ตรงช่องเปิดมีลายสลัก และแผงนั้นก็สีเหลี่ยมไม่กลม 32 ล้อทั้งสี่อยู่ใต้แผง เพลาล้อนั้นเป็นชั้นเดียวกับแท่น ล้ออันหนึ่งสูงหนึ่งศอกคืบ 33 ล้อนั้น เขาทำเหมือนล้อรถรบ ทั้งเพลา ขอบล้อ ชี และดุมก็ล่อ 34 แท่นหนึ่งมีที่หนุนอยู่ที่มุมทั้งสี่ ที่หนุนนี้ล่อเป็นชั้นเดียวกับแท่น 35 ที่บนยอดแท่นมีแถบกลมยอดสูงคืบหนึ่ง และบนยอดแท่นนั้นมีกรอบและแผงติดเป็นอันเดียวกับแท่น 36 ที่พื้นกรอบและพื้นแผง ท่านสลักเป็นรูปครุฑ สิงโต และต้นอินทผลัม ตามที่วางของแต่ละสิ่ง มีลายมาลัยรอบ 37 ท่านได้ทำแท่นสิบแท่นตามอย่างนี้ ล่อเหมือนกันหมดทุกอัน ขนาดเดียวกันและรูปเดียวกัน 38 ท่านทำชั้นทองสัมฤทธิ์สิบลูก ชั้นลูกหนึ่งจุสี่สิบบัท ขนาดชั้นลูกหนึ่งสี่ศอก มีชั้นแท่นละลูก ทั้งสิบแท่น 39 ท่านวางแท่นชั้นนั้นไว้ทางด้านขวาของพระนิเวศห้าแท่น และทางด้านซ้ายของพระนิเวศห้าแท่น และท่านวางชั้นสาครไว้ที่ด้านขวาพระนิเวศทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ 40 ฮีรุมได้ทำชั้น พลั่วและขามด้วย ดังนั้นฮีราก็เสร็จงานทั้งสิ้นซึ่งเขาต้องกระทำถวายกษัตริย์ซาโลมอน

สำหรับพระนิเวศของพระเยโฮวาห์⁴¹ เสาสองต้น คือทั้งสองของบัวคว่ำที่อยู่บนยอดเสา และตาข่ายสองผืน ซึ่งคลุมคิ้วทั้งสองของบัวคว่ำซึ่งอยู่บนยอดเสา⁴² และลูกทับทิมสี่ร้อยสำหรับตาข่ายสองผืน ตาข่ายผืนหนึ่งมีลูกทับทิมสองแถวเพื่อคลุมคิ้วทั้งสองของบัวคว่ำซึ่งอยู่บนเสา⁴³ แทนสิบแทนและชั้นสิบลูกซึ่งอยู่บนแทน⁴⁴ และชั้นเสาครลูกหนึ่ง และวัสสิบสองตัวที่อยู่ใต้ชั้นเสา⁴⁵ หม้อ พลั่ว และขาม ภาชนะทั้งสิ้นเหล่านี้ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ซึ่งฮีรามได้ทำถวายกษัตริย์ซาโลมอนเป็นของที่ทำด้วยทองสัมฤทธิ์ขัดมัน⁴⁶ กษัตริย์ทรงหล่อสิ่งเหล่านี้ในที่ราบลุ่มของแม่น้ำจอร์แดน และในที่ดินโคลนระหว่างเมืองสุคคทและศาราธาน⁴⁷ ซาโลมอนทรงหาได้ซึ่งเครื่องใช้ทั้งหมดนี้ไม่ เพราะว่ามีมากด้วยกัน จึงมิได้หาน้ำหนักของทองสัมฤทธิ์⁴⁸ ซาโลมอนได้ทรงกระทำเครื่องใช้ทั้งสิ้นซึ่งอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ คือ แทนบูชาทองคำ และทรงทำโต๊ะขนมปังหน้าพระพักตร์ด้วยทองคำ⁴⁹ เชนงประทับทำด้วยทองคำบริสุทธิ์อยู่ทางด้านขวาห้าน อยู่ทางด้านซ้ายห้าน ข้างหน้าห้องหลังดอกไม้ ตะเกียง และตะไกรตัดไส้ตะเกียงทำด้วยทองคำ⁵⁰ อ่าง ตะไกรตัดไส้ตะเกียง ขาม ช้อน และกระถางไฟทำด้วยทองคำบริสุทธิ์ และเต็อยสำหรับประตูดของส่วนชั้นในพระนิเวศ คือที่บริสุทธิ์ที่สุด และสำหรับประตูห้องโถงของพระวิหาร ก็ทำด้วยทองคำ⁵¹ บรรดากิจการซึ่งกษัตริย์ซาโลมอนกระทำเกี่ยวกับพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ก็ได้สำเร็จดังนี้ และซาโลมอนทรงนำบรรดาสิ่งซึ่งดาวิดราชบิดาทรงถวายไว้เข้ามา คือเครื่องเงิน เครื่องทองคำ และเครื่องใช้ต่างๆ และเก็บไว้ในคลังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

8

หีบพันธสัญญาและสง่าราศีของพระเจ้าในพระวิหาร (2 พศต 5:2-14)

1 แล้วซาโลมอนทรงประชุมพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอล และบรรดาหัวหน้าของตระกูล คือประมุขของบรรพบุรุษคนอิสราเอล ต่อพระพักตร์กษัตริย์ซาโลมอนในกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อจะนำหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ขึ้นมาจากนครดาวิด คือเมืองศิโยน 2 และผู้ชายทั้งสิ้นของอิสราเอลก็ประชุมต่อพระพักตร์กษัตริย์ซาโลมอน ณ การเลี้ยงในเดือนเอธานิม ซึ่งเป็นเดือนที่เจ็ด 3 พวกผู้ใหญ่ทั้งสิ้นของอิสราเอลมา และพวกปุโรหิตก็ยกหีบ 4 และเขาทั้งหลายนำหีบของพระเยโฮวาห์ และพลับพลาแห่งชุมนุม และเครื่องใช้บริสุทธิ์ทั้งสิ้น ซึ่งอยู่ในพลับพลาขึ้นมา ของเหล่านี้บรรดาปุโรหิตและคนเลวีหามขึ้นมา 5 และกษัตริย์ซาโลมอน และชุมนุมชนอิสราเอลทั้งสิ้นที่ได้ประชุมกันต่อพระองค์ อยู่กับพระองค์ ต่อหน้าหีบ ได้ถวายแกะและวัวมากมาย ซึ่งเขาจะนับหรือเอาจำนวนก็ไม่ได้ 6 แล้วปุโรหิตก็นำหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์มายังที่ของหีบ ที่อยู่ในห้องหลังของพระนิเวศ คือในที่บริสุทธิ์ที่สุด ภายใต้ปีกเศรุบ 7 เพราะว่าเศรุบนั้นกางปีกออกเหนือที่ของหีบ เศรุบจึงเป็นเครื่องคลุมเหนือหีบ และไม่คานของหีบ 8 พวกเขาตั้งคานหามของหีบนั้นออกบ้าง จึงเห็นปลายคานหามได้จากที่บริสุทธิ์ที่สุด ซึ่งอยู่ข้างหน้าห้องหลัง แต่เขาจะเห็นจากข้างนอกไม่ได้ และคานหามก็ยังอยู่ที่นั่นจนทุกวันนี้ 9 ไม่มีสิ่งใดในหีบนอกจากศิลาสองแผ่น ซึ่งโมเสสเก็บไว้ ณ โสเรบ เมื่อพระเยโฮวาห์ทรงกระทำพันธสัญญากับชนอิสราเอล เมื่อเขาทั้งหลายออกมาจากแผ่นดิน

นอียิปต์¹⁰ และอยู่มาเมื่อปุโรหิตออกมาจากที่บริสุทธิ์ที่สุด
 เมฆมาเต็มพระนิเวศของพระเยโฮวาห์¹¹ ปุโรหิตจึงยืนปรน
 นิบัติอยู่ไม่ได้เพราะเมฆนั้น เพราะสง่าราศีของพระเยโฮวาห์
 เต็มพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

ชาโลมอนให้พรแก่ชุมนุมชน (2 พศต 6:1-11)

¹² แล้วชาโลมอนตรัสว่า □พระเยโฮวาห์ได้ตรัสว่า
 พระองค์จะประทับ ในความมิดทึบ ¹³ ข้าพระองค์ได้สร้าง
 พระนิเวศอันเป็นที่ประทับสำหรับพระองค์ เป็นสถานที่ถาวร
 เพื่อพระองค์จะทรงสถิตอยู่เป็นนิตย์□ ¹⁴ แล้วกษัตริย์ก็หัน
 มาและทรงให้พรแก่ชุมนุมชน อิสราเอลทั้งปวง (ขณะที่ชุ
 มนุมชนอิสราเอลทั้งปวงยืนอยู่□ ¹⁵ พระองค์ตรัสว่า □สาร
 การแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ทรงกระทำ
 ให้สำเร็จด้วยพระหัตถ์ของพระองค์ ตามที่พระองค์ตรัสไว้
 ด้วยพระโอษฐ์ต่อดาวิดราชบิดาของข้าพเจ้าว่า ¹⁶ □ตั้งแต่
 วันที่เราได้นำอิสราเอลชนชาติของเราออกจากอียิปต์ เรามิ
 ได้เลือกเมืองหนึ่งเมืองใด ในตระกูลอิสราเอลทั้งสิ้นเพื่อจะ
 สร้างพระนิเวศ เพื่อนามของเราจะอยู่ที่นั่น แต่เราได้เลือก
 ดาวิดให้อยู่เหนืออิสราเอลชนชาติของเรา□ ¹⁷ ดาวิดราช
 บิดาของข้าพเจ้า ทรงตั้ง พระทัย แล้วที่ จะ สร้าง พระนิเวศ
 สำหรับพระนามแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล ¹⁸
 แต่พระเยโฮวาห์ตรัสกับดาวิดราชบิดาของข้าพเจ้าว่า □ที่
 เจ้าตั้งใจสร้างพระนิเวศสำหรับนามของเรานั้น เจ้าก็ทำดี
 อยู่แล้ว ในเรื่องความตั้งใจของเจ้า ¹⁹ อย่างไรก็ตาม เจ้า
 จะไม่สร้างพระนิเวศ แต่บุตรชายของเจ้าผู้ซึ่งจะออกมา
 จากบั้นเอวของเจ้าจะสร้างพระนิเวศเพื่อนามของเรา□ ²⁰
 บัดนี้ พระเยโฮวาห์ทรงให้พระดำรัสของพระองค์ ซึ่งพระ
 องค์ตรัสนั้นสำเร็จ เพราะข้าพเจ้าได้ขึ้นมาแทนดาวิดราช

บิดาของข้าพเจ้า และนั่งอยู่บนบัลลังก์ของอิสราเอล ดังที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงสัญญาไว้ และข้าพเจ้าได้สร้างพระนิเวศสำหรับพระนามของพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ²¹ ข้าพเจ้าได้กำหนดที่ไว้สำหรับหีบที่นั้นแล้ว ซึ่งพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์อยู่ในที่นั้น ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำไว้กับบรรพบุรุษของเรา เมื่อพระองค์ทรงนำเขาทั้งหลายออกมาจากแผ่นดินอียิปต์□

คำอธิษฐานเพื่อถวายพระวิหาร (2 พศต 6:12-42)

²² แล้วซาโลมอนประทับยืนหน้าแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์ต่อหน้าชุมนุมชนอิสราเอลทั้งปวง และกางพระหัตถ์ของพระองค์ออกสู่ฟ้าสวรรค์ ²³ และทูลว่า □ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ไม่มีพระเจ้าองค์ใดเหมือนพระองค์ ในฟ้าสวรรค์เบื้องบน หรือที่แผ่นดินเบื้องล่าง ผู้ทรงรักษาพันธสัญญา และทรงสำแดงความเมตตาแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ ซึ่งดำเนินอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ด้วยสิ้นสุดใจของเขา ²⁴ พระองค์ได้ทรงกระทำกับดาวิดบิดาของข้าพระองค์ ผู้รับใช้ของพระองค์ ตามบรรดาสัญญา ซึ่งพระองค์ทรงสัญญาไว้แก่ท่าน พระองค์ตรัสด้วยพระโอษฐ์ของพระองค์ และพระองค์ได้ทรงกระทำให้สำเร็จในวันนี้ด้วยพระหัตถ์ของพระองค์ ²⁵ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอทรงรักษาสิ่งที่พระองค์ทรงสัญญาไว้กับดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์ราชบิดาของข้าพระองค์ว่า □เจ้าจะไม่ขาดชายผู้หนึ่งในสายดาของเราที่จะนั่งบนบัลลังก์แห่งอิสราเอล เพื่อว่าลูกหลานทั้งหลายของเจ้าจะระมัดระวังในวิถีทางของเขา ที่เขาคงดำเนินไปต่อหน้าเราอย่างที่เราได้ดำเนินต่อหน้าเรานั้น□ ²⁶ เพราะฉะนั้นบัดนี้ โอ ข้าแต่พระเจ้าแห่งอิสราเอล ขอพระวณะ

ของพระองค์จึงดำรงอยู่ ซึ่งพระองค์ได้ตรัสกับผู้ใช้ของพระองค์ คือดาวิดบิดาของข้าพระองค์²⁷ แต่พระเจ้าจะทรงประทับที่แผ่นดินโลกหรือ ดูเถิด ฟา สวรรค์และฟา สวรรค์อันสูงที่สุดยังรับพระองค์อยู่ไม่ได้ พระนิเวศซึ่งข้าพระองค์ได้สร้างขึ้นจะรับพระองค์ไม่ได้ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด²⁸ แต่ขอพระองค์สนพระทัยในคำอธิษฐานของผู้รับใช้ของพระองค์ และในคำวิงวอนนี้ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงสดับเสียงร้องและคำอธิษฐานซึ่งผู้รับใช้ของพระองค์อธิษฐานต่อพระפקตร์พระองค์ในวันนี้²⁹ เพื่อว่าพระเนตรของพระองค์จะทรงลืมนอเหนือพระนิเวศนี้ ทั้งกลางคืนและกลางวัน คือสถานที่ซึ่งพระองค์ได้ตรัสว่า □นามของเราจะอยู่ที่นั่น□ เพื่อว่าพระองค์จะทรงสดับคำอธิษฐาน ซึ่งผู้รับใช้ของพระองค์จะได้อธิษฐานตรงต่อสถานที่นี้³⁰ และขอพระองค์ทรงสดับคำวิงวอนของผู้รับใช้ของพระองค์ และของอิสราเอลชนชาติของพระองค์ เมื่อเขาอธิษฐานตรงต่อสถานที่นี้ ขอพระองค์ทรงสดับอยู่ในฟา สวรรค์ อันเป็นที่ประทับของพระองค์ และเมื่อพระองค์ทรงสดับแล้ว ก็ขอพระองค์ทรงประทานอภัย³¹ เมื่อชายคนใดกระทำการละเมิดต่อเพื่อนบ้านของเขา และถูกบังคับให้ทำ สัตย์ปฏิญาณ และเขามาให้ คำปฏิญาณต่อหน้าแท่นบูชา ของพระองค์ใน พระนิเวศนี้³² ขอพระองค์ทรงสดับ ในฟา สวรรค์ และ ขอทรง กระทำ และทรงพิพากษา ผู้รับใช้ทั้งหลายของพระองค์ กล่าวโทษผู้กระทำความผิด และทรงนำความประพฤติของเขาให้กลับตกบนศีรษะของตัวเอง และขอทรงประกาศความบริสุทธิ์ ของผู้ชอบธรรมสนองแก่เขาตามความชอบธรรมของเขา³³ เมื่ออิสราเอลชนชาติของพระองค์พ่ายแพ้ต่อหน้าศัตรู เพราะเขา

ได้กระทำบาปต่อพระองค์ ถ้าเขาหันกลับมาหาพระองค์อีก และยอมรับพระนามของพระองค์ และอธิษฐานและกระทำการวิงวอนต่อพระองค์ในพระนิเวศนี้³⁴ ก็ขอพระองค์ทรงสดับในฟ้าสวรรค์ และประทานอภัยแก่บาปของอิสราเอลชนชาติของพระองค์ และขอทรงนำเขากลับมายังแผ่นดินซึ่งพระองค์ได้ทรงพระราชทานแก่บรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย³⁵ เมื่อฟ้าสวรรค์ปิดอยู่ และไม่มีฝน เพราะเขาทั้งหลายได้กระทำบาปต่อพระองค์ ถ้าเขาทั้งหลายได้อธิษฐานต่อสถานที่นี้ และยอมรับพระนามของพระองค์ และหันกลับเสียจากบาปของเขาทั้งหลาย เมื่อพระองค์ทรงให้เขาทั้งหลายรับความทุกข์ใจ³⁶ ก็ขอพระองค์ทรงสดับในฟ้าสวรรค์ และขอทรงประทานอภัยบาปของผู้รับใช้ของพระองค์ และของอิสราเอลประชาชนของพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงสอนทางดีแก่เขา ซึ่งเขาควรจะดำเนิน และขอทรงประทานฝนบนแผ่นดินของพระองค์ ซึ่งพระองค์ได้ทรงพระราชทานแก่ชนชาติของพระองค์เป็นมรดกนั้น³⁷ ถ้ามีการกันดารอาหารในแผ่นดิน ถ้ามีโรคระบาด ข้าวม้่าน รากินข้าว หรือตักแตนวัยบิน หรือตักแตนวัยคลาน หรือถ้าศัตรูของเขาทั้งหลายล้อมเมืองของเขาไว้รอบด้าน จะเป็นภัยพิบัติอย่างไร หรือความเจ็บไข้อย่างใด มีขึ้นก็ดี³⁸ ไม่ว่าคำอธิษฐานอย่างไร หรือคำวิงวอนประการใด ซึ่งประชาชนคนใด หรืออิสราเอลประชาชนของพระองค์ทั้งสิ้นทูล ต่างก็สำนึกถึงเรื่องภัยพิบัติแห่งจิตใจของเขาเอง และได้กางมือของเขาสู่พระนิเวศนี้³⁹ ขอพระองค์ทรงสดับในฟ้าสวรรค์ อันเป็นที่ประทับของพระองค์ และพระราชทานอภัยและทรงกระทำ และทรงประทานแก่ทุกคน ซึ่งพระองค์ทรงทราบจิตใจตามการประพฤติทั้งสิ้นของเขา (เพราะพระองค์คือพระองค์เท่านั้นที่ ทรงทราบจิตใจแห่งบุตรทั้งหลายของมนุษย์)⁴⁰ เพื่อว่าเขาทั้งหลายจะได้ยำเกรงพระองค์ตลอด

วันเวลาที่เขาทั้งหลายอาศัยในแผ่นดิน ซึ่งพระองค์ทรง
 ประทานแก่บรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลาย 41 ยิ่งกว่า
 นั้นอีกเกี่ยวกับชนต่างด้าว ผู้ซึ่งไม่ใช่อิสราเอลประชาชน
 ของพระองค์ เมื่อเขามาจากประเทศเมืองไกล เพราะเห็น
 แก่พระนามของพระองค์ 42 (เพราะเขาทั้งหลายจะได้ยิน
 ถึงพระนามใหญ่ยิ่งของพระองค์ และถึงพระหัตถ์อันมหัทธิ
 ฤทธิ์ของพระองค์ และถึงพระกรที่เหยียดออกของพระองค์)□
 เมื่อเขามา อธิษฐาน ตรงต่อพระนิเวศนี้ 43 ก็ขอ พระองค์
 ทรงสถับในฟ้าสวรรค์อันเป็นที่ประทับของพระองค์ และขอ
 ทรงกระทำตามทุกสิ่งซึ่งชนต่างด้าวได้ทูลขอต่อพระองค์
 เพื่อว่าชนชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลกจะรู้จักพระนาม
 ของพระองค์และเกรงกลัวพระองค์ ดังอิสราเอลประชาชน
 ของพระองค์ยำเกรงพระองค์อยู่นั้น และเพื่อเขาทั้งหลาย
 จะทราบ ว่าพระนิเวศนี้ซึ่งข้าพระองค์ได้สร้างไว้เขาเรียก
 กันด้วยพระนามของพระองค์ 44 ถ้าประชาชนของพระองค์
 ออกไปทำสงครามต่อสู้ศัตรูของเขาทั้งหลาย จะเป็นโดย
 ทางใดๆที่พระองค์ทรงใช้เขาออกไปก็ตาม และเขาทั้งหลาย
 ได้อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ตรงต่อเมืองซึ่งพระองค์ทรง
 เลือกสรรไว้ และตรงต่อพระนิเวศซึ่งข้าพระองค์ได้สร้าง
 สำหรับพระนามของพระองค์ 45 ขอพระองค์ทรงสถับคำ
 อธิษฐานของเขาและคำวิงวอนของเขาในฟ้าสวรรค์ และขอ
 ทรงให้สิทธิอันชอบธรรมของเขาคงอยู่ 46 ถ้าเขาทั้งหลาย
 กระทำบาปต่อพระองค์ (เพราะไม่มีมนุษย์สักคนหนึ่งซึ่งมิได้
 กระทำบาป)□ และพระองค์ทรงกริ้วต่อเขา และทรงมอบเขา
 ไว้กับศัตรู เขาจึงถูกจับไปเป็นเชลยยังแผ่นดินของศัตรูนั้น
 ไม่ว่าไกลหรือใกล้ 47 แต่ถ้าเขาสำนึกผิดในใจในแผ่นดิน
 ซึ่งเขาได้ถูกจับไปเป็นเชลยและได้กลับใจ และได้ทำการ
 วิงวอนต่อพระองค์ในแผ่นดินของผู้จับเขาไปเป็นเชลย ทูล

ว่า ข้าพระองค์ทั้งหลาย ได้กระทำความผิด และได้ประพฤติก้าวร้าย และได้กระทำความชั่ว⁴⁸ ถ้าเขาทั้งหลายกลับมาหาพระองค์ด้วยสุดจิตสุดใจของเขาในแผ่นดินแห่งศรัทธาทั้งหลายของเขา ผู้ซึ่งจับเขาไปเป็นเชลย และอธิษฐานต่อพระองค์ตรงต่อแผ่นดินของเขา ซึ่งพระองค์ทรงประทานแก่บรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย คือเมืองซึ่งพระองค์ได้ทรงเลือกสรรไว้ และพระนิเวศซึ่งข้าพระองค์ได้สร้างไว้เพื่อพระนามของพระองค์⁴⁹ ขอพระองค์ทรงสดับคำอธิษฐานและคำวิงวอนของเขาในฟ้าสวรรค์ อันเป็นที่ประทับของพระองค์ และขอทรงให้สิทธิอันชอบธรรมของเขาคงอยู่⁵⁰ และขอทรงประทานอภัยแก่ประชาชนของพระองค์ผู้ได้กระทำความผิดต่อพระองค์ และทรงประทานอภัยต่อการละเมิดทั้งหลายของเขา ซึ่งเขาได้กระทำต่อพระองค์ และให้เขาเป็นที่เมตตาของคนเหล่านั้นที่จับเขาทั้งหลายไปเป็นเชลยเพื่อเขาทั้งหลาย จะได้รับความเมตตาจากเขา⁵¹ เพราะว่าเขาทั้งหลายเป็นประชาชนของพระองค์ และเป็นมรดกของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงนำออกมาจากอียิปต์ จากท่ามกลางเตาเหล็ก⁵² ขอพระเนตรของพระองค์จงลืออยู่ต่อคำวิงวอนของผู้รับใช้ของพระองค์ และต่อคำวิงวอนของอิสราเอลประชาชนของพระองค์ ขอทรงสดับบรรดาเรื่องที่เขาทั้งหลายร้องต่อพระองค์⁵³ เพราะพระองค์ทรงแยกเขาจากท่ามกลางชนชาติทั้งหลายของแผ่นดินโลก ให้เป็นมรดกของพระองค์ ตามซึ่งพระองค์ตรัสทางโมเสส ผู้รับใช้ของพระองค์ โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ในเมื่อพระองค์ทรงนำบรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลายออกจากอียิปต์

ชาโลมอนตักเตือนและให้พรแก่ประชาชน

54 ครั้นซาโลมอนทรงจบคำอธิษฐาน และคำวิงวอนทั้ง สิ้นนี้ต่อพระเยโฮวาห์แล้ว ก็ทรงลุกขึ้นจากหน้าแท่นบูชา ของพระเยโฮวาห์ ที่ซึ่งทรงคุกเข่าพร้อมกับกางพระหัตถ์ สู่ฟ้าสวรรค์ 55 และพระองค์ทรงประทับยืน และทรงให้พร แก่ชนุมชนอิสราเอลทั้งสิ้นด้วยเสียงดังว่า 56 □ สาธุการแด่ พระเยโฮวาห์ ผู้ทรงพระราชทานการหยุดพักแก่อิสราเอล ประชาชนของพระองค์ ตามซึ่งพระองค์ทรงสัญญาไว้ทุก ประการ พระสัญญาอันดีทั้งสิ้นของพระองค์ ซึ่งพระองค์ ทรงสัญญาทางโมเสสผู้รับใช้ของพระองค์นั้นไม่ล้มเหลวสัก คำเดียว 57 ขอพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้งหลายสถิตก บัปรเราดังที่พระองค์ได้สถิตกับบรรพบุรุษของเรา ขอพระองค์ อย่าทรงละเราหรือทอดทิ้งเราเสีย 58 เพื่อพระองค์ทรงโอบุ้ มจิตใจของเรา ให้มาหาพระองค์ ที่จะดำเนินในทางทั้งสิ้น ของพระองค์ และรักษาบรรดาพระบัญญัติของพระองค์ กฎ เกณฑ์ของพระองค์ และคำตัดสินของพระองค์ ซึ่งพระองค์ ทรงบัญญัติไว้แก่บรรพบุรุษของเรา 59 ขอให้ถ้อยคำเหล่านี้ ของข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้าได้วิงวอนขอต่อพระพักตร์พระเยโฮ วาห์ ให้อยู่ใกล้พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้งวันและ คคืน และขอให้สิทธิอันชอบธรรมของผู้รับใช้ของพระองค์ คงอยู่ และให้สิทธิอันชอบธรรมของอิสราเอลประชาชนของ พระองค์คงอยู่ ตามต้องการแต่ละวัน 60 เพื่อบรรดาชนชาติ ทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลกจะทราบว่าคุณพระเยโฮวาห์นั้นเป็น พระเจ้า ไม่มีองค์อื่นเลย 61 เพราะฉะนั้นขอให้จิตใจของท่าน ทั้งหลายบริสุทธิต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา คือที่จะ ดำเนินอยู่ในกฎเกณฑ์ของพระองค์ และรักษาพระบัญญัติ ของพระองค์ ดังในเวลานี้ □

การถวายเครื่องสัตวบูชาและการฉลองเทศกาล (2 พศต 7:4-10)

62 แล้วกษัตริย์และชนอิสราเอลทั้งปวงที่อยู่กับพระองค์ ได้ถวายเครื่องสัตวบูชาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ 63 และชาโลมอนได้ถวายเครื่องสันติบูชา ซึ่งพระองค์ทรงถวายแด่พระเยโฮวาห์ คือวัวสองหมื่นสองพันตัว และแกะหนึ่งแสนสองหมื่นตัว กษัตริย์และชนอิสราเอลทั้งปวงจึงอุทิศถวายพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ 64 ในวันเดียวกันนั้นกษัตริย์ทรงทำพิธีชำระส่วนกลางของลาน ซึ่งอยู่หน้าพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ เพราะว่าที่นั่นพระองค์ได้ถวายเครื่องเผาบูชา และธัญญาบูชา และส่วนไขมันของสันติบูชา เพราะว่าแท่นทองสัมฤทธิ์ซึ่งอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์นั้นเล็กเกินไป ไม่พอรับเครื่องเผาบูชาและธัญญาบูชา และส่วนไขมันของสันติบูชา 65 ชาโลมอนจึงทรงฉลองเทศกาลในเวลานั้น พร้อมกับอิสราเอลทั้งปวง เป็นชุมนุมมโหฬาร มีคนมาตั้งแต่วางเท้าเมืองฮามัทจนถึงแม่น้ำแห่งอียิปต์ ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา เป็นเจ็ดวันและเจ็ดวันคือสิบสี่วัน 66 ในวันที่แปดพระองค์ทรงให้ประชาชนกลับ เขาทั้งหลายก็ถวายพระพรแด่กษัตริย์ และกลับไปสู่เต็นท์ของตน ด้วยจิตใจชื่นบานและยินดี เนื่องด้วยความดีทั้งสิ้น ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงกระทำแก่ดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์ และแก่อิสราเอลประชาชนของพระองค์

9

พันธสัญญาของพระเจ้ากับชาโลมอน (2 พศต 7:12-22)

1 อยู่มาเมื่อชาโลมอนได้สร้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และพระราชวังของกษัตริย์ และบรรดาสิ่งที่ชาโลมอนมีพระ

ประสงค์จะสร้างนั้นสำเร็จแล้ว ² พระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก่ชาโลมอนเป็นครั้งที่สอง ดังที่พระองค์ทรงปรากฏแก่ท่านที่กิเบโอน ³ และพระเยโฮวาห์ตรัสกับท่านว่า □ เราได้ยินคำอธิษฐานของเจ้าและคำวิงวอนของเจ้าซึ่งเจ้าได้กระทำต่อเรานั้นแล้ว เราได้รับพระนิเวศซึ่งเจ้าได้สร้างนี้ไว้เป็นสถานบริสุทธิ์ และได้ประดิษฐานนามของเราไว้ที่นั่นเป็นนิตย์ ตาของเรา และใจของเรา จะอยู่ที่นั่นตลอดไป ⁴ และถ้าเจ้าดำเนินต่อหน้าเราดังดาวิดบิดาของเจ้าได้ดำเนินด้วยใจซื่อสัตย์ และด้วยความเที่ยงธรรม กระทำทุกอย่างตามที่เราได้บัญชาเจ้าไว้ และรักษากฎเกณฑ์ของเรา และคำตัดสินของเรา ⁵ แล้วเราจะสถาปนาราชบัลลังก์ของเจ้าเหนืออิสราเอลเป็นนิตย์ ดังที่เราได้สัญญาต่อดาวิดบิดาของเจ้าว่า □ เจ้าจะไม่ขาดชายผู้หนึ่งบนบัลลังก์แห่งอิสราเอล □ ⁶ แต่ถ้าเจ้าหันไปจากการติดตามเรา ตัวเจ้าเองหรือลูกหลานของเจ้าก็ดี และมิได้รักษาบัญญัติของเราและกฎเกณฑ์ของเรา ซึ่งเราได้ตั้งไว้ต่อหน้าเจ้า แต่ไปปรนนิบัติพระอื่นและนมัสการพระนั้น ⁷ แล้วเราจะตัดอิสราเอลออกเสียจากแผ่นดินซึ่งเราได้ให้แก่เขาทั้งหลาย และพระนิเวศนี้ซึ่งเราได้กระทำให้เป็นสถานบริสุทธิ์ เพื่อนามของเรา เราจะเหวี่ยงออกเสียจากสายตาของเรา และอิสราเอลจะเป็นคำสาปแช่งและคำครหาท่ามกลางชนชาติทั้งปวง ⁸ และพระนิเวศนี้ ซึ่งจะเห็นได้ทันที ทุกคนที่ผ่านไปจะฉงนสนเท่ห์ และเขาจะเขี่ยหยันและกล่าวว่า □ เหตุไฉนพระเยโฮวาห์จึงได้กระทำดังนี้แก่แผ่นดินนี้ และแก่พระนิเวศนี้ □ ⁹ แล้วเขาจะตอบว่า □ เพราะว่าเขาทั้งหลายได้ทอดทิ้งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา ผู้ได้ทรงนำบรรพบุรุษของเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ และได้ยึดถือพระอื่น และนมัสการและปรนนิบัติพระอื่น เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์ทรงนำเหตุร้ายทั้งสิ้นนี้มา

เหนือเขาทั้งหลาย □ □

กิตติศัพท์แห่งซาโลมอนเลื่องลือไปทั่ว (2 พศต 8:1-18)

10 อยู่มาเมื่อสิ้นยี่สิบปี ซึ่งซาโลมอนได้ทรงสร้างอาคารสองหลัง คือพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และพระราชวังของกษัตริย์ 11 (ฮีรามกษัตริย์เมืองไทระได้ส่งไม้สนสีดาร์ ไม้สนสามใบและทองคำให้แก่ซาโลมอนตามที่พระองค์มีพระประสงค์แล้ว) กษัตริย์ซาโลมอนจึงทรงประทานหัวเมืองในแผ่นดินกาลิลีให้แก่ฮีรามยี่สิบหัวเมือง 12 แต่เมื่อฮีรามเสด็จจากเมืองไทระเพื่อชมหัวเมืองซึ่งซาโลมอนประทานแก่ท่านหัวเมืองเหล่านั้น ไม่เป็นที่พอพระทัยท่าน 13 เพราะฉะนั้นท่านจึงว่า □ พระอนุชาเอ๋ย เมืองซึ่งท่านประทานแก่ข้าพเจ้านั้นเป็นเมืองอะไรอย่างนี้ □ เขาจึงเรียกเมืองเหล่านั้นว่าแผ่นดินคาบูลจนทุกวันนี้ 14 ฮีรามได้ส่งทองคำหนึ่งร้อยยี่สิบตะลันต์ให้แก่กษัตริย์ 15 นี่เป็นเรื่องแรงงานเกณฑ์ ซึ่งกษัตริย์ซาโลมอนได้เกณฑ์เพื่อสร้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และพระราชวังของพระองค์ และป้อมมิลโล และกำแพงกรุงเยรูซาเล็ม และฮาไซร์ และเมกิดโด และเกเซอร์ 16 ฟาโรห์กษัตริย์อียิปต์ได้ยกทัพขึ้นมายึดเมืองเกเซอร์และเอาไฟเผาเสีย และได้ฆ่าคนคานาอันซึ่งอยู่ในเมืองนั้น และได้ยกเมืองนั้นให้แก่บิดาของท่านเป็นสินสมรสคือ มเหสีของซาโลมอน 17 ซาโลมอนจึงสร้างเกเซอร์ขึ้นใหม่ และสร้างเมืองเบธโฮโรนล่าง 18 ทั้งเมืองบาอาลัทและเมืองหัดโมร์ในถิ่นทุรกันดารในแผ่นดิน 19 ทั้งบรรดาหัวเมืองคลังหลวงที่ซาโลมอนมีอยู่ และหัวเมืองสำหรับบรรดาของพระองค์ และหัวเมืองสำหรับพลม้าของพระองค์ และสิ่งใดๆซึ่งซาโลมอนมีพระประสงค์จะสร้างในกรุงเยรูซาเล็ม ในเลบานอน และทั่วแผ่นดินซึ่งอยู่ในอาณาจักรของพระองค์ 20 ประชาชนทั้งปวงซึ่งเหลืออยู่จากคนอามอไรต์ คนฮิตไทต์ คนเปริสซี คนฮีไวต์

และคนเยบซ ผู้ซึ่งไม่ใช่คนอิสราเอล ²¹ ลูกหลานของเขา ที่เหลืออยู่ในแผ่นดิน ซึ่งประชาชนอิสราเอลไม่สามารถจะ ทำลายให้สิ้นได้ บุคคลเหล่านี้ซาโลมอนทรงเกณฑ์ให้เป็น ทาสอยู่จนทุกวันนี้ ²² แต่ประชาชนอิสราเอลนั้น ซาโลมอน หาได้ทรงกระทำให้เป็นทาสไม่ เขาทั้งหลายเป็นทหาร เป็น ข้าราชการ เป็นผู้บังคับบัญชาของพระองค์ เป็นนายทหาร ของพระองค์ เป็นผู้บังคับการรถรบของพระองค์และเป็นพล ม้าของพระองค์ ²³ เหล่านี้เป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่เหนือพระ ราชกิจของซาโลมอนจำนวนห้าร้อยห้าสิบคน เป็นผู้ดูแล ประชาชนที่ทำงาน ²⁴ แต่ธิดาของฟาโรห์ได้ขึ้นไปจากนคร ดาวิด ถึงพระตำหนักของพระนางเองซึ่งซาโลมอนได้สร้าง ให้พระนาง แล้วพระองค์จึงสร้างป้อมมิลโล ²⁵ ปีละสามครั้ง ซาโลมอนได้ทรงถวายเครื่องเผาบูชา และเครื่องสันติบูชา บนแท่นบูชา ซึ่งพระองค์ทรงสร้างถวายพระเยโฮวาห์ ทรง เเผาเครื่องหอมบนแท่นบูชาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ดัง นั้นพระองค์จึงสร้างพระนิเวศจนสำเร็จ ²⁶ กษัตริย์ซาโลม อนทรงสร้างกองเรือกำปั่นที่เอซีโอนเกเบอร์ ซึ่งอยู่ใกล้เอ โลท บนฝั่งทะเลแดงในแผ่นดินเอโดม ²⁷ และฮิรามได้ส่ง ข้าราชการและพลเรือผู้ซึ่งคุ้นเคยกับทะเลไปกับกองกำปั่น พร้อมกับ ข้าราชการของซาโลมอน ²⁸ เขาทั้งหลายไปถึง เมืองโอฟีร์ และนำทองคำมาจากที่นั่น จำนวนสี่ร้อยยี่สิบตะ ลันต์และนำมาถวายกษัตริย์ซาโลมอน

10

พระราชินีแห่งเซบาทรงเข้าเฝ้ากษัตริย์ซาโลมอน (2 พศต 9:1-12)

¹ เมื่อพระราชินีแห่งเซบาทรงได้ยินกิตติศัพท์แห่งซาโลมอนเกี่ยวกับพระนามของพระเยโฮวาห์ พระนางก็เสด็จมาท

ทดลองพระองค์ด้วยปัญหาต่างๆ 2 พระนางเสด็จมายังกรุงเยรูซาเล็ม พร้อมด้วยข้าราชการบริพารมากมาย มีฝูงอูฐบรรทุกเครื่องเทศและทองคำเป็นอันมาก และเพชรพลอยต่างๆ และเมื่อพระนางเสด็จมาถึงซาโลมอนแล้ว พระนางก็ทูลเรื่องในพระทัยต่อพระองค์ทุกประการ 3 และซาโลมอนตรัสตอบปัญหาของพระนางทั้งสิ้น ไม่มีสิ่งใดที่ซ่อนอยู่พ้นกษัตริย์ซึ่งพระองค์จะทรงอธิบายแก่พระนางไม่ได้ 4 และเมื่อพระราชินีแห่งเชบาทรงเห็นพระสติปัญญาทั้งสิ้นของซาโลมอน และพระราชวังที่พระองค์ทรงสร้าง 5 ทั้งอาหารที่โต๊ะเสวย กับการเข้าเฝ้าของบรรดาข้าราชการ และการปรนนิบัติรับใช้ของมหาดเล็กตลอดทั้งภูษาอาภรณ์ของเขา และพนักงานเชิญถ้วยของพระองค์ และการที่พระองค์เสด็จขึ้นไปในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ พระทัยของพระนางก็สลดลงทีเดียว 6 พระนางทูลกษัตริย์ว่า ข้าพเจ้าคร่ำหวอดซึ่งหม่อมฉัน ได้ยินในประเทศของหม่อมฉัน ถึงพระราชกิจและพระสติปัญญาของพระองค์เป็นความจริง 7 แต่หม่อมฉันมิได้เชื่อถ้อยคำนั้น จนหม่อมฉันมาเฝ้า และตาของหม่อมฉันได้เห็นเอง และดูเถิด ที่เขาบอกแก่หม่อมฉันก็ไม่ถึงครึ่งหนึ่ง พระสติปัญญาและความมั่งคั่งของพระองค์ก็มากกว่าชาวคราวที่หม่อมฉันได้ยิน 8 บรรดาคนของพระองค์ก็เป็นสุข บรรดาข้าราชการเหล่านี้ของพระองค์ผู้ปฏิบัติงานประจำต่อพระพักตร์พระองค์ และฟังพระสติปัญญาของพระองค์ก็เป็นสุข 9 สาธุการแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ ผู้ทรงพอพระทัยในพระองค์ และทรงแต่งตั้งพระองค์ไว้บนบัลลังก์แห่งอิสราเอล เพราะพระเยโฮวาห์ทรงรักอิสราเอลเป็นนิตย์พระองค์จึงทรงแต่งตั้งให้พระองค์เป็นกษัตริย์ เพื่อว่าพระองค์จะทรงอำนวยความยุติธรรมและความเที่ยงธรรม 10 แล้ว พระนาง ก็ ถวาย ทองคำ หนึ่ง ร้อย ยี่สิบ ตะลันต์ แต่

กษัตริย์ ทั้งเครื่องเทศเป็นจำนวนมาก และเพชรพลอยต่างๆ ไม่มีเครื่องเทศมากมายดังนี้อีก ดังที่พระราชินีแห่งเซบาถวายแด่กษัตริย์ซาโลมอน ¹¹ ยิ่งกว่านั้นอีก กองกำปั่นของฮีรามซึ่ง ได้นำทองคำมาจากโอฟีร์ ได้นำไม้จันทน์แดงและเพชรพลอยต่างๆจำนวนมากหลายมาจากโอฟีร์ ¹² และกษัตริย์ทรงใช้ไม้จันทน์แดงทำเสาศพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ และสำหรับพระราชวังของกษัตริย์ และทำพินเขาคู่และพินใหญ่สำหรับนักร้อง จนทุกวันนี้ก็ไม่เคยมีไม้จันทน์แดงมาหรือเห็นอย่างนี้อีก ¹³ กษัตริย์ซาโลมอนทรงพระราชทานทุกอย่างแก่พระราชินีแห่งเซบา ตามที่พระนางมีพระประสงค์ นอกจากสิ่งที่พระราชทานมาจากความอุดมสมบูรณ์ของกษัตริย์แล้ว สิ่งใดๆที่พระนางทูลขอ ซาโลมอนก็พระราชทาน ดังนั้น พระนางก็เสด็จกลับไปยังแผ่นดินของพระนาง พร้อมกับข้าราชการของพระนาง

ทรัพย์สมบัติและความเจริญรุ่งเรืองของซาโลมอน (2 พศต 9:13-28)

¹⁴ น้ำหนักของทองคำที่นำมาส่งซาโลมอน ในปีหนึ่งนั้นเป็นทองคำหกร้อยหกสิบหกตะลันต์ ¹⁵ นอกเหนือจากทองคำซึ่งมาจากพ่อค้า และจากการค้าของพวกพ่อค้า และจากกษัตริย์ทั้งปวงของประเทศอาระเบีย และจากบรรดาเจ้าเมืองแห่งแผ่นดิน ¹⁶ กษัตริย์ซาโลมอนทรงสร้างโล่ใหญ่สองร้อยอันด้วยทองคำทูป โล่อันหนึ่งใช้ทองคำหกร้อยเชเชล ¹⁷ และพระองค์ทรงสร้างโล่สามร้อยอันด้วยทองคำทูป โล่อันหนึ่งใช้ทองคำสามมาเน และกษัตริย์ทรงเก็บโล่ไว้ในพระตำหนักพนาเลบานอน ¹⁸ กษัตริย์ทรงกระทำพระที่นั่งงาช้างขนาดใหญ่ด้วย และทรงบุด้วยทองคำอย่างงามที่สุด ¹⁹ พระที่นั่งนั้นมีบันไดหกชั้น พนักหลังของพระที่นั่งนั้นกลมข้างบน และสองข้างพระที่นั่งมีที่วางพระหัตถ์ มีสิงโตสองตัวยืนอยู่

ข้างๆที่วางพระหัตถ์ 20 มีสิงโตอีกสิบสองตัวยืนอยู่ที่นั่นบน
หกชั้นบันไดทั้งสองข้าง เขาไม่เคยทำในราชอาณาจักรใดๆ
เหมือนอย่างนี้ 21 ภาชนะทั้งสี่สำหรับเครื่องดื่มของกษัตริย์
ชาโลมอนทำด้วยทองคำ และภาชนะทั้งสี่ของพระตำหนัก
พนาเลบานอนทำด้วยทองคำบริสุทธิ์ ไม่มีที่ทำด้วยเงินเลย
เงินนั้นถือว่าเป็นของ ไม่มีค่าอะไร ในสมัยของชาโลมอน
22 เพราะว่ากษัตริย์มีกองกำปั่นเมืองทาร์ซิช เดินทะเลพร้อม
กับกองกำปั่นของฮีราม กองกำปั่นเมืองทาร์ซิชนำทองคำ
เงิน งาช้าง ลิง และนกยูงมาสามปีต่อครั้ง 23 ดังนั้นแหละ
กษัตริย์ชาโลมอนจึงได้เปรียบกว่าบรรดากษัตริย์อื่นๆแห่ง
แผ่นดินโลกในเรื่องสมบัติและสติปัญญา 24 และทั่วทั้งโลกก็
แสวงหาที่จะเข้าเฝ้าชาโลมอน เพื่อจะฟังพระสติปัญญาซึ่ง
พระเจ้าพระราชทานไว้ในใจของท่าน 25 ทุกคนก็นำเครื่อง
บรรณาการของเขา มา เป็นเครื่องทำด้วยเงิน เครื่องทำด้วย
ทองคำ เครื่องแต่งกาย เครื่องอาวุธ เครื่องเทศ ม้า และล่อ
ตามจำนวนกำหนดทุกๆปี 26 ชาโลมอนทรงสะสมธรรบและ
พลม้า พระองค์ทรงมีธรรบหนึ่งพันสี่ร้อยคัน และพลม้า
หนึ่งหมื่นสองพันคน ซึ่งพระองค์ทรงให้ประจำอยู่ที่หัวเมือง
ธรรบ และอยู่กับกษัตริย์ในกรุงเยรูซาเล็ม 27 และกษัตริย์
ทรงกระทำให้เงินนั้นเป็นของสามัญในกรุงเยรูซาเล็มเหมือน
ก้อนหิน และทรงกระทำให้มีสนสีดาร์มากมายเหมือนไม้
มะเดื่อแห่งหุบเขา 28 ม้าอันเป็นสินค้าเข้าของชาโลมอนมา
จากอียิปต์ พร้อมด้วยเส้นด้ายสำหรับผ้าปู และบรรดา
พ่อค้าของกษัตริย์รับเส้นด้ายสำหรับผ้าปูนั้นมาตามราคา
29 จะนำธรรบคันหนึ่งเข้ามาจากอียิปต์ได้ในราคาหกร้อยเซ
เซลเงิน ม้าตัวหนึ่งหนึ่งร้อยห้าสิบ ดังนั้นโดยทางพวกพ่อค้า
เขาก็ส่งออกไปยังบรรดากษัตริย์ทั้งปวงของคนฮิตไทต์ และ
บรรดากษัตริย์ของซีเรีย

11

มเหสีทั้งหลายของซาโลมอนไหว้รูปเคารพ

1 แต่ กษัตริย์ซาโลมอนทรงรักหญิงต่างด้าวหลายคน นอกจากธิดาของฟาโรห์ มีหญิงคนโมอับ คนอัมโมน คนเอโดม คนไซดอน และคนฮิตไทต์² เป็นของประชาชาติซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสกับคนอิสราเอลว่า □เจ้าทั้งหลายอย่าเข้าไปแต่งงานกับเขาทั้งหลาย หรืออย่าเข้ามาแต่งงานกับเจ้า เพราะเขาจะหันจิตใจของเจ้าไปตามพระของเขาเป็นแน่ □ ซาโลมอนทรงติดพันกับคนเหล่านี้ด้วยความรัก³ พระองค์ทรงมีมเหสีเจ็ดร้อยคือเจ้าหญิง และนางห้ามสามร้อย และบรรดามเหสีของพระองค์ก็ทรงหันพระทัยของพระองค์ไปเสีย⁴ เพราะอยู่มาเมื่อซาโลมอนทรงพระชราแล้ว มเหสีของพระองค์ได้เห็นพระทัยของพระองค์ให้ไปตามพระอื่น และพระทัยของพระองค์หาได้บริสุทธิ์ต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ ดังพระทัยของดาวิดราชบิดาของพระองค์ไม่⁵ เพราะซาโลมอนทรงดำเนินตามพระอัชโทเรท พระแม่เจ้าของคนไซดอน และตามพระมิลโคมสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของคนอัมโมน⁶ ซาโลมอนจึงทรงกระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และมีได้ทรงติดตามพระเยโฮวาห์อย่างเต็มกำลัง ดังดาวิดราชบิดาของพระองค์ได้ทรงกระทำมาแล้วนั้น⁷ แล้วซาโลมอนได้ทรงสร้างปูชนียสถานสูงสำหรับพระเคโมช สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของโมอับ ในภูเขาที่อยู่หน้ากรุงเยรูซาเล็ม และสำหรับพระโมเลค สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของคนอัมโมน⁸ และพระองค์จึงทรงกระทำดังนี้เพื่อมเหสีต่างด้าวของพระองค์ทั้งสิ้น ผู้ที่ได้เผาเครื่องหอมและถวายเครื่องสัตวบูชาแก่บรรดาพระของเขา

พระเจ้าทรงพระพิโรธและลงโทษซาโลมอน

9 พระเยโฮวาห์ทรงกริ้วต่อซาโลมอน เพราะพระทัยของท่าน ได้หัน ไปเสียจากพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ได้ทรงปรากฏแก่ท่านสองครั้งแล้ว 10 และได้ทรงบัญชาท่านเกี่ยวกับเรื่องนี้ ว่าท่านไม่ควรไปติดตามพระอื่น แต่ท่านมิได้รักษาพระบัญชาของพระเยโฮวาห์ 11 เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ตรัสกับซาโลมอนว่า □เนื่องด้วยเจ้าได้กระทำเช่นนี้ และเจ้ามิได้รักษาพันธสัญญาของเรา และกฎเกณฑ์ของเรา ซึ่งเราได้บัญชาเจ้าไว้ เราจะฉีกอาณาจักรเสียจากเจ้า เป็นแน่และให้แก่ข้าราชการของเจ้า 12 กระนั้นก็ดีเพราะเห็นแก่ดาวิดบิดาของเจ้าเราจะไม่กระทำในวันเวลาของเจ้า แต่เราจะฉีกออกจากมือบุตรชายของเจ้า 13 อย่างไรก็ตามก็ดี เราจะไม่ฉีกเสียหมดอาณาจักร แต่เราจะให้ตระกูลหนึ่งแก่บุตรชายของเจ้า เพื่อเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเรา และเพื่อเห็นแก่เยรูซาเล็มซึ่งเราได้เลือกไว้□ 14 พระเยโฮวาห์ทรงให้ปฏิปักษ์เกิดขึ้นต่อสุ้าโลมอน คือฮาดัดคนเอโดม ท่านเป็นเชื้อสายราชวงศ์แห่งเอโดม 15 เพราะอยู่มาเมื่อดาวิดอยู่ในเอโดม และโยอาบผู้บัญชาการกองทัพได้ขึ้นไปฝังผู้ที่ถูกฆ่า หลังจากเขาได้ฆ่าผู้ชายทุกคนในเอโดมเสีย 16 (เพราะโยอาบและคนอิสราเอลทั้งสิ้นยังอยู่ที่นั่นหกเดือน จนกว่าเขาได้ฆ่าผู้ชายทุกคนในเอโดม□ 17 ฮาดัดได้หนีไปอียิปต์พร้อมกับคนเอโดมบางคนผู้เป็นข้าราชการของบิดาของท่าน ครั้งนั้นฮาดัดยังเป็นเด็กเล็กๆอยู่ 18 เขาทั้งหลายยกออกจากมีเดียมายังปาราน และพาคนจากปารานมากับเขาและมาถึงอียิปต์ เฝ้าฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ ผู้ประทานเรือนหลังหนึ่งแก่เขา และกำหนดให้ได้รับปันเสียบึงอาหาร และประทานที่ดินให้เขาด้วย 19 และฮาดัดเป็นที่โปรดปรานยิ่งในสายตาของฟาโรห์ฟาโรห์จึงประทานน้องสาวของมเหสีของท่านเอง คือชนินษฐาของพระราชินีทาเปเนสให้เป็นภรรยา

เขา ²⁰ และชนิษฐาของทาเปเนสก็ประสูติเกนุบัทให้ท่านเป็นบุตรชาย ผู้ซึ่งทาเปเนสให้หย่านมในวังของฟาโรห์ และเกนุบัทอยู่ในวังของฟาโรห์ในหมู่ราชโอรสของฟาโรห์ ²¹ แต่เมื่อฮาดัดอยู่ในอียิปต์ได้ยินว่าดาวิดได้ล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์แล้ว และโยอาบผู้บัญชาการกองทัพก็สิ้นชีวิตแล้ว ฮาดัดจึงทูลฟาโรห์ว่า □ขอข้าพระองค์ทูลลาเพื่อข้าพระองค์จะกลับไปยังประเทศของข้าพระองค์เอง □ ²² แต่ฟาโรห์ตรัสกับท่านว่า □ท่านอยู่กับเราขาดสิ่งใดหรือ ดูกิจิต ท่านจึงเสาะหาที่จะกลับไปยังประเทศของท่าน□ และท่านก็ทูลพระองค์ว่า □ไม่ขาดสิ่งใดพระเจ้าข้า แต่ขอให้ข้าพระองค์ไปเกิด□ ²³ พระเจ้าได้ทรงให้ปฏิปักษ์เกิดขึ้นต่อสู้อีกคนหนึ่ง คือเรโซนบุตรชายของเอลิยาดา ผู้ที่หนีไปจากฮาดัดเอเซอร์กษัตริย์แห่งโคบาคห์เจ้านายของตน ²⁴ เมื่อดาวิดเช่นฆ่าชาวโคบาคห์เขาก็รวบรวมผู้คนให้อยู่กับเขา กลายเป็นหัวหน้าของกองปล้น และเขาทั้งหลายก็ไปยังเมืองดามัสกัสอาศัยอยู่ที่นั่น และครอบครองเมืองดามัสกัส ²⁵ ท่านเป็นปฏิปักษ์ของอิสราเอลตลอดวันเวลาของซาโลมอน นอกจากเหตุร้ายที่ฮาดัดได้กระทำ และท่านเกลียดชังอิสราเอล และได้ปกครองอยู่เหนือซีเรีย

การเลื่อนตำแหน่งของเยโรโบอัม

²⁶ เยโรโบอัมบุตรชายเนบัท คนเอฟราอิม ชาวเมืองเศเรดาห์ข้าราชการคนหนึ่งของซาโลมอน มารดาชื่อเศรวาห์ เป็นหญิงม่าย ได้ยกมือขึ้นต่อสู้อิสราเอลด้วย ²⁷ ต่อไปนี้เป็นสาเหตุที่ท่านยกมือขึ้นต่อสู้อิสราเอล คือซาโลมอนทรงสร้างป้อมมิลโล และอุดช่องกำแพงนครของดาวิดราชบิดาของพระองค์ ²⁸ เยโรโบอัมเป็นทแกล้วทหาร เมื่อซาโลมอนท

รงเห็นว่าชายหนุ่มคนนั้นเป็น คนขยัน พระองค์จึงให้ท่าน
 ดูแลเหนือแรงงานเกณฑ์ทั้งสิ้นของวงศ์วานโยเซฟ 29 และ
 อยู่มาในคราวนั้นเมื่อเยโรโบอัมออกไปจากกรุงเยรูซาเล็ม
 อาหิยาห์ผู้พยากรณ์ชาวซีโลห์ได้พบท่านที่กลางทาง อาหิ
 ยาห์สวมเสื้อใหม่ตัวหนึ่ง และคนทั้งสองก็อยู่ล่ำฟั่งในทุ่งนา
 30 แล้วอาหิยาห์ก็จับเสื้อใหม่ที่สวมอยู่ฉีกออกเป็นสิบสอง
 ชิ้น 31 และท่านพูดกับเยโรโบอัมว่า □ท่านจงเอาไปสิบชิ้น
 เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า □ดู
 เกิด เราจะฉีกอาณาจักรจากมือของซาโลมอน และจะให้
 เจ้าสิบตระกูล 32 (แต่เขาจะมีตระกูลหนึ่งเพื่อเห็นแก่ดาวิด
 ผู้รับใช้ของเรา และเพื่อเห็นแก่เยรูซาเล็มเมืองซึ่งเราเลือก
 จากท่ามกลางตระกูลทั้งปวงของอิสราเอล □ 33 เพราะเขาทั้ง
 หลายได้ทอดทิ้งเรา และได้หันมัสการพระอัชโทเรท พระแม่เจ้า
 ของชาวไซดอน เคโมชพระของโมอับ และมิลโคมพระของ
 คนอัมโมน และมีได้ดำเนินในทางของเรา เพื่อจะกระทำการ
 ที่ถูกต้องในสายตาของเรา และรักษากฎเกณฑ์ของเรา และ
 คำตัดสินของเรา อย่างกับดาวิดบิดาของเขา ได้กระทำนั้น
 34 ถึงกระนั้นก็ดี เราจะไม่เอาอาณาจักรทั้งหมดออกจากมือ
 ของเขา แต่เราจะกระทำให้เขาเป็นผู้ครอบครองอยู่ตลอด
 วันเวลาแห่งชีวิตของเขา เพราะเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเรา
 ผู้ซึ่งเราได้เลือกไว้ เพราะเขาได้รักษาบัญญัติของเราและ
 กฎเกณฑ์ของเรา 35 แต่เราจะเอาอาณาจักรออกจากมือบ
 ตรีชายของเขา และจะมอบให้เจ้าสิบตระกูล 36 เรายังจะ
 ให้ตระกูลหนึ่งแก่บุตรชายของเขา เพื่อดาวิดผู้รับใช้ของ
 เราจะมีประทีปดวงหนึ่งต่อหน้าเราในกรุงเยรูซาเล็มเสมอ
 เป็นเมืองซึ่งเราได้เลือกเพื่อประดิษฐานนามของเราไว้ที่นั่น
 37 เราจะเอาตัวเจ้า และเจ้าจะปกครองให้กว้างขวางตาม

ขอบใจของเจ้า และเจ้าจะเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล³⁸ และจะเป็นดังนี้ว่าถ้าเจ้าเชื่อฟังทุกสิ่งที่เราบัญชาแก่เจ้า และจะดำเนินในทางทั้งหลายของเรา และกระทำการที่ถูกต้องในสายตาของเรา โดยรักษากฎเกณฑ์ของเรา และบัญญัติของเราดังดาวิดผู้รับใช้ของเราได้กระทำ เราจะอยู่กับเจ้า และจะสร้างเจ้าให้เป็นราชวงศ์ที่มั่นคง ดังที่เราได้สร้างผู้เพื่อดาวิดมาแล้ว และเราจะให้อิสราเอลแก่เจ้า³⁹ ด้วยเหตุนี้เราจะให้ความทุกข์ใจแก่เชื้อสายของดาวิด แต่ไม่เป็นนิตย์□□⁴⁰ ฉะนั้นชาโลมอนจึงทรงหาช่องจะประหารเยโรโบอัมเสีย แต่เยโรโบอัมได้ลุกขึ้นหนีเข้าไปในอียิปต์ไปยังซัคกษัตริย์อียิปต์ และอยู่ในอียิปต์จนถึงชาโลมอนสิ้นพระชนม์

ชาโลมอนสิ้นพระชนม์ (2 พศต 9:29-31)

⁴¹ ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของชาโลมอน และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และพระสติปัญญาของพระองค์มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพระราชกิจของชาโลมอนหรือ⁴² และเวลาที่ชาโลมอนทรงครอบครองในเยรูซาเล็มเหนืออิสราเอลทั้งสิ้นนั้น เป็นสี่สิบปี⁴³ และชาโลมอนก็ล่วงหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังพระศพพระองค์ไว้ในนครของดาวิดราชบิดาของพระองค์ และเรโหโบอัมราชโอรสของพระองค์ก็ขึ้นครองแทน

12

ความโง่เขลาของเรโหโบอัมคนหนุ่ม (2 พศต 10:1-11)

¹ เรโหโบอัมได้ไปยังเมืองเซเคม เพราะอิสราเอลทั้งปวงได้มายังเซเคมเพื่อจะตั้งท่านให้เป็นกษัตริย์² และอยู่มาเมื่อเยโรโบอัมบุตรชายเนบัทได้ยินเรื่องนั้น เพราะท่านยัง

อยู่ในอียิปต์ (ที่ซึ่งท่านหนีไปจากพระพักตร์กษัตริย์ชาโลมอน เยโรโบอัมอาศัยอยู่ในอียิปต์) 3 เขาทั้งหลายก็ใช้คนไปเรียกท่าน เยโรโบอัมกับซุมนุมนชนอิสราเอลทั้งหมดได้มาทูลเรโหโบอัมว่า 4 พระราชบิดาของพระองค์ได้กระทำให้ออกของข้าพระองค์หนักนัก เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอทรงผ่อนการปรนนิบัติอย่างทุกขหนักของพระราชบิดาของพระองค์ และแอกอันหนักของพระองค์เหนือข้าพระองค์ทั้งหลายให้เบาลงเสีย และข้าพระองค์ทั้งหลายจะปรนนิบัติพระองค์ 5 พระองค์ตรัสกับเขาว่า ๓จงกลับไปเสียสักสามวัน แล้วจึงมาหาเราอีก ๓ ประชาชนจึงกลับไป 6 แล้วกษัตริย์เรโหโบอัมก็ทรงปรึกษากับบรรดาผู้เฒ่า ผู้ร่วมงานประจำชาโลมอนราชบิดาของพระองค์ขณะเมื่อพระองค์ยังทรงพระชนม์อยู่ว่า ๓ท่านทั้งหลายจะแนะนำเราให้ตอบประชาชนนี้อย่างไร ๓ 7 เขาทั้งหลายทูลพระองค์ว่า ๓ถ้าพระองค์จะทรงเป็นผู้รับใช้ประชาชนนี้ในวันนี้และรับใช้พวกเขา และตรัสตอบคำดีแก่พวกเขา เขาทั้งหลายก็จะเป็นผู้รับใช้ของพระองค์เป็นนิตย์ ๓ 8 แต่พระองค์ทรงทอดทิ้งคำปรึกษาซึ่งผู้เฒ่าถวายนั้นเสีย และไปปรึกษากับคนหนุ่มซึ่งเติบโตขึ้นมาพร้อมกับพระองค์ และร่วมงานประจำพระองค์ 9 และพระองค์ตรัสกับเขาทั้งหลายว่า ๓ท่านจะแนะนำเราอย่างไร เพื่อพวกเราจะตอบประชาชนนี้ ผู้ที่ทูลเราว่า ๓ขอทรงผ่อนแอกซึ่งพระราชบิดาของพระองค์วางอยู่เหนือข้าพระองค์ทั้งหลายให้เบาลง ๓ ๓ 10 และคนหนุ่มเหล่านั้นผู้ได้เติบโตมาพร้อมกับพระองค์ทูลพระองค์ว่า ๓พระองค์จงตรัสดังนี้แก่ประชาชนนี้ ผู้ทูลพระองค์ว่า ๓พระราชบิดาของพระองค์ได้กระทำให้ออกของข้าพระองค์ทั้งหลายหนัก แต่ขอพระองค์ทรงผ่อนแอกข้าพระองค์ให้เบาลง ๓ นั้น พระองค์จึงตรัสแก่เขาทั้งหลายอย่างนี้ว่า ๓นิวก้อยของเราก็หนักกว่าแอกแห่งราช

บิดาของเรา ¹¹ ที่พระราชบิดาของเราวางแอกหนักบนท่านทั้งหลายก็ดีแล้ว เราจะเพิ่มให้แก่แอกของท่านทั้งหลายอีก พระราชบิดาของเราเตือนท่านทั้งหลายด้วยไม้เรียว แต่เราจะเตือนท่านทั้งหลายด้วยแส้แมลงป่อง □ □ ¹² เยโรโบอัมกับประชาชนทั้งปวงจึงเข้ามาเฝ้าเรโหโบอัมในวันที่สาม ตั้งที่กษัตริย์รับสั่งว่า □จงมาหาเราอีกในวันที่สาม □ ¹³ และกษัตริย์ตรัสตอบประชาชนอย่างดุเดือด ทรงทอดทิ้งคำปรึกษาซึ่งผู้เฒ่าได้ถวายนั้นเสีย ¹⁴ และตรัสกับเขาทั้งหลายตามคำปรึกษาของพวกเขาคนหนุ่มว่า □พระราชบิดาของเราทำแอกของท่านทั้งหลายให้หนัก แต่เราจะเพิ่มให้แก่แอกของท่านทั้งหลายอีก พระราชบิดาของเราเตือนท่านทั้งหลายด้วยไม้เรียว แต่เราจะเตือนท่านทั้งหลายด้วยแส้แมลงป่อง □ ¹⁵ กษัตริย์จึงมิได้ฟังเสียงประชาชนเพราะเหตุการณ์นั้นเป็นมา แต่พระเยโฮวาห์ เพื่อพระองค์จะทรงกระทำให้พระวณะของพระองค์ได้สำเร็จ ซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสโดยอาหิยาห์ชาวซีโลห์แก่เยโรโบอัมบุตรชายเนบัท

อาณาจักรอิสราเอลได้แยกกัน

¹⁶ และเมื่ออิสราเอลทั้งปวงเห็นว่ากษัตริย์มิได้ทรงฟังเขาทั้งหลาย ประชาชนก็ทูลตอบกษัตริย์ว่า □ข้าพระองค์ทั้งหลายมีส่วนอะไรในดาวิด ข้าพระองค์ทั้งหลายไม่มีส่วนมรดกในบุตรชายของเจสซี โอ อิสราเอลเอ๋ย กลับไปเดินที่ของตนเถิด ข้าแต่ดาวิด จงดูแลราชวงศ์ของพระองค์เองเถิด □ อิสราเอลจึงจากไปยังเดินที่ของเขาทั้งหลาย ¹⁷ แต่เรโหโบอัมทรงปกครองเหนือประชาชนอิสราเอล ผู้อาศัยอยู่ในหัวเมืองของยูดาห์ ¹⁸ แล้วกษัตริย์เรโหโบอัมทรงใช้อาโธรมนายงานเหนือแรงงานเกณฑ์ไป และอิสราเอลทั้งปวงก็เอาหินขว้างท่านถึงตาย แล้วกษัตริย์เรโหโบอัมก็ทรงรีบขึ้นรถรบของพระองค์ ทรงหนีไปยังกรุงเยรูซาเล็ม ¹⁹ อิสราเอล

กบฏต่อราชวงศ์ของดาวิดจนทุกวันนี้ ²⁰ และอยู่มาเมื่ออิสราเอลทั้งปวงได้ยินว่าเยโรโบอัมได้กลับมาแล้ว เขาก็ใช้ให้ไปเชิญท่านมาอยู่ที่ประชุม แล้วก็ตั้งท่านให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลทั้งปวง ไม่มีผู้ใดติดตามราชวงศ์ของดาวิด เว้นแต่ตระกูลยูดาห์เท่านั้น ²¹ เมื่อเรโหโบอัมมายังกรุงเยรูซาเล็มแล้ว พระองค์ได้เรียกประชุมวงศ์วานยูดาห์ทั้งหมด และตระกูลเบนยามิน เป็นนักรบที่คัดเลือกแล้วหนึ่งแสนแปดหมื่นคน เพื่อจะสู้รบกับวงศ์วานอิสราเอล เพื่อจะเอาราชอาณาจักรคืนมาให้แก่เรโหโบอัมโอรสของซาโลมอน ²² แต่พระวณะของพระเจ้ามายังเซไมอาห์คนของพระเจ้าว่า ²³ □จงไปทูลเรโหโบอัมโอรสของซาโลมอนกษัตริย์แห่งยูดาห์ และบอกแก่วงศ์วานทั้งสิ้นของยูดาห์ และของเบนยามิน และแก่ประชาชนที่เหลืออยู่ว่า ²⁴ □พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า เจ้าอย่าขึ้นไปสู้รบกับประชาชนอิสราเอลญาติพี่น้องของเจ้าเลย จงกลับไปยังบ้านของตนทุกคนเถิด เพราะสิ่งนี้เป็นมาจากเรา □ เหตุฉะนั้นเขาจึงเชื่อฟังพระวณะของพระเยโฮวาห์ และกลับไปบ้านเสียตามพระวณะของพระเยโฮวาห์

เยโรโบอัมนำคนอิสราเอลให้ไหวรูปเคารพ

²⁵ แล้วเยโรโบอัมก็สร้างเมืองเซเคมในถิ่นเทือกเขาเอฟราอิม และอาศัยอยู่ที่นั่น และพระองค์ก็ออกไปจากที่นั่น ไปสร้างเมืองเปนุเอล ²⁶ และเยโรโบอัมรำพึงในใจว่า □คราวนี้ราชอาณาจักรจะหันกลับไปยังราชวงศ์ของดาวิด ²⁷ ถ้าชนชาติเหล่านี้ขึ้นไปถวายเครื่องสัตวบูชาในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ที่กรุงเยรูซาเล็ม แล้วจิตใจของชนชาติเหล่านี้จะหันกลับไปยังเจ้านายของเขาทั้งหลาย คือหันไปยังเรโห

โบอัมกษัตริย์แห่งยูดาห์ และเขาทั้งหลายจะฆ่าเราเสีย และกลับไปยังเรโหโบอัมกษัตริย์แห่งยูดาห์²⁸ ดังนั้นกษัตริย์จึงทรงปรึกษา และได้ทรงสร้างลูกวัวสองตัวด้วยทองคำ และพระองค์ตรัสแก่ประชาชนว่า □ที่ท่านทั้งหลายขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มนานพออยู่แล้ว โอ อิสราเอลเอ๋ย จงดูพระของท่าน ดูเถิด พระองค์ผู้ทรงนำท่านทั้งหลายออกจากประเทศอียิปต์²⁹ และพระองค์ก็ประดิษฐานไว้ที่เบธเอลรูปหนึ่ง และอีกรูปหนึ่งทรงประดิษฐานไว้ในเมืองดาน³⁰ และสิ่งนี้กลายเป็นความบาป เพราะว่าประชาชนได้ไปนมัสการรูปหนึ่ง คือที่เมืองดาน³¹ แล้วพระองค์ได้ทรงสร้างนิเวศที่ปูชนียสถานสูง ทรงกำหนดตั้งปุโรหิตจากหมู่ประชาชนทั้งปวง ผู้มิได้เป็นคนเลวี³² และเยโรโบอัมทรงกำหนดเทศกาลเลี้ยงในวันที่สิบห้าของเดือนที่แปดเหมือนกับการเลี้ยงที่อยู่ในยูดาห์ และพระองค์ทรงถวายเครื่องสัตวบูชาบนแท่นบูชา พระองค์ทรงกระทำในเบธเอลดังนี้แหละ คือถวายเครื่องสัตวบูชาแก่รูปลูกวัวที่พระองค์ได้ทรงสร้างไว้ และพระองค์ทรงสถาปนาปุโรหิตในเบธเอลประจำที่ปูชนียสถานสูงซึ่งพระองค์ทรงสร้างไว้³³ พระองค์ทรงขึ้นไปยังแท่นบูชาซึ่งพระองค์ทรงสร้างไว้ที่เบธเอล ในวันที่สิบห้าเดือนที่แปดในเดือน ซึ่งพระองค์ทรงดำริเอง และพระองค์ทรงกำหนดเทศกาลเลี้ยงสำหรับคนอิสราเอล และทรงถวายเครื่องบูชาบนแท่นและเผาเครื่องหอม

13

คำพยากรณ์ได้กล่าวโทษแท่นบูชาของเยโรโบอัม

1 และดูเถิด คนของพระเจ้าคนหนึ่งได้ออกมาจากยูดาห์ โดยพระวามะของพระเยโฮวาห์ไปยังที่เบธเอล เยโรโบอัมทรงยืนอยู่ที่แท่นเพื่อจะเผาเครื่องหอม² และชายคนนั้นได้ร้องกล่าว โทษแท่นนั้นโดยพระวามะของพระเยโฮวาห์ว่า □ โอ แท่นบูชา แท่นบูชา พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า □ ดูเถิด โอโรสองค์หนึ่งจะประสูติมาในราชวงศ์ของดาวิดชื่อโยสิยาห์ และบนเจ้าแท่นนี้จะเผาปุโรหิตแห่งปุชนียสถานสูงผู้ซึ่งเผาเครื่องหอมบนเจ้า และเขาจะเผากระดูกคนบนเจ้า□ □³ และท่านก็ให้หมายสำคัญในวันเดียวกันนั้น กล่าวว่า □นี่เป็นหมายสำคัญที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสว่า □ดูเถิด เขาจะพังแท่นบูชาลงมา และมูลเถ้าซึ่งอยู่บนนั้นจะถูกเทออก□ □

พระเจ้าทรงทำให้พระหัตถ์กษัตริย์เยโรโบอัมเหี่ยวแห้งไป

4 และอยู่มาเมื่อ กษัตริย์เยโรโบอัมทรงสดับคำกล่าวของคนของพระเจ้า ซึ่งร้องกล่าวโทษแท่นนั้นที่เบธเอล พระองค์ก็เหยียดพระหัตถ์ออกจากที่แท่น กล่าวว่า □จงจับเขาไว้□ และพระหัตถ์ของพระองค์ซึ่งเหยียดออกต่อเขานั้นก็เหี่ยวแห้งไป พระองค์จะชักกลับเข้าหาตัวอีกก็ไม่ได้⁵ แท่นบูชาก็พังลงด้วย และมูลเถ้าก็ร่วงลงมาจากแท่น ตามหมายสำคัญซึ่งคนของพระเจ้าได้ให้ไว้โดยพระวามะของพระเยโฮวาห์⁶ และกษัตริย์ตรัสกับคนของพระเจ้าว่า □จงวิงวอนขอพระกรุณาแห่งพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ขอจงอธิษฐานเพื่อข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะชักมือกลับเข้าหาตัวได้อีก□ และคนของพระเจ้างี้วิงวอนต่อพระเยโฮวาห์ และกษัตริย์ก็ทรงชักพระหัตถ์กลับเข้าหาพระองค์ได้อีกและเป็นเหมือนเดิม⁷ และกษัตริย์ตรัสกับคนของพระเจ้าว่า □เชิญมาบ้านกับข้าพเจ้าเถิด และรับประทานด้วยกัน ข้าพเจ้าจะให้รางวัลแก่ท่าน□⁸ และคนของพระเจ้างูลกษัตริย์ว่า □ถ้าท่านจะ

ให้สักครึ่งราชสมบัติของท่าน ข้าพเจ้าจะไม่ไปกับท่าน และข้าพเจ้าจะไม่รับประทานขนมปังหรือดื่มน้ำในที่นี้ ⁹ เพราะพระเจ้าจะทรงพระวอนของพระเยโฮวาห์บัญชาข้าพเจ้าไว้อย่างนั้นว่า □ เจ้าอย่ากินขนมปังหรือดื่มน้ำ หรือกลับไปตามทางที่เจ้ามานั้น □ □ ¹⁰ ดังนั้นท่านจึงไปเสียอีกทางหนึ่ง และไม่กลับไปตามทางที่ท่านมายังเบธเอล ¹¹ มีผู้พยากรณ์แก่คนหนึ่งอาศัยอยู่ในเบธเอล และบุตรชายของเขาก็ได้มาบอกเขาถึงเรื่องราวทั้งสิ้น ซึ่งคนของพระเจ้าได้กระทำในวันนั้นที่เบธเอล ถ้อยคำซึ่งท่าน ได้กล่าวแก่กษัตริย์ เขาทั้งหลายก็ได้เล่าให้บิดาของเขาฟังด้วย ¹² และบิดาของเขาได้ถามเขาว่า □ ท่านไปทางไหน □ เพราะบุตรชายทั้งหลายของเขาได้เห็นทางซึ่งคนของพระเจ้าผู้มาจากยูดาห์ได้เดินไปนั้น

ผู้พยากรณ์ของพระเจ้าไม่เชื่อฟังจึงเสียชีวิต

¹³ เขาจึงพูดกับบุตรชายของเขาว่า □ จงผูกอานลาให้พ่อ □ เขาทั้งหลายจึงผูกอานลาให้เขา แล้วเขาก็ขึ้นขี่ ¹⁴ เขาได้ไปตามคนของพระเจ้า และได้พบท่านนั่งอยู่ใต้ต้นโอ๊กต้นหนึ่ง เขาจึงพูดกับท่านว่า □ ท่านเป็นคนของพระเจ้าซึ่งมาจากยูดาห์หรือ □ ท่านก็ตอบว่า □ ใช่แล้ว □ ¹⁵ เขาจึงตอบท่านว่า □ เชิญมาบ้านกับข้าพเจ้าเถิด และมารับประทานอาหารบ้าง □ ¹⁶ ท่านพูดว่า □ ข้าพเจ้าจะกลับไปกับท่าน หรือเข้าไปพักกับท่านไม่ได้ ข้าพเจ้าจะไม่รับประทานอาหารหรือดื่ม น้ำกับท่านในที่นี้ ¹⁷ เพราะพระเจ้าจะทรงพระวอนของพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า □ เจ้าอย่ารับประทานอาหารหรือดื่ม น้ำที่นั่น หรือกลับโดยทางที่เจ้าได้มา □ □ ¹⁸ และเขาจึงพูดกับท่านว่า □ ข้าพเจ้าก็เป็นผู้พยากรณ์อย่างที่ท่านเป็นนั่นด้วย มีทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาบอกข้าพเจ้าโดยพระเจ้าว่า พระเยโฮวาห์ว่า □ จงนำเขากลับมากับเจ้ายังเรือนของเจ้า เพื่อเขา

จะได้รับประทานอาหารและดื่มน้ำ□□ แต่เขามุสาต่อท่าน
 19 ดังนั้นท่านจึงไปกับเขา และได้รับประทานอาหารในเรือน
 ของเขา และได้ดื่มน้ำ 20 และต่อมาขณะที่พวกเขา นั่งอยู่
 ที่โต๊ะ พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังผู้พยากรณ์ผู้ที่ได้นำ
 ท่านกลับ 21 และเขาร้องต่อคนของพระเจ้าผู้มาจากยูดาห์ว่า
 □พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า □เพราะเจ้าไม่เชื่อฟังพระโอษฐ์
 ของพระเยโฮวาห์ และมีได้รักษาพระบัญญัติซึ่งพระเยโฮ
 วาห์พระเจ้าของเจ้าบัญชาเจ้า 22 แต่เจ้าได้กลับมาและรับ
 ประทานอาหารและดื่มน้ำในที่ซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสกับเจ้าว่า
 □อย่ารับประทานอาหารหรือดื่มน้ำ□ ศพของเจ้าจะมีได้ไปถึง
 อูโมงค์ของบรรพบุรุษของเจ้า□□ 23 และอยู่มาหลังจากที่
 ท่านได้รับประทานอาหารและดื่มน้ำแล้ว เขาก็ผูกอานลาให้
 ผู้พยากรณ์ผู้ซึ่งเขาได้พากลับมา 24 และเมื่อท่านไป สิงโตก็
 ออกมาพบท่านที่ถนนและฆ่าท่านเสีย และศพของท่านก็ถูก
 ทิ้งไว้ในถนน และลาตัวนั้นก็ยืนอยู่ข้างๆศพนั้น สิงโตก็ยืนอยู่
 ข้างๆศพด้วย 25 และดูเถิด มีคนผ่านไป และได้เห็นศพทิ้งอยู่
 ในถนน และสิงโตยืนอยู่ข้างศพนั้น เขาก็มาบอกกันในเมืองที่
 ที่ผู้พยากรณ์แก่อยู่นั้น 26 และเมื่อผู้พยากรณ์ผู้ซึ่งนำท่านกลับ
 มาจากทาง ได้ยินเรื่องนั้น เขาพูดว่า □นั้นเป็นคนของพระเจ้า
 ผู้ไม่เชื่อฟังพระวณะของพระเยโฮวาห์ เพราะฉะนั้นพระเย
 โฮวาห์ได้ทรงมอบท่านไว้กับสิงโต ซึ่งได้ฉีกท่านและฆ่าท่าน
 เสีย ตามคำซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสกับท่าน□ 27 เขาจึงพูดกับ
 บุตรชายของเขาว่า □จงผูกอานลาให้พ่อ□ แล้วเขาก็ผูกอาน
 ลาให้ 28 เขาจึงไปและพบศพนั้นทิ้งอยู่ในถนน และลากับ
 สิงโตก็ยืนอยู่ข้างๆศพนั้น สิงโตมิได้กินศพนั้นหรือฉีกลา
 นั้น 29 และผู้พยากรณ์ก็ยกศพคนของพระเจ้าและวางไว้บนลา

นำกลับมายังเมืองของผู้พยากรณ์แก่ เพื่อไว้ทุกข์ให้และฝังท่านเสีย³⁰ และเขาวางศพนั้นในที่ฝังศพของตนเอง และเขาทั้งหลายก็ไว้ทุกข์ให้กล่าวว่า □อนิจจา พี่น้องเอ๋ย□³¹ ต่อมาเมื่อได้ฝังท่านไว้แล้ว เขาก็พูดกับบุตรชายของตนว่า □เมื่อเราตาย จงฝังเราไว้ในที่ฝังศพซึ่งฝังคนของพระเจ้าไว้ นั้นจงวางกระดูกของเราไว้ข้างกระดูกของท่าน³² เพราะว่าคำพูดซึ่งท่านได้ร้องโดยพระวณะของพระเยโฮวาห์กล่าวโทษแก่นูซาในเบธเอล และต่อบรรดานิวเศแห่งปุชนียสถานสูงซึ่งอยู่ในหัวเมืองสะมาเรีย จะสำเร็จเป็นแน่□

เยโรโบอัมได้รับคำตักเตือนแล้ว แต่ไม่กลับจากความบาปของตน

³³ ภายหลังสิ่งเหล่านี้ เยโรโบอัมมิได้หันกลับจากทางชั่วของพระองค์ แต่จากท่ามกลางประชาชนได้สถาปนาบางคนให้เป็นปุโรหิตประจำปุชนียสถานสูงนั้นอีก ผู้ใดที่พอใจเป็น พระองค์ก็แต่งตั้งเขาให้เป็นปุโรหิตประจำบรรดาปุชนียสถานสูง³⁴ และสิ่งนี้กลายเป็นความบาปแก่ราชวงศ์เยโรโบอัม เพื่อจะตัดและทำลายราชวงศ์นั้นเสียจากพื้นแผ่นดินโลก

14

พระเจ้าทรงสาปแช่งราชวงศ์ของเยโรโบอัม

¹ ครั้งนั้นอาบิยาห์โอรสของเยโรโบอัมประจิวร² และเยโรโบอัมรับสั่งกับมเหสีของพระองค์ว่า □จงลุกขึ้นปลอมตัวของเธอ อย่าให้รู้ว่าเธอเป็นมเหสีของเยโรโบอัม และจงไปยังซีโลห์ ดูเถิด อาหิยาห์ผู้พยากรณ์อยู่ที่นั่น ผู้ใดกล่าวเรื่องฉันว่าฉันจะได้เป็นกษัตริย์เหนือชนชาตินี้³ เธอจงเอาขนมปังสับก้อน และขนมหวานบ้างและน้ำผึ้งไหหนึ่ง ไป

หาท่าน ท่านจะบอกเธอว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับเด็กนั้น □ 4
 มเหสีของเยโรโบอัมก็กระทำดังนี้ พระนางลุกขึ้น เสด็จ
 ไปยังซีโลห์เสด็จมาถึงบ้านของอาหิยาห์ ฝ่ายอาหิยาห์มอง
 ไม่เห็น เพราะว่าตาของท่านแข็งด้วยอายุของท่าน 5 พระ
 เยโฮวาห์ตรัสกับอาหิยาห์ว่า □ ดูเถิด มเหสีของเยโรโบอัม
 กำลังมาเพื่อจะถามเจ้าถึงเรื่องโอรสของเขา เพราะเด็กนั้น
 ป่วย เจ้าจงบอกเธออย่างนี้ๆ เพราะเมื่อพระนางเสด็จเข้ามา
 พระนางก็แสวงกระทำเป็นสตรีคนอื่น □ 6 แต่เมื่ออาหิยาห์
 ได้ยินเสียงฝีพระบาทของพระนาง เมื่อพระนางเสด็จมาถึง
 ประตู ท่านจึงพูดว่า □ ขอเชิญพระมเหสีของเยโรโบอัมเสด็จ
 เข้ามาข้างใน โฉนพระองค์จึงทรงแสวงกระทำเป็นคนอื่น
 เล่า เพราะข้าพระองค์ได้รับพระบัญชาให้ทูลข่าวอันน่าสลด
 ใจแก่พระนาง 7 ขอเสด็จกลับไปทูลเยโรโบอัมว่า □ พระเยโฮ
 วาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า เพราะเราได้เซ็ดชูเจ้า
 ขึ้นจากประชาชน และได้กระทำให้เจ้าเป็นประมุขเหนืออ
 ิสราเอลประชาชนของเรา 8 และได้ฉีกราชอาณาจักรจาก
 ราชวงศ์ของดาวิดมาให้แก่เจ้า และถึงกระนั้นเจ้าก็ไม่เป็น
 เหมือนดาวิดผู้รับใช้ของเรา ผู้ได้รับการบัญญัติทั้งหลายของ
 เรา และติดตามเราด้วยสุดจิตใจของเขา กระทำสิ่งซึ่งเป็นที
 ่ถูกต้องพอตาของเรา 9 แต่เจ้าได้กระทำชั่วยิ่งกว่าคนทั้ง
 ปวงที่อยู่ก่อนเจ้า และได้ไปสร้างพระอื่นและรูปหล่อและได้
 กระทำให้เราโกรธ และได้เหวี่ยงเราไว้เสียเบื้องหลังของเจ้า
 10 เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราจะนำเหตุร้ายมาเหนือราชวงศ์ของ
 เยโรโบอัม และจะตัดคนที่บีสสาวะรดกำแพงได้เสียจากเยโร
 โบอัม ทั้งคนที่ยังอยู่และเหลืออยู่ในอิสราเอล และจะพลาญ
 คนที่เหลือในราชวงศ์เยโรโบอัมเสียอย่างสิ้นเชิง อย่างคน
 ที่ขนมูลสัตว์ไปทิ้งจนหมด 11 ผู้ใดในวงศ์เยโรโบอัมที่ตาย

ในเมืองสุหนัจะกิน และผู้ใดที่ตายในทุ่ง นกในอากาศจะกิน เพราะพระเยโฮวาห์ทรงสั่งพระวาจาไว้ 12 เพราะฉะนั้นขอเชิญเสด็จกลับไปยังพระตำหนักของพระนาง เมื่อพระบาทของพระองค์เข้าเมือง กุมารนั้นก็ จะถึงแก่มรณา 13 และอิสราเอลทั้งปวงจะไว้ทุกข์ให้เธอ และจะฝังศพเธอไว้ เพราะเธอผู้เดียวเท่านั้น ในราชวงศ์เยโรโบอัมที่จะไปถึงหลุมศพ เพราะในตัวเธอ นั้น ยังเห็นบางสิ่งที่พอพระทัยพระเยโฮวาห์ พระเจ้าแห่งอิสราเอล ในราชวงศ์ของเยโรโบอัม 14 ยิ่งกว่านั้นอีก พระเยโฮวาห์จะทรงตั้งกษัตริย์อีกองค์หนึ่งเหนืออิสราเอลเพื่อพระองค์ ผู้ซึ่งจะตัดราชวงศ์ของเยโรโบอัมเสียในวันนี้ แต่นั่นอะไร ก็เป็นเวลา 15 เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงตีอิสราเอล ดุจไม้ฮ้อสั้นอยู่ในน้ำ และจะทรงถอนรากอิสราเอลออกเสียจากแผ่นดินอันดีนี้ ซึ่งพระองค์ทรงยกให้แก่บรรพบุรุษของเขา และกระจายเขา ไปฟากแม่น้ำข้างโน้น เพราะเขาทั้งหลายได้สร้างเสารูปเคารพของเขา เป็นเหตุให้พระเยโฮวาห์ทรงพระพิโรธ 16 และพระองค์จะทรงมอบอิสราเอลไว้เพราะบาปทั้งหลายของเยโรโบอัม ซึ่งเขาได้กระทำความปและกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย 17 แล้วมเหสีของเยโรโบอัมทรงลุกขึ้นเสด็จออกไป และมาถึงเมืองทิรซาร์ห์ และเมื่อพระนางเสด็จถึงธรณีทวาร กุมารก็ถึงแก่มรณา 18 และอิสราเอลทั้งปวงก็ฝังศพเธอและไว้ทุกข์ให้เธอ ตามพระวจาณะของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์ตรัสโดยยาหิยาห์ผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของพระองค์

เยโรโบอัมสิ้นพระชนม์ (2 พศต 13:20)

19 ฝ่ายราชกิจนอกนั้นของเยโรโบอัมกล่าวถึงว่าพระองค์ทรงทำศึก และทรงครอบครองอย่างไรรั้น ดูเถิด ก็บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอล 20 เวลา

ที่เยโรโบอัมครอบครองนั้น เป็นยี่สิบสองปี และพระองค์ก็ล่วงหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และนาดับราชโอรสของพระองค์ก็ขึ้นครองแทน

เรโหโบอัมนำคนยูดาห์ให้กระทำบาป (2 พศต 12:1)

²¹ ฝ่ายเรโหโบอัมราชโอรสของซาโลมอนทรงครอบครองอยู่ในยูดาห์ เมื่อเรโหโบอัมขึ้นครองนั้น มีพระชนมายุสี่สิบเอ็ดพรรษา และทรงครองในเยรูซาเล็มสิบเจ็ดปี เป็นนครซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงเลือกจากบรรดาตระกูลอิสราเอล เพื่อจะสถาปนาพระนามของพระองค์ที่นั่น พระชนนีของกษัตริย์มีพระนามว่านาอามาห์คนอัมโมน ²² และยูดาห์ได้กระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และเขาทั้งหลายได้ช่วยให้พระองค์หวงแหนด้วยบาปทั้งหลายที่เขาได้กระทำซึ่งมากกว่าบาปทั้งสิ้นที่บรรพบุรุษของเขาได้กระทำเสียอีก ²³ เพราะเขาได้สร้างปุษนียสถานสูงด้วย และเสาศักดิ์สิทธิ์ และเสารูปเคารพสำหรับตัวเขาไว้บนเนินเขาสูงๆทุกเนิน และได้ตั้งไม้เขียวทุกต้น ²⁴ และมีกะเทยในแผ่นดินนั้นด้วย และเขาได้กระทำตามบรรดาสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของประชาชาติทั้งหลาย ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงขับไล่ออกไปให้พ้นหน้าประชาชนอิสราเอล

ชิซั๊กบุกกรุกกรุงเยรูซาเล็ม (2 พศต 12:2-12)

²⁵ ต่อมาในปีที่ห้าแห่งกษัตริย์เรโหโบอัม ชิซั๊ก กษัตริย์อียิปต์ได้ขึ้นมารบกรุงเยรูซาเล็ม ²⁶ ท่านได้เก็บทรัพย์สมบัติในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และทรัพย์สมบัติในพระราชวังของกษัตริย์ ท่านได้เก็บไปเสียทุกอย่าง และท่านได้เก็บโล่ทองคำซึ่งซาโลมอนได้สร้างนั้นไปหมดด้วย ²⁷ และกษัตริย์เรโหโบอัมได้กระทำโล่ทองสัมฤทธิ์แทนไว้และมอบไว้ในมือของพวกทหารรักษาพระองค์ผู้เฝ้าทวาร

พระราชวัง 28 เมื่อกษัตริย์เสด็จเข้าไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ทหารรักษาพระองค์ก็ถือโล่ออก แล้วนำกลับไปเก็บไว้ในห้องทหารรักษาพระองค์ตามเดิม 29 ฝ่ายพระราชนิกนอกนั้นของเรโหโบอัม และสรรพสิ่งที่ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์ หรือ 30 มีสงครามระหว่างเรโหโบอัมและเยโรโบอัมเสมอไป

เรโหโบอัมสิ้นพระชนม์ (2 พศต 12:13-16)

31 และเรโหโบอัมก็ทรงล่องลลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาก็ฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด พระนามของพระชนนีของพระองค์คือนาอามาห์คนอัมโมน และอาบียัมราชโอรสก็ขึ้นครองแทน

15

อาบียัมได้ขึ้นครองเหนือประเทศยูดาห์ (2 พศต 13:1-2)

1 ในปีที่สิบแปดแห่งรัชกาลกษัตริย์เยโรโบอัมบุตรชายเนบัท อาบียัมได้ขึ้นครองเหนือประเทศยูดาห์ 2 พระองค์ทรงครองในเยรูซาเล็มสามปี พระนามของพระชนนีคือมาอาคาห์ธิดาของอาบิชาโลม 3 พระองค์ดำเนินตามการบาปทุกอย่างซึ่งราชบิดาของพระองค์ได้กระทำต่อพระพักตร์พระองค์ และพระทัยของพระองค์ก็ไม่บริสุทธิ์ต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ ดังพระทัยของดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ 4 อย่างไรก็ตามก็ดีเพื่อทรงเห็นแก่ดาวิดพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ทรงประทานพระทัยแก่พระองค์ในเยรูซาเล็ม คือทรงตั้งราชโอรสแทน และเพื่อทรงสถาปนาเยรูซาเล็ม 5 เพราะว่าดาวิดทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และมีได้ทรงหนีไปจากสิ่งใด ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่พระองค์ตลอดพระชนม์ชีพของ

พระองค์ นอกจากเรื่องอุรีอาห์คนยิวไทต์⁶ มีศึกระหว่างเรโหโบอัมกับเยโรโบอัมตลอดพระชนม์ชีพของพระองค์⁷ ราชกิจนอกนั้นของอาบียัมและสรรพสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ และมีการศึกระหว่างอาบียัมและเยโรโบอัม

อาบียัมสิ้นพระชนม์ อาสาขึ้นครอง (2 พศต 14:1)

⁸ และอาบียัมก็ล่วงลับไปอยู่ กับบรรพบุรุษ และเขาทั้งหลายก็ฝังพระศพพระองค์ไว้ในนครดาวิด และอาสาราชโอรสของพระองค์ก็ขึ้นครองแทน⁹ ในปีที่ยี่สิบแห่งรัชกาลเยโรโบอัมกษัตริย์ของอิสราเอล อาสาได้ขึ้นครองเหนือประเทศยูดาห์¹⁰ และพระองค์ทรงครองอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มสี่สิบเอ็ดปี พระอัยกีของพระองค์คือมาอาคาคาห์ธิดาของอาบิชาโลม¹¹ และอาสาทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรพระเยโฮวาห์ ดังดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ได้ทรงกระทำนั้น¹² พระองค์ทรงกวาดล้างกะเทยเสียจากแผ่นดิน และรื้อถอนรูปเคารพทั้งสิ้น ซึ่งบรรพบุรุษได้กระทำไว้ นั้นเสีย¹³ และพระองค์ทรงถอดมาอาคาคาห์พระอัยกีเสียจากตำแหน่งพระราชชนนี เพราะพระนางมีรูปเคารพนำเกลียดน่าชังสร้างไว้ในเสารูปเคารพ และอาสาทรงพินรูปเคารพของพระนางลง และทรงเผาเสียที่ลำธารซิดโรน¹⁴ แต่มิได้ทรงรื้อปูชนียสถานสูงเหล่านั้น ถึงอย่างนั้นพระทัยของอาสาภิปริสุทธ์ต่อพระเยโฮวาห์ตลอดรัชสมัยของพระองค์¹⁵ พระองค์ทรงนำเงิน ทองคำ และเครื่องใช้ต่างๆ อันเป็นสัญญาถวายของราชบิดาของพระองค์ และของสัญญาถวายของพระองค์เองมายังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

การศึกะหว่างอาสาและบาอาซา (2 พศต 16:1-6)

16 มีการศึกะหว่างอาสาและบาอาซากษัตริย์แห่งอิสราเอล ตลอดสมัยของพระองค์ทั้งสอง 17 บาอาซากษัตริย์แห่งอิสราเอล ได้ทรงยก ไปต่อสู้กับยูดาห์ และได้สร้างเมืองรามมาห์ เพื่อมิให้ผู้ใดเข้าไปเฝ้าหรือออกมาจากอาสา กษัตริย์แห่งยูดาห์ 18 แล้วอาสาทรงนำเงินและทองคำ ซึ่งเหลืออยู่ในทรัพย์สินแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และทรัพย์สินของพระราชวัง มอบไว้ในมือของข้าราชการของพระองค์ และกษัตริย์อาสาทรงใช้เขา ไปเฝ้าเบนฮาดัดโอรสของทับริมโมน ผู้เป็นโอรสของเฮซีโอนกษัตริย์แห่งซีเรีย ผู้อยู่ในเมืองดามัสกัสว่า 19 □มีพันธมิตรระหว่างข้าพระองค์และพระองค์ ระหว่างพระชนกของข้าพระองค์และพระชนกของพระองค์ ดูเถิด ข้าพระองค์ได้ส่งบรรณาการเป็นเงินและทองคำมายังพระองค์ ขอพระองค์เสด็จไปเลิกพันธมิตรกับบาอาซากษัตริย์แห่งอิสราเอลเสีย เพื่อเขาจะได้ยกทัพกลับไปเสียจากข้าพระองค์ □ 20 แล้วเบนฮาดัดก็ทรงฟังกษัตริย์อาสาและส่งผู้บังคับบัญชาทหารของพระองค์ไปรบหัวเมืองอิสราเอล และได้โจมตีเมืองอิโยน ดาน อาเบลเบรมาอาคาคห์ และหมดท้องถิ่นคินเนโรท และหมดดินแดนเนฟทาลี 21 และอยู่มาเมื่อบาอาซาทรงได้ยึนแล้ว พระองค์ก็ทรงหยุดสร้างเมืองรามมาห์ และพระองค์ประทับที่เมืองทิรซาห์ 22 แล้วกษัตริย์อาสาทรงประกาศไปทั่วยูดาห์ไม่วั้นผู้ใดเลย เขาทั้งหลายก็มารื้อเอาหินของเมืองรามมาห์ และตัวไม้ของเมืองนั้น ซึ่งบาอาซาทรงสร้างค้ำอยู่ กษัตริย์อาสา ก็ทรงเอามาสร้างเมืองเกบาแห่งเบนยามินและเมืองมิสปาห์

อาสาสิ้นพระชนม์ เยโฮซาฟัทก็ขึ้นครองแทน

23 พระราชกิจนอกนั้นของอาสา ทั้งยุทธพลทั้งสิ้นของพระองค์ และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และหัวเมืองซึ่งพระองค์ทรงสร้าง มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารขอ

กษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ แต่เมื่อทรงพระชราแล้วก็เกิดพระโรคขึ้นที่พระบาท ²⁴ และอัสากก็ทรงลวงหลังไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ที่ในนครดาวิดราชบิดาของพระองค์ และเยโฮชาฟัทราชโอรสของพระองค์ก็ขึ้นครองแทน

นาดับได้ครองเหนืออิสราเอล

²⁵ นาดับราชโอรสของเยโรโบอัมได้เริ่มครองเหนืออิสราเอลในปีที่สองแห่งรัชกาลอัสากษัตริย์แห่งยูดาห์ และพระองค์ทรงครองเหนืออิสราเอลสองปี ²⁶ พระองค์ทรงกระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และทรงดำเนินในทางแห่งราชบิดาของพระองค์ และในบาปซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย

บาอาชากบฏและยึดเอาอาณาจักรอิสราเอล

²⁷ บาอาชานบุตรชายอาหิยาห์วังศิวานของอิสสาการ์ คิดกบฏต่อพระองค์ และบาอาชาทรงประหารพระองค์เสียที่กิบเบโอน ซึ่งเป็นแดนเมืองของฟิลิสเตีย เพราะนาดับและคนอิสราเอลทั้งสิ้น กำลังล้อมเมืองกิบเบโอนอยู่ ²⁸ ดังนั้นบาอาชาจึงสำเร็จโทษพระองค์เสียในปีที่สามแห่งรัชกาลอัสากษัตริย์แห่งยูดาห์และขึ้นครองแทน ²⁹ ต่อมาพอพระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ก็ทรงประหารราชวงศ์ของเยโรโบอัมเสียสิ้น ไม่มีผู้ใดของเยโรโบอัมรอดมาสักคนเดียวเลย พระองค์ทำลายเสียสิ้น ตามพระดำรัสแห่งพระเยโฮวาห์ซึ่งพระองค์ตรัสโดยอาหิยาห์ชาวซีโลห์ผู้รับใช้ของพระองค์ ³⁰ เป็นเพราะบาปทั้งหลายซึ่งเยโรโบอัมได้ทรงกระทำ และซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย และเพราะพระองค์ทรงกระทำให้พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลทรงพระพิโรธ ³¹ ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของนาดับ และ

บรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารของกษัตริย์แห่งอิสราเอลหรือ

การศึกระหว่างอาสาและบาอาซา

³² มีศึกระหว่างอาสาและบาอาซากษัตริย์แห่งอิสราเอลตลอดสมัยของพระองค์ทั้งสอง ³³ ในปีที่สามแห่งรัชกาลอาสา กษัตริย์แห่งยูดาห์ บาอาซาบุตรชายอาหิยาห์ได้ทรงเริ่มครอบครองเหนืออิสราเอลทั้งสิ้นที่เมืองทิรซาห์ และได้ทรงครอบครองอยู่ยี่สิบสี่ปี ³⁴ พระองค์ทรงกระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และดำเนินในมรรคาของเยโรโบอัม และในบาปซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย

16

บาอาซาถูกสาปแช่งแล้วจึงสิ้นพระชนม์

¹ พระวณะของพระเยโฮวาห์ได้มาถึงเยฮูบุตรชายฮานานีกว่าโทษบาอาซาว่า ² □ ในเมื่อเราได้เช็ดชูเจ้าขึ้นมาจากพงคลี และกระทำให้เจ้าเป็นประมุขเหนืออิสราเอลประชาชนของเรา และเจ้าได้ดำเนินตามมรรคาของเยโรโบอัม และได้กระทำให้อิสราเอลประชาชนของเราทำบาปด้วย กระทำให้เราโกรธด้วยบาปของเขาทั้งหลาย ³ ดูเถิด เราจะกวาดล้างผู้อยู่ภายหลังบาอาซา และผู้อยู่ภายหลังราชวงศ์ของเขาเสียอย่างสิ้นเชิง และกระทำให้ราชวงศ์ของเจ้าเหมือนกับราชวงศ์ของเยโรโบอัมบุตรเนบัท ⁴ ผู้ใดในราชวงศ์บาอาซาที่ตายในเมืองสุนัขจะกิน และผู้ใดที่ตายในทุ่งนา นกในอากาศจะกิน □ ⁵ ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของบาอาซา และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ได้กระทำ และยุทธพลings ของพระองค์ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ ⁶ และบาอาซาก็ล่วงลับไปอยู่กับ

บรรพบุรุษของพระองค์ และเขาก็ฝังไว้ที่เมืองทิรซาห์ และเอลาห์ราชโอรสก็ขึ้นครองแทนพระองค์⁷ นอกจากนั้นพระวจนะของพระเยโฮวาห์ก็ได้มาถึงโดยผู้พยากรณ์เยชูบุตรชายฮานานีกว่าโทษบาอาชาและเชื้ของพระองค์ ทั้งเรื่องความชั่วทั้งสินซึ่งพระองค์กระทำในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ซึ่งเป็นการยั่วยุให้พระองค์ทรงกริ้วโกรธด้วยพระราชกิจจากพระหัตถ์ของพระองค์ ในการที่เหมือนกับราชวงศ์ของเยโรโบอัม และเพราะพระองค์ได้ทรงฆ่าเยโรโบอัมด้วย

เอลาห์ได้ขึ้นครองเหนืออิสราเอล

⁸ ในปีที่ยี่สิบหกแห่งรัชกาลอาสาษัตริย์ของยูดาห์ เอลาห์โอรสบาอาชาทรงเริ่มขึ้นครองเหนืออิสราเอลในเมืองทิรซาห์ และทรงครอบครองอยู่สองปี⁹ แต่คิมรีข้าราชการของพระองค์ ผู้บัญชาการกองรถรบของพระองค์ครั้งหนึ่ง ได้คิดกบฏต่อพระองค์เมื่อพระองค์ประทับที่เมืองทิรซาห์ พระองค์ทรงตีมจนมาในเรือนของอารชาผู้ครอบครองราชสำนักในทิรซาห์¹⁰ คิมรีได้เข้ามาพินพระองค์ล้มลง และประหารพระองค์เสีย ในปีที่ยี่สิบเจ็ดแห่งรัชกาลอาสาษัตริย์ของยูดาห์แล้วก็ขึ้นครองแทนพระองค์

คิมรีเสด็จประทับเหนือราชบัลลังก์ของอิสราเอล

¹¹ และอยู่มาเมื่อพระองค์ทรงเริ่ม ครอง ราชย์ ที่นที่ที่พระองค์เสด็จประทับบนราชบัลลังก์ พระองค์ทรงสังหารราชวงศ์ของบาอาชาเสียสิน พระองค์มิได้ทรงเหลือไว้สัก คนหนึ่งที่ปีสสาวะรดกำแพงได้ ไม่ว่าจะ เป็น ญาติหรืออมิตรสหายของบาอาชา¹² คิมรีทรงทำลายราชวงศ์ของบาอาชาทั้งหมด ดังนี้ แหละ ตามพระวจนะของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์ตรัสโดยเยชูผู้พยากรณ์กล่าวโทษบาอาชา¹³ เหตุด้วยบาปทั้งสินของบาอาชา และบาปของเอลาห์

ราชโอรสของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทั้งสองได้กระทำบาป และซึ่งพระองค์ทั้งสองได้กระทำให้ชนอิสราเอลทำบาปด้วย กระทำให้พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลทรงกริ้วด้วย เรื่องความหยิ่งยโสของพระองค์ทั้งสองนั้น ¹⁴ ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเอลาห์ และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ ในหนังสือพงศาวดาร แห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ ¹⁵ ในปีที่ยีสิบเจ็ด แห่งรัชกาลอาสาษัตริย์ประเทศยูดาห์ คิมริทรงครอบครองเจ็ดวัน ณ เมืองทिरซาห์ ฝ่ายพวกพลได้ตั้งค่ายรบเมืองกิบเบโอน ซึ่งเป็นของคนฟีลิสเตีย ¹⁶ และพวกพลซึ่งตั้งค่ายอยู่นั้น ได้ยินเขากล่าวกันว่า ๐ คิมริได้กบฏและท่านได้ปลงพระชนม์กษัตริย์เสียแล้ว ๐ เพราะฉะนั้นอิสราเอลทั้งปวงก็สถาปนาอมรี ผู้บัญชาการกองทัพ ให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล ในวันนั้นที่ ใน ค่าย ¹⁷ อมรี จึงเสด็จขึ้นไปจากกิบเบโอน และอิสราเอลทั้งปวง ก็ขึ้นไปด้วย เขาทั้งหลายเข้าล้อมเมืองทिरซาห์ ¹⁸ และต่อมา เมื่อ คิมริ ทรงเห็นว่า เมืองนั้น ถูกยึดแล้วก็ เสด็จเข้าไป ในพระราชวังแห่งราชสำนัก และทรงเผาราชสำนักคลอก พระองค์เองสิ้นพระชนม์เสียในกองไฟนั้น ¹⁹ เหตุด้วยบาปทั้งหลายซึ่งพระองค์ทรงกระทำไว้ คือทรงกระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ดำเนินอยู่ในมรรคาของเยโรโบอัม และด้วยเหตุบาปซึ่งพระองค์ทรงกระทำ คือทรงกระทำ ให้อิสราเอลทำบาปด้วย ²⁰ ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของคิมริ และการกบฏซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์อิสราเอลหรือ

ทียบนีกบอมริต่อสู้เพื่อได้ราชบัลลังก์ แล้วทียบนี้สิ้นชีวิต

²¹ แล้วชนชาติอิสราเอลก็แบ่งออกเป็นสองส่วน ครึ่งหนึ่งของประชาชนติดตามทียบนีกบอมริชายกีนัท เชิญท่านให้เป็นกษัตริย์ และอีกครึ่งหนึ่งติดตามอมริ ²² แต่ประชาชนผู้ติดตาม

อมรีได้รับชนะประชาชนผู้ติดตามทิบนีบุตรชายกินท ทิบนีจึงสิ้นชีวิตและอมรีก็ขึ้นเป็นกษัตริย์

อมรีตั้งเมืองหลวงไว้ที่สะมาเรีย

23 ในปีที่สามสิบเอ็ดแห่งรัชกาลอาสาษัตริย์แห่งยูดาห์ อมรีได้เริ่มต้นครอบครองอยู่เหนืออิสราเอล และทรงครอบครองอยู่สิบสองปี พระองค์ทรงครอบครองในเมืองทิราห์หกปี 24 พระองค์ทรงซื้อภูเขาสะมาเรียจากเซเมอร์เงินสองตะลันต์ และพระองค์ทรงเสริมภูเขานั้นให้เป็นป้อม และทรงขนานนามเมืองที่พระองค์ทรงสร้างนั้นว่าสะมาเรีย ตามชื่อของเซเมอร์ผู้เป็นเจ้าของภูเขานั้น 25 อมรีได้ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วในสายพระเนตรพระเยโฮวาห์ และทรงกระทำเลวทรามกว่าบรรดากษัตริย์ที่อยู่มาก่อนพระองค์ 26 เพราะพระองค์ทรงดำเนิน ตาม มรรคา ทั้ง สิ้น ของ เย โร โบ อัม บุตรชายเนบัท และตามบาปซึ่งพระองค์กระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย กระทำให้พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลพิโรธด้วยความหยิ่งยโสของเขทั้งหลาย 27 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของอมรีซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และยุทธพลซึ่งพระองค์ทรงสำแดง มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ

อาหับขึ้นครองแทนอมรี

28 และอมรีก็ล่วงลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังไว้ที่สะมาเรีย และอาหับราชโอรสของพระองค์ก็ขึ้นครองแทนพระองค์ 29 ในปีที่สามสิบแปดแห่งรัชกาลอาสาษัตริย์ของยูดาห์ อาหับราชโอรสของอมรีได้เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอล และอาหับราชโอรสของอมรีได้ครองเหนืออิสราเอลในเมืองสะมาเรียยี่สิบสองปี 30 และอาหับ

โอรสของอมรี ได้กระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์มากยิ่งขึ้นกว่าบรรดากษัตริย์ที่อยู่ก่อนพระองค์

อาหับแต่งงานกับเยเซเบล

³¹ และอยู่มาประหนึ่งว่าการที่พระองค์ดำเนินในบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัทนั้น เป็นสิ่งเล็กน้อย พระองค์ทรงรับเยเซเบลพระราชธิดาของเอีทบาลกษัตริย์ของชาวไซดอนมาเป็นมเหสี และไปปรนนิบัติพระบาอัล และนมัสการพระนั้น ³² พระองค์ทรงสร้างแท่นบูชาพระบาอัลในพระนิเวศพระบาอัล ซึ่งพระองค์ได้ทรงสร้างไว้ในเมืองสะมาเรีย ³³ และอาหับทรงสร้างเสารูปเคารพ อาหับทรงกระทำการที่กระทำให้พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลทรงพระพิโรธ มากยิ่งกว่าบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอล ซึ่งอยู่มาก่อนพระองค์ ³⁴ ในรัชกาลของพระองค์ฮีเอลชาวเบธเอลได้สร้างเมืองเยรีโค ท่านได้วางรากเมืองนั้นโดยต้องเสียอาบิรัมบุตรหัวปีของท่าน และตั้งประตูเมืองโดยต้องเสียเสกุนบุตรสุดท้องของท่าน ตามพระวาทะของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์ตรัสโดยโยชูวานุตรชายหนุ่ม

17

เอลียาห์พยากรณ์ว่าจะมีการกันดารเป็นเวลาสามปี

¹ ฝ่ายเอลียาห์ชาวทิชบีผู้ซึ่งตั้งอาศัยอยู่ในกิเลอาด ได้ทูลอาหับว่า □พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลผู้ซึ่งข้าพระองค์ปฏิบัติทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด จะไม่มีน้ำค้างหรือฝนในปีเหล่านี้ นอกจากตามคำของข้าพระองค์□

นกกาลีแยงเอลียาห์

² แล้วพระวาทะของพระเยโฮวาห์มายังท่านว่า ³ □จงออกไปจากที่นี่และหันไปทางตะวันออก และซ่อนตัวอยู่ที่ข้าง

ลำธารเครีท ซึ่งอยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ 4 เจ้าจะดื่มน้ำจากลำธาร และเราได้บัญชาให้กาเลี้ยงเจ้าที่นั่น 5 ท่านจึงไปและกระทำตามพระวาระของพระเยโฮวาห์ ท่านไปอาศัยอยู่ที่ข้างลำธารเครีท ซึ่งอยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ 6 และกาก็นำขนมปังและเนื้อมาให้ท่านในเวลาเช้า และนำขนมปังและเนื้อมาในเวลาเย็น และท่านก็ดื่มน้ำจากลำธาร 7 และต่อมาภายหลังลำธารก็แห้ง เพราะไม่มีฝนในแผ่นดิน

หญิงม่ายแห่งเมืองศาราเฟทเลี้ยงเอลียาห์

8 และพระวาระของพระเยโฮวาห์มายังท่านว่า 9 ๐ ลูกขึ้นไปยังเมืองศาราเฟทเกิด ซึ่งขึ้นแก่เมืองไซดอน และอาศัยอยู่ที่นั่น ดูเถิด เราได้บัญชาหญิงม่ายคนหนึ่งที่นี่ให้เลี้ยงเจ้า ๐ 10 ท่านจึงลุกขึ้นไปยังเมืองศาราเฟท และเมื่อมาถึงประตูเมืองดูเถิด หญิงม่ายคนหนึ่งที่นี่กำลังเก็บฟืน ท่านจึงเรียกนางว่า ๐ ขอน้ำเล็กน้อยใส่ภาชนะมาให้ฉัน เพื่อฉันจะได้ดื่มน้ำ ๐ 11 และขณะเมื่อนางจะไปเอาน้ำมา ท่านก็เรียกนางแล้วบอกว่า ๐ ขอเอาอาหารใส่มือมาให้ฉันสักหน่อยหนึ่ง ๐ 12 และนางตอบว่า ๐ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ดิฉันไม่มีอะไรที่ปิ้งเสร็จ มีแต่แป้งสักกำมือหนึ่งในหม้อ และน้ำมันเล็กน้อยที่ในไห ดูเถิด ดิฉันกำลังเก็บฟืนสองท่อนเพื่อจะเข้าไปทำสำหรับตัวดิฉันและบุตรชายของดิฉัน เพื่อเราจะได้อินแล้วก็จะตาย ๐ 13 และเอลียาห์บอกนางว่า ๐ อย่ากลัวเลย จงไปทำตามที่เขาพูด แต่จงทำขนมก้อนเล็กให้ฉันก่อน แล้วเอามาให้ฉัน ภายหลังจึงทำสำหรับตัวเจ้าและบุตรชายของเจ้า 14 เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า ๐ แป้งในหม้อนั้นจะไม่หมดและน้ำมันในไหนั้นจะไม่ขาด จนกว่าจะถึงวันที่พระเยโฮวาห์ทรงส่งฝนลงมายังแผ่นดิน ๐ ๐ 15 นางก็ไปกระทำตามคำของเอลียาห์ แล

นาง ตัวท่านและครอบครัวของนางก็รับประทานอยู่หลายวัน 16 แบ่งในหม้อก็ไม่หมด น้ำมันในไหก็ไม่ขาด ตามพระวจนะของพระเยโฮวาห์ซึ่งตรัสทางเอลียาห์

บุตรชายของหญิงม่ายเป็นขึ้นมาจากความตาย

17 และอยู่มาภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ บุตรชายของหญิงคนนั้น ผู้เป็นเจ้าของบ้านก็ล้มป่วย อาการป่วยนั้นก็สาหัส จนไม่มีลมหายใจเหลืออยู่แล้ว 18 นางจึงกล่าวแก่เอลียาห์ว่า □โอ คนของพระเจ้า เจ้าข้า ฉันมีเรื่องอะไรเกี่ยวข้องกับท่าน ท่านได้มาหาฉันเพื่อฟื้นฟูทรงระลึกถึงความผิดของฉัน และกระทำใ้บุตรชายของฉันตายหรือ□ 19 และท่านก็พูดกับนางว่า □เอาบุตรชายของเจ้ามาให้ฉันเกิด□ ท่านก็นำเขาไปจากอกของนางอุ้มขึ้นไปในห้องชั้นบนที่ท่านอาศัยอยู่ และวางเขาไว้บนที่นอนของท่านเอง 20 และท่านร้องทูลพระเยโฮวาห์ว่า □โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้า พระองค์ พระองค์ทรงนำเหตุร้ายมาจนกระทั่งหญิงม่ายนี้ที่ข้าพระองค์อาศัยอยู่ด้วยที่เดียวหรือ โดยที่ทรงประหารบุตรชายของนางเสีย□ 21 แล้วท่านก็เหยียดตัวลงทับเด็กนั้นสามครั้ง และร้องทูลพระเยโฮวาห์ว่า □โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอชีวิตของเด็กคนนี้อยู่ในตัวเขาอีก□ 22 และพระเยโฮวาห์ทรงฟังเสียงของเอลียาห์ และชีวิตของเด็กนั้นมาเข้าในตัวเขาอีก และเขาก็ฟื้นขึ้น 23 และเอลียาห์ก็อุ้มเด็กนั้น นำลงมาจากห้องชั้นบนเข้าไปในเรือน และมอบเขาให้แก่มารดาของเด็ก และเอลียาห์บอกว่า □ดูซิ บุตรของเจ้ายังมีชีวิตอยู่□ 24 และหญิงนั้นพูดกับเอลียาห์ว่า □คราวนี้ดิฉันทราบแล้วว่า ท่านเป็นคนของพระเจ้า และพระวจนะของพระเยโฮวาห์ซึ่งอยู่ในปากของท่านเป็นความจริง□

18

เอลียาห์จะไปเผ่ากษัตริย์อาหับ

¹ และอยู่ต่อมาหลายวัน พระวจนะของพระเยโฮวาห์มาถึง เอลียาห์ในปีที่สามว่า □ไปซี และแสดงตัวของเจ้าต่ออาหับ และเราจะส่งฝนมาเหนือพื้นดิน□ ² เอลียาห์ก็ไปแสดงตัวต่ออาหับ การกัณฑ์อาหารนั้นสาหัสมากในสະมาเรีย

โอบาดีห์ ผู้ที่เชื่อในพระเจ้า ได้รับใช้อาหับ

³ และอาหับรับสั่งเรียกโอบาดีห์ผู้เป็นอธิบติกรมวัง (ฝ่ายโอบาดีห์นั้นเกรงกลัวพระเยโฮวาห์ยิ่งนัก ⁴ และเมื่อเยเซเบล ขจัดผู้พยากรณ์ของพระเยโฮวาห์ออกไป โอบาดีห์ได้นำผู้พยากรณ์หนึ่งร้อยคนซ่อนไว้ตามถ้ำแห่งละห้าสิบคน และเลี้ยงเขาทั้งหลายด้วยขนมปังและน้ำ□ ⁵ และอาหับรับสั่งโอบาดีห์ว่า □จงไปให้ทั่วพื้นแผ่นดินไปหาธารน้ำพุ และไปให้ทั่วทุกลำธาร ชะรอยเราจะพบหญ้าและรักษาชีวิตม้าและล่อให้คงอยู่ได้ และไม่ต้องสูญเสียชีวิตไปหมด□ ⁶ ดังนั้นพวกเขา ก็แบ่งดินแดนกันเพื่อจะออกไปค้น อาหับเสด็จไปทางหนึ่ง ฝ่ายโอบาดีห์ไปอีกทางหนึ่ง ⁷ เมื่อโอบาดีห์กำลังไปตามทาง ดูเถิด เอลียาห์ได้พบเขา และโอบาดีห์ก็จำท่านได้จึงซบหน้าลงพูดว่า □เอลียาห์ เจ้านายของข้าพเจ้า เป็นตัวทงานเองจริงหรือ□ ⁸ และท่านก็ตอบเขาว่า □ตัวฉันเอง จงไปบอกเจ้านายของท่านว่า □ดูเถิด เอลียาห์อยู่ที่นี้□□ ⁹ และเขากล่าวว่า □ข้าพเจ้าได้กระทำผิดประการใด ท่านจึงจะมอบผู้รับใช้ของท่านไว้ในพระหัตถ์ของอาหับ ให้ประหารข้าพเจ้าเสีย ¹⁰ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ไม่มีประชาชาติหรือราชอาณาจักรใด ที่เจ้านายของข้าพเจ้ามิได้ส่งคนไปเสาะหาท่าน และเมื่อเขาทั้งหลายกราบทูลว่า □เขาไม่อยู่ที่นี้ พระเจ้าข้า□ พระองค์ก็ให้

ประชาชนชาติหรือราชอาณาจักรปฎิญาณว่าเขาทั้งหลายมิได้พบท่าน 11 และคราวนี้ท่านกล่าวว่า □จงไปบอกเจ้านายของท่านว่า □ดูเถิด เอลิยาห์อยู่ที่นี้□ □ 12 อยู่มาพอข้าพเจ้าไปจากท่านแล้ว พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์จะมาพาท่านไป ณ ที่ใดข้าพเจ้าก็ไม่ทราบ ฉะนั้นเมื่อข้าพเจ้าไปทูลอาหับ และพระองค์หาท่านไม่พบ พระองค์ก็จะทรงประหารข้าพเจ้าเสีย ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าผู้รับใช้ของท่านยำเกรงพระเยโฮวาห์ตั้งแต่หนุ่มๆมา 13 ไม่มีผู้ใดเรียนเจ้านายของข้าพเจ้าดอกหรือว่า ข้าพเจ้าได้กระทำการใดเมื่อเยเซเบลประหารผู้พยากรณ์ของพระเยโฮวาห์เสีย และข้าพเจ้าได้ซ่อนผู้พยากรณ์หนึ่งร้อยคนของพระเยโฮวาห์ไว้ตามถ้ำแห่งละห้าสิบคน และเลี้ยงเขาด้วยขนมปังและน้ำ 14 และคราวนี้ท่านบอกว่ □จงไปบอกเจ้านายของท่านว่า □ดูเถิด เอลิยาห์อยู่ที่นี้□ □ แล้วพระองค์จะทรงประหารข้าพเจ้าเสีย□ 15 และเอลิยาห์ก็กล่าวว่า □พระเยโฮวาห์จอมโยธาผู้ซึ่งข้าพเจ้าปฏิบัติอยู่ ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าจะแสดงตัวของข้าพเจ้าแก่อาหับในวันนี้แน่□ 16 โอบาดีห์จึงไปเฝ้าอาหับ และทูลพระองค์อาหับก็เสด็จไปพบเอลิยาห์

เอลิยาห์เข้าเฝ้ากษัตริย์อาหับแล้วทำทนายพระองค์

17 และอยู่มาเมื่ออาหับทอดพระเนตรเห็นเอลิยาห์ อาหับก็ตรัสกับท่านว่า □นี่ตัวเจ้าหรือ เจ้าผู้ทำความลำบากให้ อิสราเอล □ 18 และ ท่าน จึง ทูล ว่า □ข้า พระองค์ มิได้กระทำความลำบากแก่อิสราเอล แต่พระองค์ได้กระทำ และรบกวนศบิดาของพระองค์ เพราะว่า พวกพระองค์ได้ทอดทิ้ง พระบัญญัติของพระเยโฮวาห์ และติดตามพระบาอัล 19 เพราะ ฉะนั้น บัดนี้ ขอ ทรง สั่ง ให้ บรรดา คน อิสราเอล มา พบ ข้าพระองค์ที่ภูเขาคารเมล ทั้งผู้พยากรณ์ของพระบา

อัลสึร็อยห้าสิบคนนั้น และผู้พยากรณ์ของเสารูปเคารพสี่ร้อยคนนั้น ผู้ซึ่งรับประทานที่โต๊ะเสวยของพระนางเยเซเบล²⁰ อาหับจึงทรงส่งไปยังคนอิสราเอลทั้งปวง และชุมนุมผู้พยากรณ์ที่ภูเขาคารเมล²¹ และเอลียาห์ก็เข้ามาใกล้ประชาชนทั้งปวงกล่าวว่า □ท่านทั้งหลายจะขยับขย่อนอยู่ระหว่างสองฝ่ายนี้นานสักเท่าใด ถ้าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าจงติดตามพระองค์ แต่ถ้าพระบาอัลเป็น ก็จงตามท่านไปเถิด□ และประชาชนไม่ตอบท่านสักคำเดียว²² แล้วเอลียาห์พูดกับประชาชนว่า □ตัวข้าพเจ้า คือข้าพเจ้าแต่ผู้เดียวเป็นผู้พยากรณ์ของพระเยโฮวาห์ที่เหลืออยู่ แต่ผู้พยากรณ์พระบาอัลมีสี่ร้อยห้าสิบคน²³ ขอให้เขามอบวัวผู้แก่เราสองตัว แล้วขอให้เขาทั้งหลายเลือกวัวเป็นของเขาตัวหนึ่งพื้นเป็นท่อนๆ วางไว้บนกองหินแต่อย่าใส่ไฟ และข้าพเจ้าจะเตรียมวัวอีกตัวหนึ่งนั้นวางไว้บนหิน และไม่ใส่ไฟ²⁴ และท่านทั้งหลายจงร้องออกพระนามพระของท่าน และข้าพเจ้าจะร้องออกพระนามพระเยโฮวาห์ พระเจ้าองค์ที่ทรงตอบด้วยไฟ พระองค์นั้นแหละทรงเป็นพระเจ้า□ และประชาชนทั้งปวงก็ตอบว่า □อย่างที่พูดก็ดีแล้ว□

การพิสูจน์บนภูเขาคารเมล

²⁵ แล้วเอลียาห์พูดกับผู้พยากรณ์ของพระบาอัลว่า □จงเลือกวัวผู้ตัวหนึ่งสำหรับท่านและตระเตรียมเสียก่อน เพราะพวกท่านมากคนด้วยกัน จงร้องออกพระนามพระของท่านแต่อย่าใส่ไฟ□²⁶ เขาทั้งหลายก็เอาวัวผู้ที่เขานำมาให้และเขาทั้งหลายก็จัดเตรียมและร้องออกพระนามพระบาอัลตั้งแต่เวลาเช้าจนเที่ยงกล่าวว่า □โอ ข้าแต่พระบาอัล ขอสดับพวกข้าพเจ้าเถิด□ แต่ก็ไม่มีเสียงและไม่มีการตอบ และเขาก็โยกเขยอกอยู่รอบแท่นซึ่งเขาได้สร้างขึ้นนั้น²⁷ ครั้นถึงเวลาเที่ยงเอลียาห์ก็เหย้าเขาทั้งหลายว่า □ร้องให้ดังๆซี เพราะ

ท่านเป็นพระองค์หนึ่ง ท่านกำลังสนทนากับอยู่ หรือท่านกำลังแอบซ่อนตัวอยู่ หรือท่านไปเที่ยว หรือชะรอยท่านกำลังหลบอยู่ และจะต้องปลุก□ 28 เขาทั้งหลายก็ร้องเสียงดัง และเข็ดแค้นตัวเองตามธรรมเนียมของเขาด้วยมีดและหลาวจนโลหิตไหลพุ่งออกมาตามตัว 29 และต่อมาเมื่อผ่านเที่ยงวัน ไปแล้ว เขาก็ทำนายจนถึงเวลาถวายบูชาตอนเย็น แต่ไม่มีเสียง ไม่มีใครตอบ ไม่มีใครฟัง 30 แล้วเอลียาห์พูดกับประชาชนทั้งปวงว่า □จงเข้ามาใกล้ข้าพเจ้า□ และประชาชนทั้งปวงก็เข้ามาใกล้ท่าน และท่านก็ซ่อมแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์ที่ถูกทำลายลงนั้น 31 เอลียาห์นำศิลาสิบสองก้อนมาตามจำนวนตระกูลของบุตรชายของยาโคบ ผู้ซึ่งพระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงว่า □อิสราเอล จะเป็นชื่อของเจ้า□ 32 และท่านได้สร้างแท่นบูชาด้วยศิลานั้น ในพระนามของพระเยโฮวาห์ และท่านได้ขุดร่องรอบแท่นใหญ่พอจุเมล็ดพืชได้สองถึง 33 และท่านก็วางฟืนไว้เป็นระเบียบ และฟืนวัวผู้นั้นเป็นท่อนๆ และวางไว้บนกองฟืน และท่านกล่าวว่า □จงเติมน้ำให้เต็มสี่ไห และเทลงบนเครื่องเผาบูชา และบนกองฟืน□ 34 และท่านกล่าวว่า □จงกระทำครั้งที่สอง□ และเขาก็กระทำครั้งที่สอง และท่านกล่าวว่า □จงกระทำครั้งที่สาม□ และเขาก็กระทำครั้งที่สาม 35 และนำไพลรอบแท่นบูชา และท่านใส่น้ำเต็มร่อง 36 และอยู่มาเมื่อถึงเวลาถวายบูชาตอนเย็น เอลียาห์ผู้พยากรณ์ก็เข้ามาใกล้ทูลว่า □ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอับราฮัม อิสอัคและอิสราเอล ขอให้ทราบเสียทั่วกันในวันนี้ว่า พระองค์คือพระเจ้าในอิสราเอล และข้าพระองค์เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ และข้าพพระองค์ได้กระทำบรรดาสิ่งเหล่านี้ตามพระดำรัสของพระองค์ 37 ขอทรงฟังข้าพระองค์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงฟังข้า

พระองค์ เพื่อชนชาตินี้จะทราบว่ พระองค์คือพระเยโฮวาห์ พระเจ้า และพระองค์ทรงเห็นจิตใจของเขาทั้งหลายกลับมาอีก 38 แล้วไฟของพระเยโฮวาห์ก็ตกลงมาและไหม้เครื่องเผาบูชา และฟืนและหิน และพงคลีและเลียน้ำซึ่งอยู่ในร่อง 39 และเมื่อประชาชนทั้งปวงได้เห็น เขาก็ซบหน้าลงและร้องว่า พระเยโฮวาห์พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า พระเยโฮวาห์พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า 40 และเอลียาห์บอกเขาว่า จงจับผู้พยากรณ์ของพระบาอัล อย่าให้หนีไปได้สักคนเดียว และเขาทั้งหลายก็ไปจับเขามา และเอลียาห์ก็นำเขาลงไปที่ลำธารศิโชนและฆ่าเขาเสียที่นั่น 41 เอลียาห์ทูลอาหับว่า ขอเชิญเสด็จขึ้นไปเสวยและดื่มเถิด เพราะมีเสียงฝนกระหึ่มมา

เอลียาห์อธิษฐานขอให้ฝนตก

42 อาหับก็เสด็จขึ้นไปเสวยและดื่ม และเอลียาห์ก็ขึ้นไปที่ยอดภูเขาคารเมล ท่านก็นำไม้ต้วลงถึงดิน ซบหน้าระหว่างเขา 43 และท่านสั่งคนใช้ของท่านว่า จงลุกขึ้นมองไปทางทะเล เขาก็ลุกขึ้นมองและตอบว่า ไม่มีอะไรเลย และท่านบอกว่า จงไปดูอีกเจ็ดครั้ง 44 และอยู่มาเมื่อถึงครั้งที่เจ็ดเขาบอกว่า ดูเถิด มีเมฆก้อนหนึ่งเล็กเท่าฝ่ามือคนขึ้นมาจากทะเล และท่านก็บอกว่า จงไปทูลอาหับว่า ขอทรงเตรียมราชรถ และเสด็จลงไปเพื่อพระองค์จะไม่ติดฝน 45 และอยู่มาอีกครู่หนึ่งท้องฟ้าก็มืดไปด้วยเมฆและลม และมีฝนหนัก อาหับก็ทรงรถเสด็จไปยังเมืองยิสเรเอล 46 และพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่บนเอลียาห์ และท่านก็คาดเอวของท่านไว้ และวิ่งขึ้นหน้าอาหับไปถึงทางเข้าเมืองยิสเรเอล

19

เมื่อเอลีياهوหมดกำลัง ทูตสวรรค์มารับใช้ท่าน

1 อาหับ จึงบอก เยเซเบล ตาม การ ทั้งสิ้น ซึ่ง เอลีياهو ได้กระทำ และเรื่องที่ท่าน ได้ฆ่าผู้พยากรณ์ทั้งหมดเสียด้วยดาบ
2 แล้วเยเซเบลก็รับสั่งให้ผู้สื่อข่าวไปหาเอลีياهوว่า □ถ้าพรุ่งนี้เวลานี้ เรามีได้กระทำชีวิตของเจ้าให้เหมือนอย่างชีวิตของคนเหล่านั้นแล้ว ก็ให้พระทั้งหลายลงโทษเรา และให้หนักยิ่งกว่า□³ เมื่อท่านทราบแล้วก็ลุกขึ้นหนีไปเอาชีวิตรอด และมาถึงเบเออร์เซบาเขตประเทศยูดาห์ และละคนใช้ของท่านไว้ที่นั่น⁴ แต่ตัวท่านเองก็เดินเข้าถิ่นทุรกันดารไปเป็นระยะทางวันหนึ่งมานั่งอยู่ที่ไต้ต้นไม้จำพวกสนจุนิเปอร์ และท่านทูลขอให้ตัวท่านตายเสียที่ □พอแล้วพระองค์เจ้าข้า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ บัดนี้ขอเอาชีวิตของข้าพระองค์ไปเสีย เพราะข้าพระองค์ก็ไม่ดีไปกว่าบรรพบุรุษของข้าพระองค์□⁵ และท่านก็นอนลงหลับอยู่ที่ไต้ต้นไม้จำพวกสนจุนิเปอร์ ดูเถิด มีทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาถูกต้องท่าน และพูดกับท่านว่า □ลุกขึ้นรับประทานซี□⁶ และท่านก็มองดู ดูเถิด ตรงที่ศีรษะของท่านมีขนมปังที่ปังบนก้อนหินร้อนและมีไห่น้ำลูกหนึ่ง ท่านก็รับประทานและดื่ม และนอนลงอีก⁷ และทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็มาอีกเป็นครั้งที่สอง ถูกต้องท่านแล้วว่า □ลุกขึ้นรับประทานซี เพราะว่าทางเดินนั้นเกินกำลังของท่าน□

พระเจ้าทรงให้เอลีياهوไปทำงานใหม่

8 และท่านก็ลุกขึ้นรับประทานและดื่ม และเดินไปด้วยกำลังของอาหารนั้นสี่สิบวันสี่สิบคืนถึงโฮเรบภูเขาของพระเจ้า⁹ ที่นั่นท่านมาถึงถ้ำแห่งหนึ่งก็เข้าพักอยู่ และดูเถิด พระวจนะของพระเยโฮวาห์มาถึงท่าน และพระองค์ตรัส

กับท่านว่า □เอลียาห์เอ๋ย เจ้าทำอะไรรออยู่ที่นี้□ 10 ท่านทูลว่า □ข้าพระองค์ร่อนรนเพื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธา ยิ่งนัก เพราะประชาชนอิสราเอลได้ทอดทิ้งพันธสัญญาของพระองค์ ฟังแทนบูชาของพระองค์ลง เสีย และประหารผู้พยากรณ์ของพระองค์เสียด้วย ดาบ และข้าพระองค์ ข้าพระองค์แต่ผู้เดียวเหลืออยู่ และเขาทั้งหลายแสวงหาชีวิตของข้าพระองค์เพื่อจะเอาไปเสีย□ 11 และพระองค์ตรัสว่า □จงออกไปเถิด ไปยืนอยู่บนภูเขาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์□ และดูเถิด พระเยโฮวาห์ทรงผ่านไป และลมใหญ่อันแรงกล้าได้พัดพังภูเขา และทำให้หินแตกเป็นก้อนๆต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ แต่พระเยโฮวาห์มิได้สถิตในลมนั้น ภายหลังลมก็แผ่ดินไหว แต่พระเยโฮวาห์หาทรงสถิตในแผ่นดินไหว่นั้นไม่ 12 ภายหลังแผ่นดินไหวก็เกิดไฟ แต่พระเยโฮวาห์หาทรงสถิตในไฟนั้นไม่ ภายหลังไฟก็มีเสียงเบาๆ 13 และเมื่อเอลียาห์ได้ยิน ท่านก็เอาผ้าคลุมหน้าไว้ ออกไปยืนอยู่ที่ปากถ้ำ และดูเถิด มีเสียงมาถึงท่านว่า □เอลียาห์เอ๋ย เจ้าทำอะไรรออยู่ที่นี้□ 14 ท่านทูลว่า □ข้าพระองค์ร่อนรนเพื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธา ยิ่งนัก เพราะว่าประชาชนอิสราเอลได้ทอดทิ้งพันธสัญญาของพระองค์ ฟังแทนบูชาของพระองค์ลง เสีย และประหารผู้พยากรณ์ของพระองค์เสียด้วย ดาบ และข้าพระองค์ ข้าพระองค์แต่ผู้เดียวเหลืออยู่ และเขาทั้งหลายแสวงหาชีวิตของข้าพระองค์เพื่อจะเอาไปเสีย□ 15 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับท่านว่า □ไปเถอะ จงกลับไปตามทางของเจ้าถึงถิ่นทุรกันดารตามัสกัส และเมื่อเจ้าไปถึงแล้ว เจ้าจงเจิมฮาซาเอลไว้ให้เป็นกษัตริย์เหนือประเทศซีเรีย 16 และเยชูบุตรนิมซีนั้น เจ้าจงเจิมไว้ให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล และเอลีซาบุตรชาฟัทชาวอาเบลเมโฮลาห์ เจ้าจงเจิมตั้งไว้ให้เป็นผู้พยากรณ์แทนเจ้า 17 และต่อมาผู้ที่รอด

จากดาบของฮาซาเอล เยชูจะฆ่าเสีย และผู้ที่รอดจากดาบของเยชู เอลีชาจะฆ่าเสีย ¹⁸ แต่เรายังมีเหลือเจ็ดพันคนไว้ในอิสราเอล คือทุกเข่าซึ่งมิได้คุกลงต่อพระบาอัล และทุกปากซึ่งมิได้จุ่มรูปนั้น□

เอลีياهوเจิมตั้งเอลีชา

¹⁹ ท่านก็ออกไปจากที่นั่นพบเอลีชาบุตรชายซาฟัท ผู้กำลังไถนาอยู่ด้วยวัวสิบสองคู่เดินอยู่ข้างหน้าและท่านอยู่กับวัวคู่ที่สิบสอง เอลีياهوก็ผ่านไปทิ้งเสื้อคลุมลงบนท่าน ²⁰ ท่านก็ละวัวเหล่านั้นวิ่งตามเอลีياهوไปและกล่าวว่า □ขอให้ข้าพเจ้าไปจุบลามาติดตามดาของข้าพเจ้าก่อน และข้าพเจ้าจะติดตามท่านไป□ เอลีياهوจึงกล่าวกับเอลีชาว่า □กลับไปเถิด เพราะฉันได้ทำอะไรมาก่อนแก่ท่าน□ ²¹ และเอลีชาก็กลับจากติดตามเอลีياهوจับวัวคู่นั้นฆ่าเสียเอาเครื่องแอกต้มเนื้อวัวและให้แก่ประชาชนและเขาก็รับประทาน แล้วเอลีชาก็ลุกขึ้นตามเอลีياهوไปและปรนนิบัติท่าน

20

ครั้งแรกที่อาหับสู้รบกับประเทศซีเรีย

¹ เบนฮาดัดกษัตริย์ซีเรีย ได้ประชุมกองทัพทั้งปวงของท่าน มีกษัตริย์สามสิบสององค์ขึ้นกับท่าน ทั้งม้าและรถรบและท่านก็ขึ้นไปล้อมสะมาเรีย สู้รบกับเมืองนั้น ² และท่านได้ส่งผู้สื่อสารเข้าไปในเมืองหาอาหับกษัตริย์อิสราเอล กล่าวแก่พระองค์ว่า □เบนฮาดัดว่าดังนี้ว่า ³ □เงินและทองคำของท่านเป็นของเรา บรรดาภรรยาและเด็ก ๆ ที่ดีที่สุดของท่านก็เป็นของเราด้วย□ □ ⁴ และกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงตอบไปว่า □โอ ข้าแต่กษัตริย์ เจ้านายของข้าพเจ้า ดังที่ท่าน

ว่ามานั้นแหละ ข้าพเจ้าเป็นของท่าน ทั้งที่ข้าพเจ้ามีอยู่นั้น ด้วย□ 5 บรรดาผู้สื่อสารได้กลับมาอีกกล่าวว่า □เบนฮาดัด กล่าวดังนี้ว่า □ข้าพเจ้าส่งข่าวมายังท่านว่า □จงส่งเงินและทองคำของท่าน ภรรยาและเด็กของท่าน ไปให้ข้าพเจ้า□ 6 แต่ข้าพเจ้าจะส่งข้าราชการของข้าพเจ้า ไปหาท่านพรุ่งนี้ ประมาณเวลานี้ เขาทั้งหลายจะคั่นวังของท่าน ทั้งบ้านเรือน ข้าราชการของท่าน สิ่งใดที่เป็นที่ชอบตาของท่าน เขาจะหยิบเอาไป□ □ 7 แล้วกษัตริย์แห่งอิสราเอลก็เรียกประชุมพวกผู้ใหญ่ทั้งปวงของแผ่นดินตรัสว่า □ขอตรองดูเถิด ดูว่าชายผู้นี้หาช่องก่อความลำบาก เพราะเขาให้คนมารับเมียและลูกของฉัน ทั้งเงินและทองคำของฉัน และฉันก็มีได้ปฏิเสธเขา□ 8 บรรดาผู้ใหญ่และประชาชนทั้งสิ้นก็ทูลพระองค์ว่า □ขออย่าทรงฟังหรือทรงยินยอมพะยะค่ะ□ 9 พระองค์จึงรับสั่งแก่ผู้สื่อสารของเบนฮาดัดว่า □จงไปทูลกษัตริย์ เจ้านายของข้าพเจ้าว่า □บรรดาสิ่งที่ท่านเอาจากผู้รับใช้ของท่านในครั้งแรกนั้น ข้าพเจ้าจะกระทำตาม แต่สิ่งนี้ข้าพเจ้าปฏิบัติตามไม่ได้□ □ และผู้สื่อสารก็จากไปและกลับมารายงาน 10 เบนฮาดัดส่งข่าวกลับมาว่า □ถ้าผงคลีแห่งสะมาเรียจะพอกแก่คนที่ติดตามข้าพเจ้ามาสักคนละหยิบมือหนึ่ง ก็ขอให้พระทั้งหลายลงโทษข้าพเจ้าและให้หนักยิ่งกว่า□ 11 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงตอบไปว่า □ขอทูลท่านว่า □ขอท่านผู้ที่สวมเกราะอย่าอวดอ้างอย่างผู้ที่ถอดเกราะแล้วเลย□ □ 12 ต่อมาเมื่อเบนฮาดัดได้ยินข่าวนี้ขณะที่ตีมอยู่กับบรรดากษัตริย์ทั้งหลายที่ในหีบอาศัย ท่านก็ส่งข้าราชการของท่านว่า □จงเข้าประจำที่□ และเขาทั้งหลายก็เข้าประจำที่เพื่อต่อสู้กับเมืองนั้น

พระเจ้าทรงสัญญาว่าอิสราเอลจะชนะ

13 ดูเถิด ผู้พยากรณ์คนหนึ่งเข้ามาใกล้อาหับกษัตริย์แห่งอิสราเอลทูลว่า □พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า เจ้าเห็นกองทัพใหญ่นี้หรือ ดูเถิด เราจะมอบไว้ในมือของเจ้าในวันนี้ เจ้าจะรู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์□ 14 และอาหับตรัสว่า □ทรงใช้ใครทำ□ เขาทูลว่า □พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ด้วยมือของมหาดเล็กของเจ้านายประจำจังหวัดทั้งหลาย□ แล้วพระองค์ตรัสว่า □ใครจะเริ่มรบ□ เขาทูลตอบว่า □พระองค์พะยะค่ะ□

อาหับชนะชาวซีเรีย

15 พระองค์จึงทรงจัดมหาดเล็กของเจ้านายประจำจังหวัดเหล่านั้น ซึ่งมีสองร้อยสามสิบสองคนด้วยกัน และภายหลังทรงจัดพลทั้งหมดคือบรรดาคนอิสราเอลรวมพลเจ็ดพันคน 16 เขาทั้งหลายยกออกไปในเวลาเที่ยงวัน ฝ่ายเบนฮาดัดกำลังดื่มเมาก็อยู่ในหีบอาศัย ทั้งท่านและกษัตริย์อีกสามสิบสององค์ที่ช่วยท่าน 17 พวกมหาดเล็กของเจ้านายประจำจังหวัด ได้ยกออกไปก่อน เบนฮาดัดก็ส่งออกไป เขาทั้งหลายรายงานท่านว่า □มีคนยกออกมาจากสะมาเรีย□ 18 ท่านจึงว่า □ถ้าเขาออกมาด้วยสันติจงจับเขามาเป็นๆ หรือถ้าเขาออกมาทำศึกจงจับเขามาเป็นๆ□ 19 คนเหล่านี้จึงออกไปจากเมืองคือพวกมหาดเล็กของเจ้านายประจำจังหวัด และกองทัพซึ่งติดตามคนเหล่านี้ 20 และต่างก็ฆ่าคูรบของตน คนซีเรียหนีและคนอิสราเอลไล่ติดตามเขาไป แต่เบนฮาดัดกษัตริย์แห่งซีเรียทรงม้าหนีไปกับทหารม้า 21 กษัตริย์แห่งอิสราเอลก็ออกไปโจมตีม้าและรถรบ และประหารชนซีเรียเสียอย่างใหญ่โต

อาหับได้รับคำตักเตือนให้เตรียมสำหรับการสู้รบอีกครั้ง

22 แล้วผู้พยากรณ์ผู้นั้นได้เข้ามาใกล้กษัตริย์แห่งอิสราเอลทูลพระองค์ว่า □มาเถิด ขอเสริมกำลังของพระองค์ และ

ตรีกตรองดูว่าพระองค์จะทรงกระทำประการใด เพราะสิ้นปี
นี้กษัตริย์แห่งซีเรียจะยกกองทัพมาสู้กับพระองค์อีก□

ครั้งที่สองที่อาหับสู้รบกับประเทศซีเรีย

23 ข้าราชการของกษัตริย์แห่งซีเรียทูลท่านว่า □พระหิ้ง
หลายของเขาคือพระแห่งภูเขาคือเขา ทั้งหลายจึงแข็งกว่า
เรา แต่ขอให้เราสู้รบกับเขาในที่ราบ แล้วเราจะต้องแข็ง
กว่าเขาแน่นอนทีเดียว 24 ขอกระทำอย่างนี้ ขอปลดกษัตริย์
เสียทุกองค์จากตำแหน่งและตั้งนายทหารขึ้นแทน 25 และ
เกณฑ์กองทัพเข้าแทนส่วนที่ล้มตายไปในคราวก่อน ม้าแทน
ม้า รถรบแทนรถรบ แล้วเราทั้งหลายจะสู้รบกับเขาในที่
ราบ เราจะต้องแข็งกว่าเขาแน่นอนทีเดียว□ และท่านก็ฟัง
เสียงของเขาทั้งหลายและกระทำตาม 26 และอยู่มาพอสิ้น
ปีแล้วเบนฮาดัดก็เกณฑ์ชนซีเรีย ยกขึ้นไปถึงเมืองอาเฟก
เพื่อสู้รบกับอิสราเอล 27 และประชาชนอิสราเอลก็ถูกเกณฑ์
และอยู่พร้อมกันหมด และยกออกไปต่อสู้กับเขา ประชาชน
อิสราเอลตั้งค่ายตรงหน้าเขาเหมือนอย่างแพะสองฝูงเล็กๆ
แต่คนซีเรียเต็มท้องทุ่งไปหมด 28 และคนของพระเจ้าคน
หนึ่งได้เข้าไปใกล้และทูลกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า □พระเย
โฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เพราะคนซีเรียได้กล่าวว่า □พระเยโฮวาห์
เป็นพระเจ้าแห่งภูเขาคือ พระองค์มิได้เป็นพระเจ้าแห่งหุบเขา□
เพราะฉะนั้นเราจะมอบประชาชนหมู่นี้ไว้ในมือของเจ้า
และเจ้าจะได้รู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์□ 29 แล้วเขาก็ตั้งค่าย
ตรงข้ามกันอยู่เจ็ดวัน แล้วในวันที่เจ็ดก็ปะทะกัน ประชาชน
อิสราเอลก็ฆ่าคนซีเรียซึ่งเป็นทหารราบเสียหนึ่งแสนคนใน
วันเดียว 30 เหลือนอกนั้นก็หนีเข้าเมืองอาเฟก และกำแพง
เมืองล้อมทับคนที่เหลือนอกนั้นเสียสองหมื่นเจ็ดพันคน เบน

ฮาดัดก็หนีไปด้วย และเข้าไปในห้องชั้นในที่ในเมือง³¹ และ
 ข้าราชการของท่านมาทูลว่า □ ดูเถิด เราได้ยินว่ากษัตริย์
 แห่งวงศ์วานอิสราเอลเป็นกษัตริย์ที่ทรงเมตตา ขอให้เรา
 เอาผ้ากระสอบคาดเอว และเอาเชือกพันศีรษะของเรา และ
 ออกไปหากษัตริย์แห่งอิสราเอล ชะรอยท่านจะไว้ชีวิตของ
 พระองค์□³² เพราะฉะนั้นเขาจึงเอาผ้ากระสอบคาดเอวและ
 เอาเชือกพันศีรษะ และเขาไปเฝ้ากษัตริย์แห่งอิสราเอลทูลว่า
 □ เบนฮาดัดผู้รับใช้ของพระองค์ส่งมาว่า □ ได้โปรดเถิด ขอให้
 ข้าพเจ้ารอดชีวิตอยู่□ □ และพระองค์ตรัสว่า □ ท่านยังมีชีวิต
 หรือ ท่านเป็นน้องของเรา□³³ ฝ่ายคนเหล่านั้นกำลังหาช่อง
 อยู่แล้ว เขาทั้งหลายก็รีบตอบโดยเร็วว่า □ พระเจ้าข้า เบน
 ฮาดัดอนุชาของพระองค์□ แล้วพระองค์ตรัสว่า □ ไปเถอะ
 และนำท่านมา□ แล้วเบนฮาดัดก็ออกมาหาพระองค์ แล้ว
 พระองค์ก็ให้ท่านขึ้นไปบนรถรบ³⁴ และเบนฮาดัดทูลว่า □ หัว
 เมืองซึ่งบิดาของข้าพเจ้ายึดเอาไปจากราชบิดาของท่านนั้น
 ข้าพเจ้าขอคืนให้พระองค์ พระองค์จะสร้างถนนหนทางของ
 พระองค์ในเมืองดามัสกัสก็ได้ อย่างที่บิดาข้าพเจ้าทำไว้ใน
 สมาระยะ□ แล้วอาหับตรัสว่า □ เราจะยอมให้ท่านไปตามพันธ
 สัญญานี้□ พระองค์จึงทำพันธสัญญากับท่าน และปล่อยท่าน
 ไป

อาหับไว้ชีวิตของเบนฮาดัด

³⁵ มีชายคนหนึ่งในเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์พูดกับเพื่อน
 ของตนตามพระบัญชาของพระเยโฮวาห์ว่า □ ได้โปรดเถอะ
 ขอตีฉันที่□ แต่ชายคนนั้นก็ปฏิเสธไม่ยอมตีท่าน³⁶ แล้วท
 านจึงพูดกับเขาว่า □ เพราะท่านไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของ
 พระเยโฮวาห์ ดูเถิด พอท่านออกไปจากข้าพเจ้า สิ่งโตตัว
 หนึ่งจะสังหารท่าน□ พอเขาจากท่านไป สิ่งโตตัวหนึ่งก็มา
 พบเขาและสังหารเขาเสีย³⁷ แล้วท่านไปพบชายอีกคนหนึ่ง

และท่านว่า □ ได้โปรดเถอะ ขอตีฉันที่□ ชายคนนั้นได้ตีท่าน และทำให้ท่านฟกช้ำ 38 ผู้พยากรณ์ผู้นั้นจึงจากไป และไปคอยพบกษัตริย์อยู่ที่หนทาง ไล่ซี้เถ่าบนหน้าปปลอมตัวเสีย 39 พอกษัตริย์ทรงผ่านไป ท่านก็ร้องทูลกษัตริย์ว่า □ ผู้รับใช้ของพระองค์เข้าไปในกลางศึก และดูเถิด ทหารคนหนึ่งหันมา และนำชายคนหนึ่งมาให้ข้าพระองค์ บอกว่า □ จงระวังชายคนนี้ไว้นะ ถ้าเขาหลุดไปได้โดยเหตุใดๆ ชีวิตของท่านจะต้องแทนชีวิตของเขา หรือมิฉะนั้นท่านจะต้องเสียเงินตะลันต์หนึ่ง□ 40 และเมื่อข้าพระองค์ติดธุระอยู่ที่นี้ที่นั่น เขาก็หายไป□ กษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสกับท่านว่า □ โทษของเจ้าต้องเป็นอย่างนั้นแหละ เพราะเจ้าเองได้ตัดสินแล้ว□ 41 แล้วท่านก็รีบเอาซี้เถ่าออกจากหน้าของตน และกษัตริย์แห่งอิสราเอลก็จำท่านได้ว่า เป็นผู้พยากรณ์คนหนึ่ง 42 และท่านจึงทูลพระองค์ว่า □ พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า เพราะเจ้าได้ปล่อยชายคนที่อยู่ในมือของเจ้า ผู้ซึ่งเราได้กำหนดให้ทำลายนั้น ชีวิตของเจ้าจะต้องแทนชีวิตของเขา และชนชาติของเจ้าแทนชนชาติของเขา□ 43 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลก็เสด็จเข้าไปในพระราชวังด้วยอารมณ์ขุ่นมัวและไม่พอพระทัยยิ่งนัก และเสด็จมาสะมาเรีย

21

อาหับโลกสวนองุ่นของนาโบท

1 และอยู่มาภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ นาโบทชาวอิสราเอลมีสวนองุ่นอยู่ในอิสราเอล ข้างพระราชวังของอาหับกษัตริย์แห่งสะมาเรีย 2 อาหับตรัสกับนาโบทว่า □ จงให้สวนองุ่นของเจ้าแก่เราเถิด เพื่อเราจะได้ทำสวนผักเพราะอยู่ใกล้วังของเรา เราจะให้สวนองุ่นที่ดีกว่าเพื่อแลกสวนนี้ หรือถ้าเจ้าเห็น

ชอบ เราจะให้เงินสมกับราคาสวนนั้น□ 3 แต่นาโบททูลอาหับว่า □ขอพระเยโฮวาห์ทรงห้ามข้าพระองค์ในการที่จะยกมรดกของบรรพบุรุษให้แก่พระองค์□ 4 อาหับก็เสด็จเข้าในวังด้วยอารมณืชุ่มมัวและไม่พอพระทัยยิ่งนัก ด้วยเรื่องที่น่าโบทททวาริสรเอลทูลตอบพระองค์ เพราะเขาได้กล่าวว่า □ข้าพระองค์จะไม่ให้มรดกแห่งบรรพบุรุษของข้าพระองค์แก่พระองค์□ และพระองค์ก็เอนพระกายลงบนพระแท่น ทรงเบือนพระพักตร์ไม่เสวยพระกระยาหาร 5 แต่เยเซเบลมเหสีของพระองค์เข้ามาเฝ้าพระองค์ทูลถามพระองค์ว่า □โฉนพระจิตของพระองค์จึงเสียพระทัย ไม่เสวยพระกระยาหาร□ 6 และพระองค์ตรัสตอบพระนางว่า □เพราะเราได้พูดกับนาโบทททวาริสรเอลว่า □จงขายสวนองุ่นของเจ้าให้แก่เรา หรืออมีจะนั้นถ้าเจ้าพอใจ เราจะให้สวนองุ่นอีกแห่งหนึ่งแก่เจ้า เพื่อแลกกัน□ และเขาตอบว่า □ข้าพระองค์จะไม่ให้สวนองุ่นของข้าพระองค์แก่พระองค์□ □ 7 และเยเซเบลมเหสีของพระองค์ทูลพระองค์ว่า □พระองค์เป็นผู้ครอบครองราชอาณาจักรอิสราเอลอยู่หรือเพคะ เชิญเสด็จลุกขึ้นเสวยพระกระยาหารเถิด และให้พระทัยของพระองค์รำเริง หม่อมฉันจะมอบสวนองุ่นของนาโบทททวาริสรเอลให้แก่พระองค์เอง □ 8 พระนางจึงทรงพระอักษรในพระนามของอาหับ ประทับตราของพระองค์ส่ง ไปยัง พวกผู้ใหญ่ และขุนนาง ผู้อยู่ในเมืองกับนาโบท 9 พระนางทรงพระอักษรว่า □จงประกาศให้ถืออดอาหาร และตั้งนาโบทไว้ในที่สูงท่ามกลางประชาชน 10 และตั้งคนอันธพาลสองคนให้นั่งตรงข้ามกับเขา ให้ฟ้องเขาว่า □เจ้าได้แข่งพระเจ้าและกษัตริย์□ แล้วพาเขาออกไป และเอาหินขว้างเสียให้ตาย□ 11 และพวกผู้ชายของเมืองนั้นคือพวกผู้ใหญ่และขุนนางผู้อาศัยอยู่ในเมืองนั้น ได้กระทำตามที่เยเซเบลมีไปถึงพวกเขา ตามที่ปรากฏในลายพระหัตถ์

ซึ่งพระนางทรงมีไปถึงเขานั้น 12 เขาได้ประกาศให้ถืออดอาหาร และได้ตั้งนาโบทไว้ในที่สูงท่ามกลางประชาชน 13 และคนอันธพาลสองคนนั้นก็เข้ามา นั่งอยู่ตรงข้ามกับเขา และคนอันธพาลนั้นได้ฟ้องนาโบทต่อหน้าประชาชนกล่าวว่า □นาโบทได้แข่งพระเจ้าและกษัตริย์□ เขาทั้งหลายจึงพานาโบทออกไปนอกเมือง และขว้างเขาถึงตายด้วยก้อนหิน 14 แล้วเขาก็ส่งข่าวไปทูลเยเซเบลว่า □นาโบทถูกขว้างด้วยหิน เขาตายแล้ว□ 15 อยู่มาพอเยเซเบลทรงได้ยินว่านาโบทถูกขว้างด้วยหินตายแล้ว เยเซเบลจึงทูลอาหับว่า □ขอเชิญเสด็จลุกขึ้น ไปยึดสวนองุ่นของนาโบทชาวอิสเรเอล ซึ่งเขาได้ปฏิเสธไม่ขายให้แก่พระองค์ เพราะว่านาโบทไม่อยู่ เขาตายเสียแล้ว□ 16 และอยู่มาพออาหับทรงได้ยินว่านาโบทตายแล้ว อาหับก็ทรงลุกขึ้นไปยังสวนองุ่นของนาโบทชาวอิสเรเอล เพื่อยึดถือเป็นกรรมสิทธิ์

เอลีياهوพยากรณ์ถึงความตายของอาหับ

17 แล้วพระวจนะของพระเยโฮวาห์มาถึงเอลีياهوชาวทิชบีว่า 18 □จงลุกขึ้นแล้วลงไปพบอาหับกษัตริย์แห่งอิสราเอล ผู้อยู่ในสะมาเรีย ดูกูเถิด เขาอยู่ในสวนองุ่นของนาโบทที่เขาไปยึดเอาเป็นกรรมสิทธิ์ 19 เจ้าจงพูดกับเขาว่า □พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ท่านได้ฆ่า และได้ยึดถือเอาเป็นกรรมสิทธิ์ด้วยหรือ□ และเจ้าจงพูดกับเขาว่า □พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ในที่ซึ่งสุนัขเลียโลหิตของนาโบท สุนัขจะเลียโลหิตของเจ้าด้วย□ □ 20 อาหับตรัสกับเอลีياهوว่า □โอ ศัตรูของข้าเอ๋ย เจ้าพบข้าแล้วหรือ□ ท่านทูลตอบว่า □ข้าพระองค์พบพระองค์แล้ว เพราะว่าพระองค์ยอมขายพระองค์เพื่อกระทำการชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ 21 ดูกูเถิด เราจะนำเหตุร้ายมาเหนือเจ้า เราจะเอาคนชั่วอายุต่อจากเจ้าออกไปเสีย และ

จะขจัดคนที่ปีศาจจะรดกำแพงได้เสียจากอาหับ ทั้งคนที่ยังอยู่และเหลืออยู่ในอิสราเอล 22 และเราจะกระทำให้ราชวงศ์ของเจ้าเหมือนราชวงศ์ของเยโรโบอัมบุตรเนบัท และเหมือนราชวงศ์ของบาอาซาบุตรอาทียาห์ เพราะเจ้าได้กระทำให้เราโกรธ และเพราะเจ้าได้กระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย 23 และส่วนเยเซเบล พระเยโฮวาห์ตรัสว่า □สุนัขจะกินเยเซเบลข้างกำแพงยิสเรเอล□ 24 ผู้ใดในราชวงศ์อาหับที่ตายในเมือง สุนัขจะกิน และผู้อยู่ในราชวงศ์เขาที่ตายในทุ่งนา ในอากาศจะกิน□ 25 ไม่มีผู้ใดได้ขายตนเองเพื่อกระทำ ความชั่ว ในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์อย่างอาหับ ผู้ที่เยเซเบลมเหสีได้ยุแหย่ 26 พระองค์ทรงประพาดตัวอย่างน่าสะอิดสะเอียนเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินตามรูปเคารพ ดังสิ่งทั้งปวงที่คนอาโมไรต์ได้กระทำ ซึ่งเป็นผู้ที่พระเยโฮวาห์ทรงขับไล่ออกไปให้พ้นหน้าประชาชนอิสราเอล

อาหับกลับใจเสียใหม่ พระเจ้าจึงไม่ลงโทษอาหับทันที 27 และอยู่มา เมื่ออาหับ ทรง ได้ยิน พระวจนะ เหล่านั้น พระองค์ก็นึกถวิลพระองค์ และทรงสวมผ้ากระสอบ และถืออดอาหาร ประทับ ในผ้ากระสอบ และทรงดำเนินไปมา อย่างค่อยๆ 28 และพระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังเอลีซาห์ ชาวทิชบีว่า 29 □เจ้าได้เห็นอาหับ ถ่อมตัวลงต่อหน้าเราแล้ว หรือ เพราะเขาได้ถ่อมตัวลงต่อหน้าเรา เราจะไม่นำเหตุร้าย มาในสมัยของเขา แต่มาในสมัยบุตรชายของเขา เราจะนำเหตุร้ายมาเหนือราชวงศ์ของเขา□

22

ประเทศซีเรียและอิสราเอลมีสันติกันอยู่สามปี

1 ประเทศซีเรียและอิสราเอลไม่มีศึกสงครามกันอยู่สามปี

เยโฮชาฟัทช่วยอาหับสู้รบกับซีเรีย

2 ต่อไปในปีที่สามเยโฮชาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์เสด็จลง
ไปเฝ้ากษัตริย์แห่งอิสราเอล³ และกษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัส
ถามบรรดาข้าราชการของพระองค์ว่า □ท่านทราบกันหรือ
ไม่ว่าราโมทกิเลอาดเป็นของเราและเรา ได้นั่งอยู่มิได้เอา
ออกมาจากมือของกษัตริย์แห่งซีเรีย□⁴ และพระองค์ตรัส
กับเยโฮชาฟัทว่า □ท่านจะยกไปทำศึกที่ราโมทกิเลอาดกับ
ข้าพเจ้าหรือ□ และเยโฮชาฟัทตรัสกับกษัตริย์แห่งอิสราเอล
ว่า □ข้าพเจ้าก็เป็นอย่างที่ท่านเป็น ประชาชนของข้าพเจ้า
ก็เป็นดังประชาชนของท่าน ม้าของข้าพเจ้าก็เป็นดังม้าของ
ท่าน□⁵ และเยโฮชาฟัทตรัสกับกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า □ขอ
สอบถามดูพระดำรัสของพระเยโฮวาห์วันนี้เถิด□

พวกผู้พยากรณ์ของอาหับพยากรณ์เท็จ

6 แล้วกษัตริย์แห่งอิสราเอลก็เรียกประชุมพวกผู้พยากรณ์
ประมาณสี่ร้อยคน ตรัสกับเขาว่า □ครั้นที่เราจะไปตีราโม
ทกิเลอาดหรือ หรือเราไม่ควรไป□ และเขาทั้งหลายทูลตอบ
ว่า □ขอเชิญเสด็จขึ้นไปเถิด เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรง
มอบไว้ในพระหัตถ์ของกษัตริย์□⁷ แต่เยโฮชาฟัททูลว่า □ที่
นี้ไม่มีผู้พยากรณ์ของพระเยโฮวาห์อีกซึ่งเราจะสอบถามได้
แล้วหรือ□⁸ และกษัตริย์แห่งอิสราเอลทูลเยโฮชาฟัทว่า □ยังมี
ชายอีกคนหนึ่งซึ่งเราจะให้ทูลถามพระเยโฮวาห์ได้คือ มีคา
ยาห์บุตรอิมลาห์ แต่ข้าพเจ้าชังเขา เพราะเขาพยากรณ์แต่
ความร้าย ไม่เคยพยากรณ์ความดีเกี่ยวกับข้าพเจ้าเลย□ และ
เยโฮชาฟัททูลว่า □ขอ กษัตริย์อย่าตรัสดังนั้นเลย□⁹ แล้วกษ
ัตริย์แห่งอิสราเอลจึงเรียกมหาดเล็กคนหนึ่งเข้ามาตรัสสั่งว่า
□ไปพามิคายาห์บุตรอิมลาห์มาเร็วๆ□¹⁰ ฝ่ายกษัตริย์แห่งอิส
ราเอลและเยโฮชาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์ต่างประทับบนพระ
ที่นั่ง ทรงฉลองพระองค์ ณ ช่องว่างตรงทางเข้าประตูเมือง

สะมาเรีย และผู้พยากรณ์ทั้งปวงก็พยากรณ์ถวายอยู่ 11 และเศเดคียาห์บุตรชายเคนาอะนะหีจึงเอาเหล็กทำเป็นเขาและพูดว่า □พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ด้วยสิ่งเหล่านี้เจ้าจะปลักคนซีเรีย ไปจนเจ้าพลาญเขาทั้งหลายเสียสิ้น□ 12 และบรรดาผู้พยากรณ์ก็พยากรณ์อย่างนั้นทูลว่า □ขอเสด็จขึ้นไปราโมทกิเลอาดเถิด และมีชัยชนะ เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงมอบเมืองนั้นไว้ในพระหัตถ์ของกษัตริย์□

มีคายาห์เป็นผู้พยากรณ์แท้

13 และผู้สื่อสาร ผู้ไป ตาม มี คายาห์ ได้บอกท่านว่า □ดูเถิด ถ้อยคำของบรรดาผู้พยากรณ์ก็พูด สิ่งที่ดีแก่กษัตริย์ เป็นปากเดียวกัน ขอให้ถ้อยคำของท่านเหมือนอย่างถ้อยคำของคนหนึ่ง ในพวกนั้น และพูดแต่สิ่งที่ดี□ 14 แต่มีคายาห์ตอบว่า □พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าอย่างไร ข้าพเจ้าจะต้องพูดอย่างนั้น□ 15 และเมื่อท่านมาเผ่ากษัตริย์ กษัตริย์ตรัสถามท่านว่า □มีคายาห์ ควรที่เราจะไปตีราโมทกิเลอาดหรือ หรือเราไม่ควรไป□ และท่านทูลตอบพระองค์ว่า □ขอเชิญเสด็จขึ้นไปและมีชัยชนะ พระเยโฮวาห์จะทรงมอบไว้ในพระหัตถ์ของกษัตริย์□ 16 แต่กษัตริย์ตรัสกับท่านว่า □เราได้ให้เจ้าปฎิญาณก็ครั้งแล้วว่า เจ้าจะพูดกับเราแต่ความจริง ในพระนามของพระเยโฮวาห์□ 17 และท่านก็ทูลว่า □ข้าพระองค์ได้เห็นคนอิสราเอลทั้งปวงกระจัดกระจายอยู่บนภูเขาอย่างแกะที่ไม่มีผู้เลี้ยง และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า □คนเหล่านี้ไม่มีนาย ให้เขาต่างกลับยังเรือนของตนโดยสันติภาพเถิด□ □ 18 กษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงทูลเยโฮชาฟัทว่า □ข้าพเจ้ามิได้บอกท่านแล้วหรือว่า เขาจะไม่พยากรณ์สิ่งดีเกี่ยวกับข้าพเจ้าเลย แต่สิ่งร้ายต่างหาก□ 19 และมีคายาห์ทูลว่า □ฉะนั้นขอสดับ

พระวณะของพระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ได้เห็นพระเยโฮวาห์ประทับบนพระที่นั่งของพระองค์ และบรรดาบริวารแห่งฟ้าสวรรค์ยืนข้างๆพระองค์ ข้างขวาพระหัตถ์และข้างซ้าย ²⁰ และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า □ผู้ใดจะเกลี้ยกล่อมอาหับเพื่อเขาจะขึ้นไปและล้มลงที่ราโมทกิเลอาด□ บ้างก็ทูลอย่างนี้ บ้างก็ทูลอย่างนั้น ²¹ แล้วมีวิญญาณดวงหนึ่งมาข้างหน้า เผ่าต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ทูลว่า □ข้าพระองค์จะเกลี้ยกล่อมเขาเอง□ ²² และพระเยโฮวาห์ตรัสกับเขาว่า □จะทำอย่างไร□ และเขาทูลว่า □ข้าพระองค์จะออกไป และจะเป็นวิญญาณมูสาอยู่ในปากของผู้พยากรณ์ของเขาทุกคน□ และพระองค์ตรัสว่า □เจ้าไปเกลี้ยกล่อมเขาได้ และเจ้าจะทำได้สำเร็จ จงไปทำเถิด□ ²³ เพราะฉะนั้นบัดนี้ ดูเถิด พระเยโฮวาห์ทรงใส่วิญญาณมูสาในปากของเหล่าผู้พยากรณ์นี้ทั้งสิ้นของพระองค์ พระเยโฮวาห์ทรงตรัสเป็นความร้ายเกี่ยวกับพระองค์□ ²⁴ แล้วเศเดคียาห์บุตรชายเคนาอะนาห์ได้เข้ามาใกล้และตบแก้มมีคายาห์พูดว่า □พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ไปจากข้า พุดกับเจ้าได้อย่างไร□ ²⁵ และมีคายาห์ตอบว่า □ดูเถิด เจ้าจะเห็นในวันนั้น เมื่อเจ้าเข้าไปในห้องชั้นในเพื่อจะช้อนตัวเจ้า□ ²⁶ และกษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสว่า □จงจับมีคายาห์พาเขากลับ ไปมอบให้อาโมนผู้ว่าราชการเมือง และแกโยอาชราซโอรสกษัตริย์ ²⁷ และว่า □กษัตริย์ตรัสตั้งนี้ว่า □เอาคนนี้จำคุกเสีย ให้อาหารแห่งความทุกข์กับน้ำแห่งความทุกข์ จนกว่าเราจะกลับมาโดยสันติภาพ□ □ □ ²⁸ และมีคายาห์ทูลว่า □ถ้าพระองค์เสด็จกลับมาโดยสันติภาพ พระเยโฮวาห์ก็มีได้ตรัสโดยข้าพระองค์□ และท่านกล่าวว่า □โอ บรรดาชนชาติทั้งหลายเอ๋ย ขอจงฟังเถิด□

การสู้รบที่ราโมทกิเลอาด อาหับสิ้นพระชนม์ (2 พศต

18:28-34)

29 กษัตริย์แห่งอิสราเอลกับเยโฮชาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์ จึงเสด็จขึ้นไปยังราโมทกิเลอาด 30 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสกับเยโฮชาฟัทว่า □ข้าพเจ้าจะปลอมตัวเข้าทำศึก แต่ท่านจงสวมเครื่องทรงของท่าน□ และกษัตริย์แห่งอิสราเอลก็ทรงปลอมพระองค์เข้าทำสงคราม 31 ฝ่ายกษัตริย์ประเทศซีเรียทรงบัญชาแม่ทัพรบทั้งสามสิบสองคนว่า □อย่ารบกับทหารน้อยหรือใหญ่ แต่มุ่งเฉพาะกษัตริย์แห่งอิสราเอล□ 32 และอยู่มาเมื่อผู้บัญชาการรบแลเห็นเยโฮชาฟัท เขาทั้งหลายก็ว่า □เป็นกษัตริย์อิสราเอลแน่แล้ว□ เขาจึงหันเข้าไปสู้รบกับพระองค์และเยโฮชาฟัททรงร้องขึ้น 33 และอยู่มาเมื่อผู้บัญชาการรบเห็นว่าไม่ใช่กษัตริย์แห่งอิสราเอล ก็หันกลับจากไล่ตามพระองค์ 34 แต่มีชายคนหนึ่งโง่งมยังเดาไป ถูกกษัตริย์แห่งอิสราเอลเข้าระหว่างเกล็ดเกราะและแผ่นบังพระอุระ พระองค์จึงรับสั่งคนขับรถรบว่า □หันกลับเถอะ พาเราออกจากการรบ เพราะเราบาดเจ็บแล้ว□ 35 วันนั้นการรบก็ดุเดือดขึ้น เขาก็หนูนกษัตริย์ไว้ในราชรถให้หั้นพระพักตร์เข้าสู่ชนซีเรีย จนเวลาเย็นพระองค์ก็สิ้นพระชนม์ และโลหิตที่บาดแผลก็ไหลออกนองท้องรถรบ 36 ประมาณดวงอาทิตย์ตกก็มีเสียงร้องทั่วกองทัพว่า □ทุกคนจงกลับไปเมืองของตัวเอง และทุกคนจงกลับไปภูมิลำเนาของตัวเอง□ 37 ครั้นกษัตริย์สิ้นพระชนม์แล้วเขาก็นำมายังกรุงสะมาเรีย และฝังพระศพกษัตริย์ไว้ในสะมาเรีย 38 เขาสร้างรถรบที่สระแห่งสะมาเรีย และสุนัขก็เลียโลหิตของพระองค์ เขาได้ล้างเกราะของพระองค์ ตามพระวณะของพระเยโฮวาห์ซึ่งพระองค์ได้ตรัส 39 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของอาหับ และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และพระราชวังข้างซึ่งพระองค์ทรงสร้างไว้ และหัวเมืองทั้งปวงที่พระองค์ทรงสร้าง มิได้

บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอล หรือ

อาหัสยาห์ขึ้นครองแทนอาหับ

40 อาหับทรงล่องลับ ไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และอาหัสยาห์ราชโอรสของพระองค์ก็ขึ้นครองแทน

เยโฮชาฟัทขึ้นครองเหนือยูดาห์ (2 พศต 17:1; 20:31)

41 เยโฮชาฟัทราชโอรสของอาสาเริ่มขึ้นครองเหนือยูดาห์ ในปีทีสี่แห่งรัชกาลอาหับ กษัตริย์แห่งอิสราเอล 42 เยโฮชาฟัทมีพระชนมายุสามสิบห้าพรรษาเมื่อทรงเริ่มขึ้นครอง และพระองค์ทรงครองในเยรูซาเล็มยี่สิบห้าปี พระชนนีของพระองค์มีพระนามว่า อาซุบาห์ธิดาของซัลหี 43 พระองค์ทรงดำเนินตามมรรคาของอัสราธาบิดาทุกประการ มิได้เห็นแหอกไปจากทางนั้น ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรพระเยโฮวาห์ แต่ปุชนียสถานสูงนั้นยังมีได้ถูกรื้อลง ประชาชนยังคงถวายเครื่องสัตวบูชาและเผาเครื่องหอมในปุชนียสถานสูงนั้น 44 เยโฮชาฟัททรงกระทำไมตรีกับกษัตริย์แห่งอิสราเอลด้วย 45 ส่วนพระราชนอกนั้นของเยโฮชาฟัท และยุทธพลังที่พระองค์ทรงสำแดง และสงครามที่พระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ 46 และพวกกะเทยที่ยังเหลืออยู่คือผู้ที่ยังเหลือในสมัยของอัสราธาบิดานั้น พระองค์ก็ทรงกำจัดเสียจากแผ่นดิน 47 ไม่มีกษัตริย์ในประเทศเอโดม แต่มีผู้ว่าราชการเป็นกษัตริย์ 48 เยโฮชาฟัททรงต่อกำป็นทหารซิชเพื่อจะไปขนทองคำจากโอฟีร์ แต่กำป็นนั้น ไปไม่ถึงเพราะไปแตกเสียที่เอซีโอนเกเบอร์ 49 แล้วอาหัสยาห์ราชโอรสของอาหับตรัสกับเยโฮชาฟัทว่า ขอให้ข้าราชการของข้าพเจ้า

ไปในเรือกำปั่นกับข้าราชการของท่าน□ แต่เยโฮชาฟัทไม่พอพระทัย

เยโฮรัมขึ้นครองแทนเยโฮชาฟัท

50 และเยโฮชาฟัททรงล่องกลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังพระศพไว้กับบรรพบุรุษที่ในนครดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ และเยโฮรัมราชโอรสก็ขึ้นครองแทนพระองค์

การครอบครองอันชั่วร้ายของอาหัสยาห์

51 อาหัสยาห์ราชโอรสของอาหับทรงเริ่มครองเหนืออิสราเอลในสะมาเรียในปีที่สิบเจ็ดแห่งรัชกาลเยโฮชาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์ และพระองค์ทรงครอบครองเหนืออิสราเอลสองปี 52 พระองค์ทรงกระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และทรงดำเนินในมรรคาแห่งราชบิดาของพระองค์ และในมรรคาแห่งพระมารดาของพระองค์ และในมรรคาของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ผู้ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย 53 พระองค์ทรงปรนนิบัติพระบาอัลและนมัสการพระนั้น และทรงกระทำให้พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลพิโรธด้วยทุกวิถีที่ราชบิดาของพระองค์ทรงกระทำแล้วนั้น

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English
King James Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a